

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 2850/2000/EY, tehty 20 päivänä joulukuuta 2000, yhteisön yhteistyöjärjestelyistä onnettomuuksista tai tahallisista päästöistä aiheutuvan meren pilaantumisen alalla 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 2851/2000, annettu 22 päivänä joulukuuta 2000, eräistä yhteisön tariffikiintiönä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Puolan tasavallan Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä ja asetuksen (EY) N:o 3066/95 kumoamisesta 7
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 2852/2000, annettu 22 päivänä joulukuuta 2000, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 17
- Komission asetus (EY) N:o 2853/2000, annettu 27 päivänä joulukuuta 2000, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 32
- Komission asetus (EY) N:o 2854/2000, annettu 27 päivänä joulukuuta 2000, maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta 34
- ★ Komission asetus (EY) N:o 2855/2000, annettu 27 päivänä joulukuuta 2000, tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 41
- ★ Komission asetus (EY) N:o 2856/2000, annettu 27 päivänä joulukuuta 2000, yhteisön sekä Unkarin tasavallan, Puolan tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian tasavallan, Bulgarian, Romanian ja Slovenian välisissä Eurooppa-sopimuksissa määrättyjen järjestelmien sekä yhteisön sekä Baltian maiden välisissä vapaakauppaa koskevissa sopimuksissa määrätyn järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maito- ja maitotuotealalla annetun asetuksen (EY) N:o 2508/97 muuttamisesta 49
- ★ Komission asetus (EY) N:o 2857/2000, annettu 27 päivänä joulukuuta 2000, asetusten (EY) N:o 1279/98, (EY) N:o 1128/1999, (EY) 1247/1999 ja (EY) N:o 2335/2000 muuttamisesta eräiden naudanliha-alan tuotteiden tietyissä tariffikiintiöissä sovellettavien uusien myönnytysten vuoksi 55

Hinta: 24,50 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laiilla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

★ Komission asetus (EY) N:o 2858/2000, annettu 27 päivänä joulukuuta 2000, säilöttyjä sieniä koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 2125/95 muuttamisesta	59
★ Komission asetus (EY) N:o 2859/2000, annettu 27 päivänä joulukuuta 2000, asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa tarkoitetun erityisen tislaustoimenpiteen aloittamisesta eräiden Italian viinien osalta	61
★ Komission asetus (EY) N:o 2860/2000, annettu 27 päivänä joulukuuta 2000, tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2316/1999 muuttamisesta kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun siihen sisällyttämiseksi, kesannoituja aloja koskevien sääntöjen täsmen- tämiseksi sekä Kreikan ja Portugalin perusalojen muuttamiseksi	63
Komission asetus (EY) N:o 2861/2000, annettu 27 päivänä joulukuuta 2000, neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi	76
Komission asetus (EY) N:o 2862/2000, annettu 27 päivänä joulukuuta 2000, tuontitul- lien muuttamisesta riisialalla	78
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/59/EY, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa	81
Komission lausunto	90
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/76/EY, annettu 4 päivänä joulukuuta 2000, jätteenpoltosta	91

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2000/816/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 27 päivänä joulukuuta 2000, kvintotseenin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta** ⁽¹⁾ (*tiedoksian-
nettu numerolla K(2000) 4136*)

112

2000/817/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 27 päivänä joulukuuta 2000, permetriinin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I, ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta** ⁽¹⁾ (*tiedoksian-
nettu numerolla K(2000) 4140*)

114

2000/818/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 19 päivänä joulukuuta 2000, Intiasta ja Korean tasaval-
lasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia koskevan polkumyynnin
vastaisen menettelyn yhteydessä tarjotun sitoumuksen hyväksymisestä** (*tiedoksian-
nettu numerolla K(2000) 3905*)

116

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 2850/2000/EY,
tehty 20 päivänä joulukuuta 2000,
yhteisön yhteistyöjärjestelystä onnettomuuksista tai tahallista aiheutuvan meren
pilaantumisen alalla**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾ ja ottavat huomioon sovittelukomitean 11. lokakuuta 2000 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Onnettomuuksista aiheutuvan meren pilaantumisen alalla yhteisön vuodesta 1978 lähtien toteuttaman toiminnan ansiosta on jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä voitu asteittain kehittää yhteisön toimintaohjelman puitteissa. Vuoden 1978 jälkeen annettu päätöslauselma ja tehdyt päätökset ⁽⁴⁾ ovat tämän yhteistyön perusta.
- (2) Useilla onnettomuuksista aiheutuvaa meren pilaantumista koskevilla alueellisilla sopimuksilla, kuten Bonnin yhteistyösopimuksella, helpotetaan jo nyt jäsenvaltioiden keskinäistä avunantoa ja yhteistyötä tällä alalla.
- (3) Olisi otettava huomioon Euroopan meriin tai merialueisiin sovellettavat kansainväliset yleissopimukset ja sopimukset kuten OSPAR-yleissopimus, Barcelonan yleissopimus ja Helsingin yleissopimus.
- (4) Yhteisön tietojärjestelmän tarkoituksena on ollut antaa jäsenvaltioiden käyttöön tarvittavat tiedot, jotta voitaisiin valvoa ja vähentää sellaista pilaantumista, jonka syynä

on suurten hiilivety- ja muiden haitallisten aineiden määrien mereen laskeminen. Tietojärjestelmää yksinkertaistetaan käyttämällä nykyaikaista automaattista tietojenkäsittelyjärjestelmää.

- (5) On syytä luoda nopea ja tehokas tietojenvaihtojärjestelmä.

- (6) Yhteisön erityisryhmästä ja muista yhteisön toimintaohjelmaan kuuluvista toimista on ollut käytännön apua tehtäviä suorittaville viranomaisille meren pilaantumista aiheuttavissa hätätilanteissa, ja ne ovat parantaneet yhteistyötä ja valmiuksia toimia tehokkaasti onnettomuustilanteissa.

- (7) Komission esittämässä ympäristöä ja kestävää kehitystä koskevassa yhteisön poliittisessa toimintaohjelmassa ⁽⁵⁾ kaavailaan yhteisön toiminnan tehostamista erityisesti ympäristöä koskevat hätättilanteissa, joihin kuuluu onnettomuuksista tai tahallisista päästöistä aiheutuva meren pilaantuminen.

- (8) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/59/EY aluksilla syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa ⁽⁶⁾ on olennaisen tärkeä tämän päätöksen kannalta.

- (9) Haitallisella aineella tarkoitetaan mitä tahansa vaarallista tai vahingollista ainetta, jonka pääseminen meriympäristöön aiheuttaa huolta.

- (10) Onnettomuuksista aiheutuvan meren pilaantumisen alalla yhteisössä harjoitettava yhteistyö edesauttaa perustamissopimuksen tavoitteiden saavuttamista torjumalla vaaroja, sillä yhteistyö edistää jäsenvaltioiden yhteisvastuullisuutta ja myötävaikuttaa perustamissopimuksen 174 artiklan mukaisesti ympäristön säilyttämiseen ja suojeluun sekä ihmisten terveyden suojeluun.

⁽¹⁾ EYVL C 25, 30.1.1999, s. 20.

⁽²⁾ EYVL C 169, 16.6.1999, s. 16.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 16. syyskuuta 1999 (EYVL C 54, 25.2.2000, p. 82), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 17. joulukuuta 1999 (EYVL C 87, 24.3.2000, p. 1) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 13. kesäkuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin päätös, tehty 30. marraskuuta 2000, ja neuvoston päätös, tehty 5. joulukuuta 2000.

⁽⁴⁾ EYVL C 162, 8.7.1978, s. 1, EYVL L 355, 10.12.1981, s. 52, EYVL L 77, 22.3.1986, s. 33, ja EYVL L 158, 25.6.1988, s. 32.

⁽⁵⁾ EYVL C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 81.

- (11) Onnettomuuksista aiheutuvan meren pilaantumisen alalla tehtävää yhteistyötä edistetään entistään tehokkaammin toteuttamalla tukitoimenpiteitä käsittävät yhteisönjärjestelyt. Järjestelyjen olisi suurelta osin perustuttava tältä alalta jo vuodesta 1978 lähtien saatuihin kokemuksiin.
- (12) Yhteisön järjestelyillä lisätään myös avoimuutta sekä vakiinnutetaan ja vahvistetaan erilaisia toimia.
- (13) Onnettomuuksista tai tahallisista päästöistä aiheutuva meren pilaantuminen käsittää myös päästöt merelle tehdyistä laitoksista sekä alusten toimintaan liittyvät luvattomat päästöt.
- (14) On tärkeää jakaa tietoa ja antaa valmiuksia niille, jotka jäsenvaltioissa vastaavat onnettomuuksista aiheutuvan meren pilaantumisen torjunnasta tai osallistuvat siihen, ja tämä nostaa valmiustasoa onnettomuuksien varalta sekä myös edistää osaltaan vaarojen ennaltaehkäisyä.
- (15) On myös tärkeää toteuttaa yhteisön toimia, joilla parannetaan hätätilanteiden torjuntaa ja niiden jälkeisiin kunnostustöihin käytettäviä tekniikoita ja menetelmiä.
- (16) Operatiivisen tuen antaminen jäsenvaltioille hätätilanteissa ja tällaisista tilanteista saatujen kokemusten vaihdon edistäminen jäsenvaltioiden kesken on osoittautunut erittäin tärkeäksi.
- (17) Näiden järjestelyjen perusteella toteutetuilla toimilla olisi myös edistettävä saastuttaja maksaa -periaatteen noudattamista, jota olisi sovellettava asiaa koskevan kansallisen ja kansainvälisen ympäristö- ja merioikeuden mukaisesti.
- (18) Tämän säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (19) Tässä päätöksessä säädetään yhteistyöjärjestelyjen koko keston ajaksi rahoituspuutteet, jotka ovat vuotuisen talousarviomenettelyn aikana budjettivallan käyttäjän ensisijainen ohje talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen sopimuksen⁽²⁾ 33 kohdan mukaisesti.
- (20) Tämän päätöksen säännökset tulevat erityisesti 26 päivänä kesäkuuta 1978 annetulla neuvoston päätöslauselmalla perustetun toimintaohjelman sekä yhteisön tietojärjestelmän perustamisesta hiilivetyjen ja muiden vaarallisten aineiden mereen tai merkittäviin sisävesiin pääsemisestä aiheutuvan saastumisen valvomiseksi ja vähentämiseksi 6 päivänä maaliskuuta 1986 tehdyllä

neuvoston päätöksellä 86/85/ETY⁽³⁾ perustetun yhteisön tietojärjestelmän sijaan. Mainittu päätös olisi kumottava siitä päivästä alkaen, jona tämä päätös tulee voimaan,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Toteutetaan yhteisön yhteistyöjärjestelyt onnettomuuksista tai tahallisista päästöistä aiheutuvan meren pilaantumisen alalla, jäljempänä 'järjestelyt', 1 päivänä tammikuuta 2000 alkaen ja 31 päivänä joulukuuta 2006 päättyväksi kaudeksi.

2. Järjestelyjen tarkoituksena on:

a) tukea ja täydentää jäsenvaltioiden kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason pyrkimyksiä suojella meriympäristöä, rantoja ja ihmisten terveyttä onnettomuuksista tai tahallisista päästöistä johtuvilta, meren pilaantumiseen liittyviltä vaaroilta, lukuun ottamatta maalla sijaitsevista lähteistä peräisin olevia jatkuvia päästöjä;

onnettomuuksista johtuviin meren pilaantumisen vaaroihin sisältyvät haitallisten aineiden päästöt meriympäristöön riippumatta niiden alkuperästä ja siitä, tapahtuvatko ne alukselta vai rantojen tai jokien suiden kautta, mukaan lukien ne vaarat, jotka liittyvät mereen upotettuihin aineisiin kuten ampumatarvikkeisiin, lukuun ottamatta luvallisia päästöjä ja maalla sijaitsevista lähteistä peräisin olevia jatkuvia päästöjä;

b) osaltaan parantaa jäsenvaltioiden toimintakykyä tilanteissa, joissa öljyä tai muita haitallisia aineita pääsee tai on välittömässä vaarassa päästä mereen, sekä edistää vaarojen ennaltaehkäisyä. Jäsenvaltiot vaihtavat sisäisen toimivallanjakonsa mukaisesti tietoja mereen upotetuista ampumatarvikkeista, jotta voidaan helpottaa vaarojen tunnistamista ja niihin varautumista;

c) vahvistaa jäsenvaltioiden välisen tehokkaan keskinäisen avunannon ja tällä alalla tehtävän yhteistyön edellytyksiä ja helpottaa sitä; ja

d) edistää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä, jotta vahingot voidaan korvata saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti.

2 artikla

Komissio toteuttaa liitteissä I ja II esitetyt toimet näiden järjestelyjen mukaisesti, tämän kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden ja komission väliseen tehtävien jakoon.

a) Osana järjestelyjä perustetaan yhteisön tietojärjestelmä, jonka tarkoituksena on vaihtaa tietoja onnettomuuksista tai tahallisista päästöistä aiheutuvaan meren pilaantumiseen varautumisesta ja sen torjunnasta. Tietojärjestelmä koostuu vähintään liitteessä I esitetyistä osista.

Näiden järjestelyjen mukaiset toimintatyypit ja yhteisön osallistumista koskevat rahoitusjärjestelyt esitetään liitteessä II.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 77, 22.3.1986, s. 33, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 88/346/ETY (EYVL L 158, 25.6.1988, s. 32).

- b) Näiden järjestelyjen toteuttamiseksi hyväksytään kolmen vuoden päähän ulottuva, vuosittain tarkistettava suunnitelma 4 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti ja muun muassa jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien tietojen perusteella.

Komissio voi tarvittaessa toteuttaa muita toimia liitteessä II esitettyjen lisäksi. Tällaisia lisätoimia arvioidaan asetettujen ensisijaisten alojen ja käytettävissä olevien rahoitusvarojen pohjalta, ja niistä päätetään 4 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

- c) Tämän päätöksen täytäntöönpanon rahoituspuitteiksi vuosiksi 2000—2006 vahvistetaan 7 miljoonaa euroa.

Tässä päätöksessä säädettyihin toimiin myönnetty budjettivarat sisällytetään Euroopan unionin yleisen talousarvion vuotuisiin määrärahoihin. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuotuiset määrärahat rahoitusnäkymien asettamissa rajoissa.

3 artikla

1. Näiden järjestelyjen toteuttamista koskevassa säännöllisesti tarkistettavassa suunnitelmassa esitetään yksittäiset toteutettavat toimet.

2. Yksittäiset toimet valitaan ensisijaisesti seuraavilla perusteilla:

- a) miten niiden avulla edistetään tiedon jakamista ja valmiuksien antamista niille tahoille, jotka jäsenvaltioissa vastaavat onnettomuuksista tai tahallisista päästöistä aiheutuvan meren pilaantumisen torjunnasta tai osallistuvat siihen, sata-maviranomaiset tarvittaessa mukaan lukien, torjuntavalmiustason nostamiseksi ja vaarojen ennaltaehkäisemiseksi;
- b) miten niiden avulla parannetaan hätätilanteiden torjuntaan ja niiden jälkeisiin kunnostustöihin käytettäviä tekniikoita ja menetelmiä sekä meri- ja rannikkoympäristölle aiheutuneiden vahinkojen arviointimenetelmiä;
- c) miten niiden avulla edistetään tiedottamista yleisölle siten, että autetaan vaarojen selvittämisessä sekä onnettomuustietojen välittämisessä eteenpäin;
- d) miten niiden avulla saadaan tehostettua vaarojen ennaltaehkäisyä ja torjuntaa yhdessä paikallisten elinten ja luonnon-suojeluelinten kanssa;
- e) miten niiden avulla edistetään operatiivisen tuen antamista jäsenvaltioille hätätilanteissa antamalla käyttöön lähinnä yhteisön erityisryhmään kuuluvia asiantuntijoita ja miten ne

edistävät kokemusten vaihtoa tällaisista tilanteista jäsenvaltioiden kesken.

3. Kukin yksittäinen toimi toteutetaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

4 artikla

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

5 artikla

Komissio arvioi järjestelyjen toteuttamista kauden puolivälissä ja ennen sen päättymistä sekä antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 36 kuukautta päätöksen voimaantulosta ja sen jälkeen kuuden vuoden kuluttua päätöksen voimaantulosta. Loppukertomuksessaan komissio tekee tarvittaessa ehdotuksia uusista toimenpiteistä näiden järjestelyjen jatkamiseksi.

6 artikla

Kumotaan päätös 86/85/ETY.

7 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2000.

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja

N. FONTAINE

J.-C. GAYSSOT

LIITE I

YHTEISÖN TIETOJÄRJESTELMÄN OSAT

Yhteisön tietojärjestelmässä hyödynnetään nykyaikaista automaattista tietojenkäsittelyä. Internet-sivustolla olevalla yhteisön kotisivulla esitetään yleistä taustatietoa yhteisön tasolla ja kansallisilla kotisivuilla tietoja hätätilanteissa käytettävissä olevista kansallisista voimavaroista.

Lisäksi järjestelmästä ylläpidetään paperille tulostettua irtolehtikansion muodossa olevaa yhteisön käsikirjaa, joka sisältää tietoja hätätilanteiden hallinnasta kussakin jäsenvaltiossa.

1. Komissio perustaa Internet-sivuston järjestelmän pääsivua varten sekä yhteisön kotisivun.
2. Kuuden kuukauden kuluessa tämän päätöksen voimaantulopäivästä kukin jäsenvaltio:
 - a) nimeää järjestelmän kansallisen osan hallinnoinnista vastaavan yhden tai useamman viranomaisen ja ilmoittaa tästä komissiolle;
 - b) avaa kansallisen kotisivun tai yhteen linkitettyjä kansallisia kotisivuja tai pitää niitä yllä. Tämä kansallinen kotisivu tai yksi toisiinsa linkitettyistä kansallisista kotisivuista liitetään järjestelmään yhteisön pääsivun kautta;
 - c) syöttää kansalliselle kotisivulleen tai -sivuilleen asianmukaiset tiedot, joita ovat
 - i) kuvaus kansallisista rakenteista ja kansallisten viranomaisten välisistä yhteyksistä onnettomuuksista tai tahallista päästöistä aiheutuvan meren pilaantumisen alalla, mukaan lukien ne yhteysviranomaiset, joiden puoleen voidaan kääntyä hätätilanteiden torjuntaan liittyvissä kysymyksissä;
 - ii) yleinen tieto hätätilanteiden torjuntaan ja niiden jälkeisiin puhdistustöihin käytettävissä olevista yksiköistä ja kalustosta, erityisesti
 - torjunta-aluksista koostuvista (merellä toimivista) yksiköistä,
 - rantojen pilaantumisen torjumisesta, väliaikaisesta varustoinnista ja herkkien ranta-alueiden kunnostamisesta vastaavista (maalta toimivista) yksiköistä,
 - asiantuntijaryhmistä, joiden tehtävänä on suorittaa pilaantumisen ja/tai käytettyjen torjuntamenetelmien ympäristövaikutusten seurantaa, mukaan lukien kemiallisten dispergointiaineiden levittämisen seuraukset,
 - muista mekaanisista, kemiallisista ja biologisista välineistä, joita käytetään meren pilaantumisen torjuntaan sekä rannikoiden puhdistamiseen, myös öljysäiliöalusten hätätyhjennysjärjestelmistä,
 - valvontaan käytettävistä ilma-aluksista,
 - torjuntakalustovarastojen sijainnista,
 - pelastushinaajakapasiteetista,
 - yleisön käytössä olevista hätänumeroista;
 - iii) torjunta-avun antamisen ehdot.

Yhteysviranomaiset antavat pyynnöstä lisätietoja.

3. Kukin jäsenvaltio päivittää 2 kohdassa tarkoitetut kansalliset kotisivunsa heti kun niitä koskevia muutoksia tapahtuu.
4. Kukin jäsenvaltio toimittaa kuuden kuukauden kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta komissiolle yhteisön operatiiviseen irtolehtikansioon sisällytettäväksi tiedot operatiivisista torjuntavalmiusjärjestelyistään, mukaan lukien toiminnan käynnistämistä koskevat operatiiviset menettelyt sekä operatiiviset päivystyspisteet yhteystietoineen.
5. Kukin jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle mahdollisimman pian irtolehtikansion sisältämissä tiedoissa tapahtuneista muutoksista.
6. Komissio toimittaa yhden kappaleen irtolehtikansiota sekä siihen tehtävät päivitykset jäsenvaltioille.

Yhteisön ja kansallisten kotisivujen malleista sekä tarkemmista ohjeista yhteisön tietojärjestelmän täytäntöönpanemiseksi päätetään 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

LIITE II

YHTEISÖN OSALLISTUMISTA KOSKEVAT RAHOITUSJÄRJESTELYT

Toimintatyytit	Rahoitusjärjestelyt
A Koulutus ja tiedotus	
1 Kurssit ja seminaarit ⁽¹⁾ Kurssien ja seminaarien järjestäminen jäsenvaltioiden valtakunnallisen, alueellisen ja paikallisen tason virkamiehille sekä muille alalla toimiville, jotta voidaan varmistaa, että toimivaltaiset yksiköt toimivat nopeasti ja tehokkaasti.	Yhteisön rahoitusosuus on enintään 75 % toiminnan kokonaiskustannuksista, kuitenkin enintään 75 000 euroa tapahtumaa kohti.
2 Asiantuntijavaihto Järjestetään asiantuntijoiden siirtoja muihin jäsenvaltioihin, jotta asiantuntijat voivat hankkia kokemusta, arvioida erilaisia käytössä olevia tekniikoita tai tutkia toisten pelastuspalveluyksiköiden tai muiden asiaankuuluvien elinten, esimerkiksi sellaisten valtiosta riippumattomien järjestöjen, joilla on erikoisalan asiantuntemusta onnettomuuksista tai tahallisista päästöistä aiheutuvasta meren pilaantumisen, toimintatapoja. Järjestetään jäsenvaltioiden asiantuntijoiden vaihtoja, jotta asiantuntijat voivat toisessa jäsenvaltiossa järjestää lyhyitä kursseja tai opintokokonaisuuksia tai osallistua sellaisiin.	Yhteisön rahoitusosuus on enintään 75 % asiantuntijoiden matkakuluista ja päivärahoista ja enintään 100 % järjestelmän koordinoitukustannuksista.
3 Harjoitukset ⁽¹⁾ Harjoitusten tarkoituksena on toimintatapojen vertailu, jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tiivistäminen ja kansallisten pelastuspalveluyksiköiden kehityksen tukeminen ja niiden välinen koordinaatio.	Yhteisön rahoitusosuus on enintään 50 % muiden jäsenvaltioiden lähettämien tarkkailijoiden osallistumiskustannuksista sekä harjoituksiin liittyvien seminaarien järjestämiseen, harjoitusten valmisteluun, loppukertomuksen laatimiseen jne. liittyvistä kustannuksista.
4 Yhteisön tietojärjestelmä Kehitetään ja ylläpidetään nykyaikaista automaattista tietojärjestelmää kansallisten viranomaisten auttamiseksi onnettomuuksista tai tahallisista päästöistä aiheutuvan meren pilaantumisen torjunnassa toimittamalla hätätilanteiden hoidossa tarvittavia tietoja.	100 % komissiolle kuuluvan järjestelmän osan kustannuksista.
B Torjuntatoimissa ja kunnostustöissä käytettävien tekniikoiden ja menetelmien parantamistoimet (kokeiluhankkeet) ⁽¹⁾	
Hankkeet, joiden tarkoituksena on parantaa jäsenvaltioiden torjunta- ja kunnostamisvalmiuksia. Näillä hankkeilla pyritään lähinnä parantamaan menetelmiä, tekniikoita ja menettelytapoja. Hankkeiden laajuuden on oltava sellainen, että ne kiinnostavat kaikkia tai useita jäsenvaltioita, ja niihin voi kuulua onnettomuuksista tai tahallisista päästöistä aiheutuvaan meren pilaamiseen liittyvien uusien tekniikoiden soveltamishankkeita. Kahden tai useamman jäsenvaltion yhteishankkeita rohkaistaan.	Yhteisön rahoitusosuus on enintään 50 % kunkin hankkeen kokonaiskustannuksista, kuitenkin enintään 150 000 euroa.
C Tuki- ja tiedotustoimet	
1 Ympäristövaikutukset Toimet, joilla tuetaan vahinkotapahtuman jälkeistä ympäristövaikutusten tutkimista, arvioidaan toteutettuja ennaltaehkäiseviä ja korjaavia toimenpiteitä sekä levitetään laajalti näiden tutkimusten tuloksia ja kokemuksia muille jäsenvaltioille.	Yhteisön rahoitusosuus on enintään 50 % kunkin toimen kokonaiskustannuksista.

Toimintatyytit	Rahoitusjärjestelyt
2 <i>Konferenssit ja tapahtumat</i> ⁽¹⁾ Konferenssit ja meriympäristön pilaantumiseen liittyvät tapahtumat, jotka ovat avoinna suurelle yleisölle, erityisesti sellaiset, joissa on mukana useita jäsenvaltioita. 3 <i>Muut tukitoimet</i> ⁽¹⁾ Toimet, joiden avulla määritellään alan viimeisin kehitystaso, kehitetään periaatteita ja tarkempia ohjeita onnettomuuksista tai tahallisista päästöistä aiheutuvaan meren pilaantumiseen liittyviä tärkeitä näkökohtia varten sekä näiden järjestelyjen arviointia varten. Toimet, joilla edistetään toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa mereen upotettuihin ampumatarvikkeisiin liittyvistä riskeistä, upotusalueista ja niiden kartoittamisesta sekä hätätapauksessa toteuttavista toimenpiteistä. 4 <i>Tiedottaminen</i> Julkaisut, näyttelyaineisto ja muu yleisölle tarkoitettu tiedotusaineisto, joka koskee yhteisön yhteistyötä onnettomuuksista tai tahallisista päästöistä aiheutuvan meren pilaantumisen alalla. D Asiantuntijoiden käyttöön asettaminen Yhteisön erityisryhmään kuuluvien asiantuntijoiden käyttöön asettaminen hätätilanteeseen joutuneen jäsenvaltion tai kolmannen maan viranomaisten perustaman järjestelmän tukemiseksi sekä asiantuntijan saamiseksi paikan päälle sovittamaan yhteen muiden jäsenvaltioiden lähettämien tarkkailijoiden toimia.	Yhteisön rahoitusosuus on enintään 30 % toimen kokonaiskustannuksista, kuitenkin enintään 50 000 euroa. 100 % kustannuksista. 100 % kustannuksista. 100 % kustannuksista. Yhteisön rahoitusosuus on 100 % asiantuntijoiden lähettämiseen liittyvistä kustannuksista.

⁽¹⁾ Tukikelpoisia ovat ainoastaan toimet, jotka kiinnostavat kaikkia jäsenvaltioita tai huomattavaa osaa niistä.

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2851/2000,

annettu 22 päivänä joulukuuta 2000,

eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Puolan tasavallan Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä ja asetuksen (EY) N:o 3066/95 kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Puolan tasavallan välisestä assosioinnista tehdystä Eurooppa-sopimuksessa ⁽¹⁾ määrätään eräiden Puolasta peräisin olevien maataloustuotteiden myönnytyksistä.

(2) Puolan tasavallan Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen etuusjärjestelyjen parantamisesta säädetään tietyille maataloustuotteille yhteisön tariffikiintiöinä tehdyistä tietyistä myönnytyksistä ja tiettyjen Eurooppa-sopimuksissa määrättyjen maataloutta koskevien myönnytysten riippumattomasta mukauttamisesta siirtymäkauden aikana Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana tehdyn maataloussopimuksen huomioon ottamiseksi 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3066/95 ⁽²⁾. Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Puolan tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen kauppaa koskevien määräysten mukauttamisesta Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan Euroopan unioniin liittymisen ja Uruguayn kierroksen maataloutta koskevien neuvottelujen tulosten huomioon ottamiseksi tehty pöytäkirja, johon sisältyy parannuksia voimassa oleviin etuusjärjestelyihin, ei ole vielä tullut voimaan.

(3) Koska maatalouden lisämyönnytyksiä koskevat sopimukset on tehty Bulgarian, Tsëkin, Unkarin, Romanian ja Slovakian kanssa, asetus (EY) N:o 3066/95 on tosiasiallisesti menettänyt tarkoituksensa ja se olisi näin ollen kumottava.

(4) Neuvoston 30 päivänä maaliskuuta 1999 antamien neuvotteluohjeiden mukaisesti komissio ja Puola saatoivat Eurooppa-sopimuksen uudesta lisäpöytäkirjasta käydyt neuvottelut päätökseen 26 päivänä syyskuuta 2000.

(5) Maatalousmyönnytysten lisäämistä koskeva uusi lisäpöytäkirja perustuu Eurooppa-sopimuksen 20 artiklan 5 kohtaan, jossa määrätään, että yhteisö ja Puola tarkastelevat assosiaationeuvostossa tuote tuotteelta säännöllisesti ja vastavuoroisesti mahdollisuutta antaa toisilleen uusia myönnytyksiä.

(6) Uuden lisäpöytäkirjan liittämistä Puolan tasavallan Eurooppa-sopimukseen koskeissa neuvotteluissa sovitin mukautusten ripeästä täytäntöönpanosta.

(7) Tämän vuoksi on aiheellista mukauttaa Puolan tasavallan Eurooppa-sopimuksessa määrätty maatalousmyönnytykset autonomisena siirtymätoimenpiteenä.

(8) Puolan tasavallan on myös annettava autonomisena siirtymäkauden toimenpiteenä kaikki tarvittavat säännökset, jotta Puolan tasavallan neuvotteluissa antamat sitoumukset voitaisiin panna täytäntöön samanaikaisesti.

(9) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti.

(10) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 2454/93 ⁽⁴⁾ kodifioidaan hallintosäännöt niiden tariffikiintiöiden osalta, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tulli-ilmoitusten päivämäärien kronologisessa järjestyksessä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tämän asetuksen liitteissä A(a) ja A(b) vahvistettavat tiettyjen Puolasta peräisin olevien maataloustuotteiden yhteisöön suuntautuvaan tuontiin sovellettavat tuontijärjestelyt korvaavat Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Puolan tasavallan välisen Eurooppa-sopimuksen liitteissä VIII a, VIII b, X a, X b ja X c tarkistettut järjestelyt.

⁽¹⁾ EYVL L 348, 31.12.1993, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 328, 30.12.1995, s. 31, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2435/1998 (EYVL L 303, 13.11.1998, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1602/2000 (EYVL L 188, 26.7.2000, s. 1).

2. Osapuolten uusia vastavuoroisia maatalousmyönnytyksiä koskevien neuvottelujen tulosten huomioon ottamiseksi Eurooppa-sopimusta mukauttavassa lisäpöytäkirjassa määrätty myönnytykset korvaavat tämän asetuksen liitteissä A(a) ja A(b) tarkoitetut myönnytykset kyseisen pöytäkirjan voimaantulopäivänä.

3. Kumotaan asetus (EY) N:o 3066/95.

4. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta 3 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 artikla

1. Tariffikiintiöitä, joiden järjestysnumero on suurempi kuin 09.5100, hallinnoi komissio asetuksen (ETY) N:o 2454/93 308 a, 308 b ja 308 c artiklan mukaisesti.

2. Tariffikiintiöiden alaiset määrät, jotka luovutetaan asetuksen (EY) N:o 3066/95 mukaisesti vapaaseen liikkeeseen 1 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen Eurooppa-sopimuksen liitteissä VIII a, VIII b, X a, X b ja X c määrättyjen myönnytysten mukaisesti, on luettava kokonaisuudessaan tämän asetuksen liitteessä A(b) tarkoitettuihin määriin, lukuun ottamatta määriä, joita koskevat tuontitodistukset on annettu ennen 1 päivää heinäkuuta 2000.

3. Mitä 2 kohdassa säädetään, ei sovelleta tariffikiintiöön, jonka järjestysnumero on 09.5811.

3 artikla

1. Komissiota avustaa vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾ 23 artiklalla perustettu komitea tai soveltuvin osin muiden maatalousalan yhteisestä markkinajärjestelystä annettujen asetusten asianomaisilla säännöksillä perustettu komitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. PIERRET

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

LIITE A (a)

Jäljempänä lueteltujen Puolan alkuperätuotteiden tuonnissa yhteisön kantamat tullit poistetaan

CN-koodi ⁽¹⁾	CN-koodi ⁽¹⁾	CN-koodi ⁽¹⁾	CN-koodi ⁽¹⁾	CN-koodi ⁽¹⁾
0101 20 10	0708	0810 40 90	1209 99 99	1515 90 60
0104 20 10	0709 20	0810 90 85	1211 90 30	1515 90 91
0106 00 10	0709 51 10	0811 90 11	1212 10 10	1515 90 99
0106 00 20	0709 51 30	0811 90 19	1212 10 99	1516 20 95
	0709 51 50	0811 90 31	1214 90 10	1516 20 96
0205 00 11	0709 51 90	0811 90 39		1516 20 98
0205 00 19	0709 52 00	0811 90 50	1302 19 05	1518 00 31
0205 00 90	0709 60 10	0811 90 70		1518 00 39
0208 10 11	0709 60 99	0811 90 85	1502 00 90	1522 00 91
0208 10 19	0709 90 40	0811 90 95	1503 00 19	
0208 20 00	0709 90 50	0812 10 00	1503 00 90	1602 31 11
0208 90 10	0710 21 00	0812 20 00	1504 10 10	1602 31 19
0208 90 50	0710 22 00	0812 90 40	1504 10 99	1602 31 30
0208 90 60	0710 29 00	0812 90 50	1504 20 10	1602 31 90
0208 90 80	0710 30 00	0812 90 60	1504 30 10	
0210 90 10	0710 80 59	0812 90 95	1508 10 90	2001 90 20
0210 90 79	0710 80 61	0813 10 00	1508 90 10	2001 90 50
	0710 80 69	0813 20 00	1508 90 90	2003 10 20
0407 00 90	0710 80 70	0813 30 00	1511 10 90	2003 10 30
0410 00 00	0710 80 85	0813 40 10	1511 90 11	2005 10 00
	0710 80 95	0813 40 30	1511 90 19	2005 20 20
0601 10 10	0710 90 00	0813 40 95	1511 90 91	2005 20 80
0601 10 20	0711 10 00	0813 50 12	1511 90 99	2005 40 00
0601 10 30	0711 30 00	0813 50 15	1513 11 10	2005 51 00
0601 10 40	0711 30 00	0813 50 19	1513 11 91	2005 59 00
0601 10 90	0711 90 10	0813 50 39	1513 11 99	2005 60 00
0601 20 30	0711 90 40	0813 50 91	1513 19 11	2005 90 10
0601 20 90	0711 90 60	0813 50 99	1513 19 19	2005 90 30
0602 10 90	0711 90 70	0814 00 00	1513 19 30	2005 90 50
0602 20 90	0712 20 00		1513 19 91	2005 90 60
0602 30 00	0712 30 00		1513 19 99	2005 90 70
0602 40 10	0712 90 05	0901 12 00	1513 21 11	2005 90 75
0602 40 90	0712 90 50	0901 21 00	1513 21 19	2005 90 80
0602 90 10	0712 90 90	0901 22 00	1513 21 30	2008 80
0602 90 30	0713 50 00	0902 10 00	1513 21 90	2009 70 19
0602 90 41	0713 90 10	0904 12 00	1513 29 11	2009 70 30
0602 90 45	0713 90 90	0904 20 10	1513 29 19	2009 70 93
0602 90 49		0904 20 90	1513 29 30	2009 70 99
0602 90 51		0907 00 00	1513 29 50	2009 80 19
0602 90 59	0802 21 00	0910 40 13	1513 29 91	2009 80 38
0602 90 70	0802 22 00	0910 40 19	1513 29 99	2009 80 69
0602 90 91	0802 31 00	0910 40 90	1515 19 10	2009 80 95
0602 90 99	0802 32 00	0910 91 90	1515 19 90	2009 80 96
0604 10 90	0802 40 00	0910 99 99	1515 21 10	2009 80 97
0604 91 21	0802 90 85		1515 21 90	2009 80 99
0604 91 29	0806 20 11	1106 10 00	1515 29 10	2009 90 19
0604 91 41	0806 20 12	1106 30 90	1515 29 90	2009 90 29
0604 91 49	0802 20 18		1515 30 90	2009 90 39
0604 91 90	0806 20 91	1208 10 00	1515 50 11	
0604 99 90	0806 20 92	1209 19 00	1515 50 19	2302 50 00
	0806 20 98	1209 21 00	1515 50 91	2306 90 19
0701 90 10	0807 11 00	1209 23 80	1515 50 99	2308 90 90
0703 10 90	0807 19 00	1209 29 50	1515 50 29	2309 10 51
0703 90 00	0808 20 90	1209 29 80	1515 90 39	2309 10 90
0704	0809 40 90	1209 30 00	1515 90 40	2309 90 10
0705	0810 10	1209 91 10	1515 90 51	2309 90 31
0706	0810 40 30	1209 91 90	1515 90 59	2309 90 41
0707 00 90	0810 40 50	1209 99 91		2309 90 51

⁽¹⁾ Kuten tariffi- ja tilastonomikkeistosta ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 12 päivänä lokakuuta 1999 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2204/1999 määritetään (EYVL L 278, 28.10.1999, s. 1).

LIITE A(b)

Seuraavien Puolan alkuperätuotteiden tuonnissa yhteisöön sovelletaan jäljempänä mainittuja myönnytyksiä

(MFN = suosituimmuustulli)

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2000— 30.6.2001 (tonnia)	Vuotuinen kasvu 1.7.2001 alkaen (tonnia)	Erityisiä säännöksiä
09.4598	0102 90 05	Elävät nautaeläimet, joiden elopaino on enintään 80 kg	10	178 000 eläintä	0	⁽³⁾
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Elävät nautaeläimet, joiden elopaino on yli 80 kg, mutta enintään 300 kg	10	153 000 eläintä	0	⁽³⁾
09.4563	ex 0102 90	Hiehot ja lehmät (ei kuitenkaan teuras-eläimet), jotka ovat seuraavia vuoristorotuja: harmaa, ruskea, keltainen, laikullinen Simmental ja Pinzgau	6 % arvotulli	7 000 eläintä	0	⁽⁴⁾
09.4820	0103 92 19	Elävät kotieläiminä pidettävät siat	20	1 750	0	
09.4575	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90 0204	Elävät lampaat ja vuohet Lampaan- ja vuohenliha	vapaa	9 200	0	⁽⁵⁾ ⁽⁵⁾
09.4824	0201 0202 1602 50	Naudanliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty Muut valmisteet ja säilykkeet lihasta, muista eläimenosista tai verestä: — nautaa	vapaa	16 000	1 600	⁽¹¹⁾
09.4809	ex 0203 ex 0210 0210 11 0210 12 0210 19	Kotieläimenä pidettävän sian liha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty Sianliha: — kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset — kylki, kuve ja niiden palat — muut	vapaa	30 000	3 000	⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁷⁾
	0206 80 91 0206 90 91	Hevosen, aasin, muulin tai muuliaasin syötäviksi kelpaavat muut eläimenosat kuin liha	50	rajoittamaton	—	
09.5811	ex 0207	Nimikkeen 0105 siipikarjan liha ja muut syötävät osat, ei kuitenkaan nimikkeeseen 0207 34, 0207 36 81 tai 0207 36 85 kuuluvat	vapaa	1.1.2001— 30.6.2001: 18 000 Vuotuisen kasvun perusmäärä: 36 000	3 600	⁽⁷⁾
09.4813	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 99	Rasvaton maitojauhe Täysmaitojauhe Täysmaitojauhe	vapaa	10 000	1 000	

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2000— 30.6.2001 (tonnia)	Vuotuinen kasvu 1.7.2001 alkaen (tonnia)	Erityisiä säännöksiä
09.4814	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 20 90	Voi ja muut maidosta valmistetut levitteet	vapaa	6 000	600	⁽⁷⁾
09.4815	0406	Juusto ja juustoaaine	vapaa	9 000	900	⁽⁷⁾
09.4816	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Kuorelliset siipikarjan munat	20	1 875	0	
09.4825	0408 91 80 0408 99 80	Linnunmunat, kuivatut Muut kokonaiset munat, kuorettomat	20	375	0	⁽⁸⁾
	0409 00 00	Luonnonhunaja	93	rajoittamaton		
	0603 90 00	Leikkokukat	35	rajoittamaton		
09.5101 09.5103	0701 10 00 0701 90 90	Siemenperunat Perunat	20 20	550 5 000	0 0	
09.5107 09.5109	0703 10 11 0703 10 19	Istukassipulit Sipulit	vapaa vapaa	400 148 500	0 0	
09.5113	0703 20 00	Valkosipulit	vapaa	875	0	
	0707 00 05	Kurkut	vapaa	rajoittamaton	—	⁽⁹⁾ ⁽¹²⁾
	0709 10 00	Latva-artisokka	vapaa	rajoittamaton		⁽⁹⁾ ⁽¹²⁾
09.5527	0709 40 00	Ruoti- eli lehtiselleri	vapaa	125	0	
09.5563	0710 80 51	Jäädetyt makeat ja miedot paprikat	vapaa	2 000	0	
	0711 40 00	Kurkut ja pikkukurkut	80	rajoittamaton		
09.5159	0808 10 20 0808 10 50 0808 10 90 0808 10 20 0808 10 50 0808 10 90	Omenat Omenat	20 100 % MFN 100 % MFN 100 % MFN	5 375 — — —	0 — — —	⁽⁹⁾ ⁽⁹⁾ ⁽⁹⁾ ⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁴⁾
09.5282	0808 20 10	Päärynäsiiderin tai päärynämehun valmistukseen tarkoitettut päärynät irtotavarana, tullattaessa 1.8.—31.12.	vapaa	250	0	

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2000— 30.6.2001 (tonnia)	Vuotuinen kasvu 1.7.2001 alkaen (tonnia)	Erityisiä säännöksiä
	0809 20	Kirsikat	vapaa	rajoittamaton		⁽⁹⁾ ⁽¹²⁾
	0809 40 05	Luumut — jalostettaviksi tarkoitettut, pakkauksen nettopaino yli 250 kg ⁽¹³⁾ — muu	vapaa vapaa	rajoittamaton rajoittamaton		⁽⁹⁾ ⁽¹³⁾
	0810 20 0810 30	Vadelmat, karhunvatukat, mulperinmarjat ja loganinmarjat Musta-, valko- ja punaherukat sekä karviaiset	vapaa	rajoittamaton		⁽¹⁰⁾ ⁽¹⁰⁾
	0811 10 0811 20	Jäädetyt mansikat Vadelmat, karhunvatukat, mulperin- marjat, loganinmarjat, musta-, valko- ja punaherukat sekä karviaiset, jäädetyt	vapaa	rajoittamaton		⁽¹⁰⁾ ⁽¹⁰⁾
09.5167	0811 90 75 0811 90 80	Hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>) Muut kirsikat kuin hapankirsikat	vapaa	30 250	0	
09.5573	0812 90 10	Aprikoosit	vapaa	1 250	0	
09.4831	1001 90	Muu vehnä ja vehnän ja rukiin sekavilja, ei kuitenkaan durumvehnä	vapaa	1.1.2001— 30.6.2001: 200 000 Vuotuisen kasvun perus- määrä: 400 000	40 000	⁽⁷⁾
09.5814	1008 10 00	Tattari	20	5 500	0	
09.5815	1101 1102	Hienot vehnäjauhot sekä vehnän ja rukiin sekajauhot Muut hienot viljajauhot kuin vehnäjauhot tai vehnän ja rukiin sekajauhot:	vapaa	1.1.2001— 30.6.2001: 5 000 Vuotuisen kasvun perus- määrä: 10 000	1 000	⁽⁷⁾
09.4804	1108 13 00	Perunatärkkelys	20	9 375	0	
09.5579	1514 10 10	Raaka rapsi-, rypsi ja sinappiöljy, muuhun kuin ihmisravinnoksi tarkoitettu	vapaa	625	0	
09.4806	1601 10 ex 1602 1602 41 1602 42 1602 49	Makkarat ja niiden kaltaiset tuotteet, jotka on valmistettu lihasta, muista eläimen osista tai verestä, näihin tuotteisiin perus- tavat elintarvikevalmisteet Muut valmisteet ja säilykkeet sianlihasta, muista sianosista tai verestä: — kinkku ja sen palat — lapa ja sen palat — muut, myös sekavalmisteet	vapaa	16 000	1 600	⁽⁷⁾

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä) ⁽²⁾	Vuotuinen määrä 1.7.2000— 30.6.2001 (tonnia)	Vuotuinen kasvu 1.7.2001 alkaen (tonnia)	Erityisiä säännöksiä
	1602 20 11 1602 20 19	Hanhen- tai ankanmaksa	69	rajoittamaton	—	
09.5812	ex 1602 1602 32 1602 39	Muut valmisteet ja säilykkeet nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan lihasta, muista osista tai verestä: — kanaa — muuta	vapaa	1.1.2001— 30.6.2001: 500 Vuotuisen kasvun perusmäärä: 1 000	100	⁽⁷⁾
	ex 1602 90 31 ex 1602 90 31	Riistasta valmistetut Kanista valmistetut	47 82	rajoittamaton rajoittamaton	—	
09.5547	1703 90 00	Melassi, ei kuitenkaan ruokosokerimelassi	vapaa	300 000	0	
	ex 2001 10 00	Kurkut, valmistetut tai säilötyt	vapaa	rajoittamaton	0	
09.5189	ex 2007 99 31 2007 99 33 2007 99 35	Hapankirsikoista valmistettu hillo Mansikoista valmistettu hillo Vadelmista valmistettu hillo	20	1 875	0	⁽⁹⁾
	ex 2007 99 39	Sokeripitoisuus yli 30 painoprosenttia, CN-koodeihin 0801, 0803, 0804 (viikunat ja ananakset pois luettuina), 0807 20 00, 0810 20 90, 0810 30 90, 0810 40 10, 0810 40 50, 0810 40 90 ja 0810 90 kuuluvista hedelmistä valmistetut	27	rajoittamaton		⁽⁹⁾
	ex 2008 99 49	Valmistetut tai säilötyt omenat	vapaa	rajoittamaton		
	ex 2008 99 99	CN-koodeihin 0803, 0804 (viikunat pois luettuina), 0807 20 00, 0810 20 90, 0810 30 90, 0810 40 10, 0810 40 50, 0810 40 90, 0810 90 kuuluvat hedelmät	26	rajoittamaton		
09.5285	ex 2009 80	Hedelmä- ja kasvismehu, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä, CN-koodeihin 2009 80 19, 2009 80 38, 2009 80 69, 2009 80 95, 2009 80 96, 2009 80 97 ja 2009 80 99 kuuluvat mehut pois luettuina	vapaa	500	0	
09.5813	ex 2302	Leseet, lesejauhot ja muut jätetuotteet, CN-koodiin 2302 50 00 kuuluvat tuotteet pois luettuina	vapaa	1.1.2001— 30.6.2001: 2 000 Vuotuisen kasvun perusmäärä: 4 000	400	⁽⁷⁾

- (¹) Sen estämättä, mitä yhdistetyn nimikkeistön tulkintasäännöissä määrätään, etuusmenettely määritetään tämän liitteen osalta CN-koodien sisällön perusteella, ja tavarankuvauksena olevaa nimiketekstiä pidetään ainoastaan ohjeellisena. Kun CN-koodin edellä on "ex", sovellettava etuusmenettely määritetään sekä CN-koodin että sitä vastaavan kuvauksen perusteella.
- (²) Jos vähimmäissuosituimmuustulli on olemassa, kannettava vähimmäistulli on yhtä suuri kuin vähimmäissuosituimmuustulli kerrottuna tässä sarakkeessa mainitulla prosenttimäärällä.
- (³) Tämän tuotteen kiintiö avataan Bulgarialle, Tšekille, Virolle, Unkarille, Latvialle, Liettualle, Puolalle, Romanian ja Slovakialle. Jos kotieläiminä pidettävien elävien nautaeläinten tuonti yhteisöön ylittää todennäköisesti tiettyä markkinointivuotena 500 000 eläintä, yhteisö voi toteuttaa tarvittavat hallintotoimenpiteet markkinoidensa suojaamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta sopimuksessa määrättyjen muiden oikeuksien soveltamista.
- (⁴) Tämän tuotteen kiintiö avataan Bulgarialle, Tšekille, Virolle, Unkarille, Latvialle, Liettualle, Puolalle, Romanian ja Slovakialle.
- (⁵) Yhteisö voi ottaa huomioon lainsäädäntönsä mukaisesti ja soveltuvin osin markkinoidensa hankintatarpeet sekä tarpeen säilyttää markkinoidensa tasapaino.
- (⁶) Tullille erikseen esitettävä sisäfilee pois luettuna.
- (⁷) Tätä myönnytystä sovelletaan ainoastaan tuotteisiin, joille ei myönnetä vientitukea.
- (⁸) Kuivattujen munien vastinarvona ilmaistuna (100 kg nestemäisiä munia = 25,7 kg kuivattuja munia).
- (⁹) Alennusta sovelletaan ainoastaan tullin arvo-osaan.
- (¹⁰) Tämän liitteen liitteessä olevia vähimmäistuontihintaa koskevia järjestelyjä sovelletaan.
- (¹¹) Tuoreeseen lihaan muuntamiseksi käytettävä kerroin on 2,14, jos lihapitoisuus on yli 60 prosenttia.
- (¹²) Tullin arvo-osan vähentämisen lisäksi sovelletaan viittä lisävaihetta (10, 12, 14, 16 ja 18 prosenttia), jotka on toteutettava ennen kuin yhdistetyssä nimikkeistössä mainittu täysi paljoustulli voidaan kantaa.
- (¹³) Tullin arvo-osan vähentämisen lisäksi sovelletaan kolmea lisävaihetta (10, 12 ja 14 prosenttia), jotka on toteutettava ennen kuin yhdistetyssä nimikkeistössä mainittu täysi paljoustulli voidaan kantaa.
- (¹⁴) Seuraavien CN-koodien osalta sovelletaan sekä tariffikiintiöiden puitteissa että niiden ulkopuolella tuotuihin omenoihin jäljempänä mainittuja myönnytyksiä:
- viittä lisävaihetta (10, 12, 14, 16 ja 18 prosenttia) sovelletaan 1.1.—14.2., ja lisävaiheet on toteutettava ennen kuin yhdistetyssä nimikkeistössä mainittava täysi paljoustulli voidaan kantaa,
 - kolmea lisävaihetta (14, 16 ja 18 prosenttia) sovelletaan 15.2.—31.3., ja lisävaiheet on toteutettava ennen kuin yhdistetyssä nimikkeistössä mainittava täysi paljoustulli voidaan kantaa,
 - kahta lisävaihetta (16 ja 18 prosenttia) sovelletaan 1.4.—15.7., ja lisävaiheet on toteutettava ennen kuin yhdistetyssä nimikkeistössä mainittava täysi paljoustulli voidaan kantaa,
 - viittä lisävaihetta (10, 12, 14, 16 ja 18 prosenttia) sovelletaan 16.7.—31.12., ja lisävaiheet on toteutettava ennen kuin yhdistetyssä nimikkeistössä mainittava täysi paljoustulli voidaan kantaa.
- (¹⁵) Tähän alanimikkeeseen sovelletaan asianomaisissa yhteisön säännöksissä asetettuja vaatimuksia (ks. komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 71) 291—300 artikla myöhempine muutoksineen).

Liite liitteeseen A(b)

Tiettyjen jalostettaviksi tarkoitettujen pehmeiden hedelmien vähimmäistuontihintaa koskevat järjestelyt

1. Vähimmäistuontihinnat vahvistetaan jalostusta varten seuraaville Puolasta peräisin oleville tuotteille:

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Vähimmäistuontihinta (euroa/100 nettokg)
ex 0810 20 10	Tuoreet vadelmat, jalostettaviksi tarkoitettut	63,1
ex 0810 30 10	Tuoreet mustaherukat, jalostettaviksi tarkoitettut	38,5
ex 0810 30 30	Tuoreet punaherukat, jalostettaviksi tarkoitettut	23,3
ex 0811 10 11	Jäädytetyt mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus suurempi kuin 13 painoprosenttia, kokonaiset hedelmät	75,0
ex 0811 10 11	Jäädytetyt mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus suurempi kuin 13 painoprosenttia, muut	57,6
ex 0811 10 19	Jäädytetyt mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia, kokonaiset hedelmät	75,0
ex 0811 10 19	Jäädytetyt mansikat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia, muut	57,6
ex 0811 10 90	Jäädytetyt mansikat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, kokonaiset hedelmät	75,0
ex 0811 10 90	Jäädytetyt mansikat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, muut	57,6
ex 0811 20 19	Jäädytetyt vadelmat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia, kokonaiset hedelmät	99,5
ex 0811 20 19	Jäädytetyt vadelmat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, sokeripitoisuus enintään 13 painoprosenttia, muut	79,6
ex 0811 20 31	Jäädytetyt vadelmat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, kokonaiset hedelmät	99,5
ex 0811 20 31	Jäädytetyt vadelmat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, muut	79,6
ex 0811 20 39	Jäädytetyt mustaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, ilman varsia	62,8
ex 0811 20 39	Jäädytetyt mustaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, muut	44,8
ex 0811 20 51	Jäädytetyt punaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, ilman varsia	39,0
ex 0811 20 51	Jäädytetyt punaherukat, jotka eivät sisällä lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, muut	29,5

- Edellä 1 kohdassa vahvistettuja vähimmäistuontihintoja noudatetaan lähetykskohtaisesti. Jos tulli-ilmoituksessa mainittu arvo on alempi kuin vähimmäistuontihinta, veloitetaan tasoitustulli, joka on vähimmäistuontihinnan ja tulli-ilmoituksessa mainitun arvon välisen erotuksen suuruinen.
- Jos näyttää siltä, että tämän liitteen kattaman tuotteen tuontihinnat saattavat laskea lähitulevaisuudessa vähimmäistuontihinnan alapuolelle, Euroopan komissio ilmoittaa asiasta Puolan viranomaisille, jotta ne voisivat korjata tilanteen.
- Assosiaatiokomitea tutkii joko yhteisön tai Puolan pyynnöstä järjestelmän toimintaa tai tarkistaa vähimmäistuontihintojen tason. Assosiaatiokomitea tekee tarvittaessa tarvittavat päätökset.

5. Kaupan kehityksen tukemiseksi ja edistämiseksi sekä kaikkien osapuolten keskinäisen edun mukaisesti järjestetään neuvottelut kolme kuukautta ennen kunkin markkinointivuoden alkamista Euroopan yhteisössä. Nämä neuvottelut käydään asianomaisten tuotteiden osalta Euroopan komission ja asianomaisten eurooppalaisten tuottajaorganisaatioiden sekä kaikkien assosioituneiden viejämaiden viranomaisten, tuottajien ja viejien järjestöjen kesken.

Neuvottelujen aikana keskustellaan pehmeiden hedelmien markkinatilanteesta sekä erityisesti tuotantoennusteista, varastotilanteesta, hintakehityksestä ja mahdollisesta markkinakehityksestä ja mahdollisuuksista mukauttaa tarjonta kysyntään.

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2852/2000,

annettu 22 päivänä joulukuuta 2000,

lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt kuultuaan neuvoo-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

myynnin toistuminen ei ole todennäköistä, perustui havaintoihin kahdentoista kuukauden pituiselta tutkimusajanjaksolta, joka päättyi syyskuussa 1997 eli kaksi vuotta ennen tämän menettelyn aloittamista. Lisäksi komissio oli tarkastellut valituksen yhteydessä elokuussa 1999 esitettyä uutta näyttöä ja totesi sen riittäväksi tämän tutkimuksen vireille panemiseksi.

- (5) Komissio jatkoi kaikkien lopullisten päätelmien kannalta tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkastamista.

A MENETTELY

1 Väliaikaiset toimenpiteet

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 1472/2000 ⁽²⁾, jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus', otettiin käyttöön väliaikaiset polkumyynnitullit Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevien, CN-koodiin 5503 20 00 kuuluvien polyesterikatkokuitujen tuonnissa yhteisöön.

2 Menettelyn jatko

- (2) Väliaikaisten polkumyynnitullien käyttöönoton jälkeen useat asianomaiset osapuolet esittivät kirjallisia huomautuksia. Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä 'perusasetus', 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti mahdollisuus tähän. Osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen polkumyynnitullin käyttöönottoa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista lopullisen tullin tasoisina. Niille annettiin myös määräaika, jonka kuluessa tehdä huomautuksia tämän ilmoituksen johdosta.
- (3) Asianomaisten osapuolten asetetussa määräajassa esittämää suullisia ja kirjallisia huomautuksia tarkasteltiin, ja jos sen katsottiin olevan asianmukaista, ne otettiin huomioon lopullisia päätelmiä tehtäessä.
- (4) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että komission menettelyn aloittamiseen soveltamat perusteet olivat epäasianmukaisia ja mielivaltaisia. Ne väittivät myös, että uuden Korean tasavaltaan kohdistuvan menettelyn aloittaminen kahden kuukauden kuluttua edellisen menettelyn päättämisestä (katso väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 7 kappale) oli ristiriidassa kyseisen tutkimuksen sen päätelmän kanssa, että polkumyynnin toistuminen ei ole todennäköistä. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että päätelmä siitä, että polku-

B TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

- (6) Eräs käyttäjien yhdistys väitti, että esillä olevan menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus ei kattanut muihin sovelluksiin kuin kehruuseen käytettäviä polyesterikatkokuitulajeja, minkä vuoksi kyseiset lajit olisi pitänyt jättää menettelyn ulkopuolelle.
- (7) Olisi huomattava, että menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa samoin kuin valituksessa toistetaan selvästi asianomaisen CN-koodin nimiketekstin tiedot, jotka kattavat kaikki asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien viemät ja yhteisön tuotannonalan tuottamat polyesterikatkokuitulajit niiden käyttötarkoituksesta riippumatta. Mainittua käyttäjien yhdistystä lukuun ottamatta kaikki muut menettelyssä mukana olleet osapuolet käsittivät asianomaisen CN-koodin nimiketekstin sanamuodon oikein; mainittu väite oli hylätty jo aiemman, Australiasta, Indonesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia koskevan tutkimuksen yhteydessä, joka sisältyy asetukseen (EY) N:o 1522/2000 ⁽³⁾.
- (8) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät lisäksi, että olisi joka tapauksessa erotettava toisistaan kehruuseen (kudottuihin kankaisiin) ja muihin tarkoituksiin (kuitukankaisiin/täytekuituihin) käytettävät polyesterikatkokuitulajit, koska niiden erityiset fyysiset perusominaisuudet, joiden perusteella tuotteen lopullinen käyttötarkoitus määräytyy, ovat erilaiset. Tämän perusteella väitettiin, että tuotavien kuitujen osalta olisi edellytettävä kyseisistä ominaispiirteistä tehtyjen puolueettomien laboratorio-todistusten esittämistä. Lisäksi väitettiin, että kehruuseen käytettäviä ja muita polyesterikatkokuitulajeja ei juurikaan voinut käyttää toisiaan korvaavina tuotteina; ainostaan tiettyä alunperin kehruukäyttöön tarkoitettuja kuitulajeja voitiin käyttää kuitukangassovelluksiin. Kuitukankaisiin käytettäviä polyesterikatkokuituja olisi tämän vuoksi pitänyt tarkastella ainakin erillisessä menettelyssä, jos niitä ei olisi kokonaan voitu sulkea tutkimuksen ulkopuolelle.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 166, 6.7.2000, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1899/2000 (EYVL L 228, 8.9.2000, s. 24).

⁽³⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 10.

- (9) Tarkasteltavana olevan tuotteen käyttötarkoitusten osalta todettiin, että eri polyesterikatkokuitulajeilla oli merkittävän paljon yhteisiä käyttötarkoituksia, ne voitiin usein korvata toisillaan ja ne kilpailivat keskenään. Tutkimuksesta on käynyt ilmi, että eri lajien välillä ei ole selvää rajaa, jonka perusteella voitaisiin yhdistää tuotteen fyysiset ominaisuudet johonkin yksinomaiseen käyttötarkoitukseen, ja että käytettävissä olevan näytön perusteella tuotteita ei näin ollen voida erotella tällä tavoin. Tältä osin korostetaan myös, että puolueettomissa laboratoriotutkimuksissa ei mitenkään voida ehdottomasti määrittää tuotteen lopullista käyttötarkoitusta. Tämän vuoksi eri polyesterikatkokuitulajeja olisi tässä tutkimuksessa käsiteltävä yhtenä ainoana tuotteena.
- (10) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, etteivät tarkasteltavana olevan tuotteen määrittelystä saadut huomautukset ole sellaisia, että ne mitätöisivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 18 kappaleen päätelmät. Näin ollen vahvistetaan kyseiset päätelmät, jotka vastaavat aikaisemmissa tutkimuksissa samasta tuotteesta tehtyjä päätelmiä.

C POLKUMYYNTI

1 Intia

- (11) Koska ei tehty uusia huomautuksia päätöksestä olla soveltamatta otantaa intialaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 20–25 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

1.1 Normaaliarvo

- (12) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen eräs vientiä harjoittava tuottaja pyysi, että eräiden kotimarkkinoilla myytävien kakkoslaatuisten tuotelajien tuotantokustannuksia oikaistaisiin alaspäin tavanomaisen kaupankäynnin määrittämisessä. Pyyntöön ei voida suostua, koska yritys ilmoitti kyselyvastauksessaan kunkin tuotelajin kaikille laaduille samat tuotantokustannukset.
- (13) Muita normaaliarvon määrittämiseen liittyviä pyyntöjä ei esitetty. Näin ollen vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 46 kappaleen päätelmät.

1.2 Vientihinta

- (14) Vientihinnan määrittämiseen liittyviä pyyntöjä ei esitetty. Näin ollen vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 47 kappaleen päätelmät.

1.3 Vertailu

- (15) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kotimarkkinoilla myytävät tuotelajit ja niihin verratut yhteisöön vietävät tuotelajit erosivat toisistaan fyysisiltä ja teknisiltä ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan. Yritys pyysi tämän vuoksi oikaisun tekemistä fyysisten ominaisuuksien huomioon ottamiseksi ja toimitti pyyntönsä tueksi uusia tietoja. Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen toimitettujen uusien tietojen todettiin koskevan tuotteen lisäominaisuuksia, joista komissio ei ollut koskaan pyytänyt tietoja ja joita yritys ei ollut eritellyt kyselyvastauksessaan. Tutkimuksen tässä vaiheessa ei voitu muuttaa tuotteiden vertailuperusteita, jotka eritellään komission kyselylomakkeen taulukossa ja jotka koskevat kaikkia yhteistyössä toimineita vientiä harjoittavia tuottajia. Lisäksi uudet tiedot olivat ristiriidassa aiemmin saatujen tietojen kanssa, minkä vuoksi fyysisiä ominaisuuksia koskeva oikaisupyyntö hylättiin.
- (16) Toinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kuitujen denier- tai decitex-lukuna ilmaistavasta paksuudesta johtuvat erot olisi jätettävä huomiotta ja että kaikkia tuotelajeja olisi käsiteltävä yhtenä tuotteena. Jotta kotimarkkinoilla ja vientimarkkinoilla myytäviä tuotteita voitaisiin tältä osin verrata tasapuolisesti ja johdonmukaisesti, kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien valmistamia tuotteita verrataan tuotelajikohtaisesti komission kyselylomakkeessa määritellyllä tavalla. Näin ollen pyyntöä vertailun rajoittamisesta yhteen tuotelajiin ei voida hyväksyä.
- (17) Eräs vientiä harjoittava tuottaja toimitti uusia tietoja tullinpalautusta koskevan pyyntönsä tueksi, jonka komissio oli hylännyt väliaikaista tullia koskevan asetuksen yhteydessä. Pyyntöä ei voida hyväksyä, koska kyseisiä kyselylomakkeessa pyydettyjä tietoja ei ollut toimitettu ajoissa eikä niitä tämän vuoksi voitu tarkistaa.
- (18) Sama vientiä harjoittava tuottaja väitti lisäksi, että koska tullinpalautusta koskeva oikaisu oli todettu perustelluksi aiemmassa, noin kymmenen vuotta sitten aloitetussa menettelyssä (neuvoston asetus (ETY) N:o 54/93⁽¹⁾), sitä ei pitäisi tarkastella uudelleen. Tässä yhteydessä on muistutettava, että jokaista polkumyynnimenettelyä arvioidaan erikseen sitä koskevien tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella, jotka saattavat olla erilaiset kussakin menettelyssä. Kuten edellisessä kappaleessa todetaan, kyseinen vientiä harjoittava tuottaja ei pystynyt esittämään näyttöä väitteensä tueksi tässä tutkimuksessa. Erityisesti ei osoitettu, että kotimarkkinoille tarkoitettusta samankaltaisesta tuotteesta olisi kannettu tullia tutkimusajanjakson aikana. Näin ollen kyseinen väite hylättiin.

⁽¹⁾ EYVL L 9, 15.1.1993, s. 2, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 907/97 (EYVL L 131, 23.5.1997, s. 1).

(19) Tullinpalautusta koskevan kysymyksen yhteydessä kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että kyseinen oikaisu olisi myönnettävä ilman eri toimenpiteitä heti, kun tullit palautettiin viennin yhteydessä, ja että sillä, sisältyivätkö kyseiset tullit kotimarkkinahintoihin, ei ollut merkitystä. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaisesti tullia koskeva oikaisu voidaan tehdä ainoastaan, jos kaksi edellytystä täyttyy kumulatiivisesti eli jos voidaan osoittaa, että samankaltaisesta tuotteesta ja siihen fyysisesti sisältyvistä raaka-aineista kannetaan tuontimaksut, jos tuote on tarkoitettu kulutettavaksi viejämäassa, ja jos tuote viedään yhteisöön, kyseiset tuontimaksut palautetaan tai niitä ei kanneta. Jos toinen vaatimuksista ei täyty, tullinpalautusta koskevaa oikaisua ei voida tehdä.

(20) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tietyt tuontitullit sisältyivät kotimarkkinoilla myytävien tuotteiden hintoihin komission alustavien päätelmien yhteydessä hyväksymää määrää suurempina. Tätä lisäväitettä tarkasteltiin ja todettiin, että tietyistä kotimarkkinoilla myytävään tuotteeseen sisällytetyistä materiaaleista maksetut tuontitullit olivat todellakin aiemmin vahvistettua määrää suuremmat. Alustavia laskelmia tarkistettiin tämän vuoksi asianmukaisesti.

(21) Tämän vientiä harjoittavan tuottajan uutta pyyntöä etuyhteydessä olevan yrityksen maahantuoman ja maksaman materiaalin tuontitullien huomioon ottamiseksi tehtävästä oikaisusta ei kuitenkaan voida hyväksyä, koska pyyntöä ei tehty ajoissa eikä sen osoitettu vaikuttavan hintojen vertailtavuuteen, minkä lisäksi asiaa koskevia uusia tietoja ei voitu tarkastaa tutkimuksen tässä vaiheessa.

(22) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Intian valtion politiikka, jolla kannustetaan perustamaan tehtaita heikoimmin kehittyneille alueille, merkitsee sitä, että yritykset vapautetaan valtiolle maksettavasta liikevaihtoverosta, ja se pyysi oikaisua tämän huomioon ottamiseksi. Toimitetuista tiedoista käy ilmi, että kaikissa kyseisten verovapautuksen saaneiden tehtaiden tuotteita koskevissa kauppalaskuissa mainitaan, että valtio ei kannaa liikevaihtoveroa ja että ostajalla ei ole oikeutta pyytää palautusta taikka liikevaihtoveron kuittaamista tai peruuttamista. Näin ollen oikaisua ei voida tehdä, koska liikevaihtoveroa ei makseta. Niissä tapauksissa, joissa muiden tehtaiden valmistamia tuotteita koskeviin kauppalaskuihin sisältyi liikevaihtovero, oikaisua pidettiin oikeutettuna ja laskelmia tarkistettiin asianmukaisesti.

(23) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tuloveroa maksetaan ainoastaan kotimarkkinoilla saadusta tuotosta, ei vientimarkkinoiden tuotosta, mikä vaikuttaa hintojen vertailtavuuteen. Tältä osin olisi huomattava, että tulovero on yhtiön mahdollisesta voitosta kannet-

tava maksu, joka lasketaan takautuvasti kunkin verovuoden lopussa. Sitä ei näin ollen voida ottaa huomioon hintaa määritettäessä. Lisäksi yritys ei esittänyt näyttöä siitä, että vero sisältyi kotimarkkinoiden kauppalaskuihin. Tämän vuoksi pyyntö hylättiin.

1.4 Polkumyyntimarginaali

(24) Tarvittaessa tarkistetun ja tarvittaessa painotetun keskimääräisen normaaliarvon ja painotetun keskimääräisen tuotelajikohtaisen vapaasti tehtaalla -vientihinnan vertailu osoitti, että kaikki tutkitut vientiä harjoittavat tuottajat harjoittivat polkumyyntiä. Koska yhteistyö oli laajaa, kaikkien muiden yritysten polkumyyntimarginaali vahvistettiin korkeimman yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle määrätyn polkumyyntimarginaalin suuruiseksi.

(25) Lopulliset polkumyyntimarginaalit ovat cif -tuontihinnasta tullaamattomana prosentteina ilmaistuna seuraavat:

Indian Organic Chemicals Limited, Mumbai	23,3 %
JCT Limited, New Delhi	32,6 %
Reliance Industries Ltd, Mumbai	35,4 %
Kaikki muut yritykset	35,4 %.

2 Korean tasavalta

2.1 Normaaliarvo

(26) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että niin sanotun paikallisen vientimyyntin jättäminen pois normaaliarvon määrittämisessä käytetyistä kotimarkkinoiden myyntitiedoista oli väärin tai kohtuutonta.

(27) Ne väittivät, että tämä pois jättäminen ei ollut perusasetuksen 2 artiklan eikä komission normaalin käytännön mukaista eikä se vastannut myöskään muiden Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenmaiden käytäntöä. Kaksi näistä vientiä harjoittavista tuottajista väitti myös, että komissio ei ilmoittanut oikeusperustaa kyseisen myyntin huomiotta jättämiselle.

(28) Nämä vientiä harjoittavat tuottajat esittivät lisäksi, että komissio ei ollut aiemmissa Korean tasavaltaa koskevissa menettelyissä (esimerkiksi neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1728/1999 ⁽¹⁾) oleva polyesterikatkokuituja koskevien toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1600/1999 ⁽²⁾ sekä komission päätöksessä 1999/483/EY ⁽³⁾ oleva ruostumatonta teräslankaa koskeva menettely) vastustanut sitä, että vientiä harjoittavat tuottajat olivat sisällyttäneet niin sanotun paikallisen vientimyyntin kotimarkkinamyyntiinsä, ja mainitsivat tapauksen, jossa komissio oli pyytänyt kyseisten tietojen sisällyttämistä kotimarkkinamyyntiä koskeviin tietoihin.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 4.8.1999, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 189, 22.7.1999, s. 19.

⁽³⁾ EYVL L 189, 22.7.1999, s. 50.

- (29) Tähän niin sanottuun paikalliseen vientimyyntiin sovellettujen erityisten hallinnollisten järjestelyjen mukaan kyseinen myynti oli vapautettu kotimarkkinoiden liikevaihtoverosta, laskutus tapahtui yleensä Yhdysvaltain dollareina ja maksut remburseilla ja myyntiin sovellettiin tullinpalautusjärjestelyjä, minkä katsotaan osoittavan, että kyseinen myynti tapahtui erityisten vientiin suuntautuneiden myyntikanavien kautta erityisessä markkinatilanteessa. Asianomaiset vientiä harjoittavat tuottajat erittelivät kyseisen myynnin kirjanpidossaan tuotteiksi, jotka on tarkoitettu sisällytettäväksi vientituotteisiin. Niiden markkinatilanteen huomioon ottaen pääteltiin, että tällainen niin sanottu paikallinen vientimyynti ei ollut tavanomaisen kaupankäynnin edellytysten mukaista, minkä vuoksi sen huomioon ottaminen normaaliarvon laskennassa ei sallisi asianmukaista ja tasapuolista vertailua vientihinnan kanssa perusasetuksen 2 artiklan mukaisesti. Komissio ei hyväksy väitettä siitä, että kyseinen myynti olisi aiemman käytännön mukaan nimenomaan otettu huomioon normaaliarvon laskennassa. Niiden huomioon ottaminen aiemmissa menettelyissä johtuu kenties siitä, ettei niitä eritelty taikka että niiden huomioon ottamisella ei katsottu olevan merkittävää vaikutusta tuloksiin. Tässä tapauksessa on niin sanottu paikallinen vientimyynti edellä mainituista syistä kuitenkin jätetty pois normaaliarvoa määrittäessä käytetyistä kotimarkkinamyyntiä koskevista tiedoista.
- (30) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti ostavansa tiettyjä raaka-aineita eräältä etuyhteydessä olevalta toimittajalta tavanomaisten kaupan edellytysten mukaisilla hinnoilla, minkä vuoksi komission ei olisi pitänyt määrittää ostohinnalle korkeampaa markkina-arvoa ja näin myös korkeampia tuotantokustannuksia. Se väitti myös, että oikaisu oli joka tapauksessa liian suuri, koska siinä ei otettu huomioon ensi sijassa kyseiseltä etuyhteydessä olevalta toimittajalta ostetun raaka-aineen ja muilta toimittajilta ostetun vastaavan raaka-aineen teknisiä eroja ja hintaeroja.
- (31) Todettiin, että etuyhteys toimittajaan oli sellainen, että vientiä harjoittavalla tuottajalla oli mahdollisuus vaikuttaa ostohintaan huomattavasti. Koska lisäksi etuyhteydessä olevalta toimittajalta ostetun raaka-aineen keskihinnat olivat huomattavasti alhaisemmat kuin saman etuyhteydettömiltä toimittajilta ostetun raaka-aineen keskimääräiset hinnat ja koska vaikutti siltä, että ostohinta oli tappiollinen kyseiselle toimittajalle, raaka-aineiden hintoja pidettiin epäluotettavina siirtohintoina. Näin ollen pitäydttiin tavanomaisten kaupan edellytysten mukaisen ostohinnan laskentamenetelmässä, jossa etuyhteydessä olevalta toimittajalta ostettujen raaka-aineiden hintaa korotettiin suhteessa etuyhteydessä olevalta toimittajalta ja muilta toimittajilta ostettujen raaka-aineiden ostohinnan painotettuun keskimääräiseen eroon.
- (32) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että erään tuotelajin normaaliarvon olisi pitänyt perustua kotimarkkinahintoihin eikä laskennalliseen arvoon. Väite hyväksyttiin, koska kyseisen tuotelajin myynnin todettiin olleen määrältään edustavaa ja lähes aina kannattavaa. Laskelmia oikaistiin tämän mukaisesti.
- (33) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komissio oli tehnyt virheen jättäessään laskennallisen normaaliarvon ja tavanomaisen kaupankäynnin määrittämisessä huomiotta kaikkia tuotantokustannuksia määritettäessä käytettäviin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin sisällytetyt valuuttakurssivoitot. Se pyysi lisäksi, että asiaa tarkasteltaisiin uudelleen, koska osa valuutan muuntamisesta aiheutuneista voitoista realisoitui ja koska lisäksi liikevaihto oli asianmukaisin perusta nettovaluuttakurssivoittojen kohdentamiselle eri markkinoille.
- (34) Valuuttakurssivoittojen todettiin liittyvän lähinnä pitkäaikaisten valuuttamääräisten lainojen arvonmuutoksesta syntyviin valuuttakurssivoittoihin eikä niinkään kotimarkkinoiden tuotantoon ja tavanomaisen kaupankäynnin edellytysten mukaiseen myyntiin tutkimusajanjakson aikana eli 1 päivän lokakuuta 1998 ja 30 päivän syyskuuta 1999 välisenä aikana. Koska valuuttakurssivoitoja tai -tappioita ei oteta huomioon polkumyyntitutkimuksissa, realisoituivat ne sitten tai eivät, väite hylättiin.
- ## 2.2 Vientihinta
- (35) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että siihen etuyhteydessä olevalla yhteisössä sijaitsevalla yrityksellä ei ollut kovin suurta merkitystä etuyhteydettömille yhteisön asiakkaille suuntautuvassa myynnissä, minkä vuoksi voiton vähentäminen vientihintaa laskettaessa ei ollut perusteltua. Se väitti myös, ettei käytetyn voittomarginaalin määrittämiselle ollut perusteita. Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti vientihinnan määrittämistä varten oikaistaviin tekijöihin kuuluu kohtuullinen voittomarginaali. Vientihintaa määritettäessä vähennettyä voittoa pidetään kohtuullisena, kun sitä verrataan yhteistyössä toimineilta riippumattomilta tuojilta saatuihin tietoihin. Näin ollen väitettä ei voida hyväksyä.
- (36) Muita vientihinnan määrittämiseen liittyviä pyyntöjä ei esitetty. Näin ollen vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 54 kappaleen päätelmät.
- ## 2.3 Vertailu
- (37) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti sisällyttäneensä erehdyksessä samat luottokustannuksiin liittyvät oikaisut vientimyyntiä koskevan taulukon eri sarakkeisiin, minkä

vuoksi komissio vähensi kustannukset kahdesti laskiesaan vientihintaa normaaliarvon kanssa tehtävää tasapuolista vertailua varten. Yrityksen kyselylomakkeessa ilmoittamia kunkin liiketoimen maksuehtoihin liittyviä luottokustannuksia tarkasteltiin ja väite hyväksyttiin tapauksissa, joissa se oli perusteltua.

- (38) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komission laskelmissa aliarvioitiin tullinpalautuksen määrä, koska se perustui samankaltaiseen tuotteeseen fyysisesti sisällytettyjen raaka-aineiden tuonnissa maksettuihin tulleihin eikä tarkasteltavana olevan tuotteen tutkimusajanjakson aikana yhteisöön suuntautuneessa viennissä saatuihin tullinpalautuksiin. Samaten pidettiin kohtuuttomana, että komission laskelmat perustuivat tutkimusajanjakson kahdeksan ensimmäisen kuukauden aikana maksetun tullin määrään, joka jaettiin koko tutkimusajanjakson aikaisen tuonnin koko määrällä. Ensin mainittu väite hylättiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan nojalla, koska tutkimusajanjakson aikana maksettu määrä oli palautettua määrää pienempi. Kiloitain laskettu tullinpalautus laskettiin kuitenkin yrityksen pyynnön mukaisesti uudestaan kahdeksan ensimmäisen kuukauden tuontimäärän perusteella.

- (39) Toinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komission olisi pitänyt kiloittain laskettua tullinpalautusta koskevaa oikaisua laskiessaan jakaa tiettyjen tuotujen raaka-aineiden ostohintoihin sisällytettyjen tuontitullien kokonaismäärä ainoastaan tuotujen raaka-aineiden määrällä eikä sekä kotimarkkinoilta ostettujen että tuotujen raaka-aineiden yhteismäärällä. Komissio katsoo, että normaaliarvosta vähennettävän tullinpalautusta koskevan oikaisun olisi perustuttava kotimarkkinamyynnin kustannuksiin sisältyvään keskimääräiseen tulliin, koska kotimarkkinoilla myytävään tuotteeseen sisältyy sekä kotimarkkinoilta ostettuja että tuotuja raaka-aineita. Näin ollen väitettä ei voida hyväksyä.

- (40) Kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että komission menettelyllä, jossa se hylkäsi niin sanottujen avointen luottojärjestelyjen luottokustannusten huomioon ottamiseksi pyydetty oikaisu sillä perusteella, että maksuja ei voitu selvästi liittää kauppalaskuihin, ei ollut oikeusperustaa. Ei ollut kuitenkaan mahdollista varmistaa, että niin sanottujen avointen luottojärjestelyjen mukaisten maksujen suorittaminen tapahtui minkäänlaisten sovitujen maksuehtojen mukaisesti. Näin ollen ei ollut syytä olettaa, että sopimusperusteisia maksuehtoja olisi otettu huomioon veloitettavia hintoja määritettäessä, minkä vuoksi väitteet hylättiin.

2.4 Polkumyyntimarginaali

- (41) Asianmukaisesti tarkistetun painotetun keskimääräisen normaaliarvon ja painotetun keskimääräisen tuotelajikohtaisen vapaasti tehtaalla -vientihinnan vertailu osoitti, että kaikki tutkitut vientiä harjoittavat tuottajat harjoittivat polkumyyntiä. Koska yhteistyö oli laajaa, kaikkien

muiden yritysten polkumyyntimarginaali vahvistettiin korkeimman yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritetyn polkumyyntimarginaalin suuruiseksi.

- (42) Alustavista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa, Samyang Corporation ja SK Chemicals Co. Ltd, ilmoittivat komissiolle aikovansa yhdistää polyesteriin liittyvän liiketoimintansa yhteisomistaiseen yritykseen nimeltä Huvis Corporation. Kyseiset vientiä harjoittavat tuottajat toimittivat komission pyynnöstä lisätietoja tästä olosuhteiden muutoksesta, ja niiden perusteella päätettiin, että Huvis Corporationille olisi lopullisesti vahvistettava yksi ainoa polkumyyntimarginaali. Täksi polkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien tarkistettujen polkumyyntimarginaalien painotettu keskiarvo. Korealaisen etuyhteydessä olevan kauppayhtiön polkumyyntimarginaali vahvistettiin samansuuruiseksi kuin Huvis Corporationin polkumyyntimarginaali.

- (43) Lopulliset polkumyyntimarginaalit ovat cif -tuontihin-nasta tullaamattomana prosentteina ilmaistuna seuraavat:

Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd, Soul	0,9 % (vähimmäistasoa)
Huvis Corporation, Soul	4,8 %
Saehan Industries Inc., Soul	20,2 %
SK Global Co. Ltd, Soul	4,8 %
Sung Lim Co. Ltd, Soul	0,05 % (vähimmäistasoa)
Kaikki muut yritykset	20,2 %.

D VAHINKO

1 Menettelykysymykset

- (44) Väitettiin, että Korean tasavaltaa ja Intiaa koskevien polkumyyntimenettelyjen yhdistäminen johti epäoikeudenmukaisesti siihen, että kyseisistä maista tulevan tuonnin mahdollisesti aiheuttaman vahingollisen polkumyyntin tarkastelua varten määritettiin sama tutkimusajanjakso. Intian osalta tämä merkitsi sitä, että vuoden 1999 kolmea viimeistä kuukautta ei otettu huomioon, ja öljyn hinnan nousu huomioon ottaen väitettiin, että tämä vaikutti vahinkoa koskevan tutkimuksen yhteydessä tehdyn myyntihintojen, tuotantokustannusten ja kannattavuuden tarkastelun tuloksiin.

- (45) Muistutettakoon, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 8 kappaleessa todetaan, että Intiaa ja Korean tasavaltaa koskevat menettelyt yhdistettiin hallinnollisista syistä. Tutkimusajanjakson määrittämisestä säädetään perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa muun muassa, että tutkimusajanjakso käsittää tavallisesti vähintään kuuden kuukauden jakson välittömästi ennen

menettelyn aloittamista. Intiaa koskeva tutkimus pantiin vireille joulukuussa 1999. Tutkimusajanjaksoa olisi siis voitu siirtää enintään kahdella kuukaudella. Olisi myös huomattava, että molemmista maista tulevaa tuontia voidaan arvioida kumulatiivisesti, koska perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa mainitut edellytykset ovat täyttyneet (katso väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 65 kappale). Taustalla olevien epäilyjen huomioon ottamiseksi arvioitiin vuonna 1999 tapahtuneen raaka-aineiden hintojen nousun vaikutusta ja verrattiin sitä tutkimusajanjakson tietoihin.

- (46) Tutkimuksesta kävi ilmi, että polyesterikatkokuitujen tuotannossa käytettyjen pääraaka-aineiden, tereftaalihapon ja monoeteeniglykolin, hinnat nousivat sekä vuonna 1999 että tutkimusajanjakson aikana. Samaten ilmeni, että polyesterikatkokuitujen myyntihinnat yhteisössä olivat 2,6 prosenttia korkeammat vuonna 1999 kuin tutkimusajanjaksona. Tästä huolimatta yhteisön tuotannonalan toiminnan todettiin olleen kannattavampaa tutkimusajanjaksona kuin vuonna 1999.
- (47) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, ettei komissio ollut tarkastanut yhteisön tuotannonalan toimittamia tietoja. Tämän suhteen todettakoon, että huomattava osa yhteisön tuotannonalan toimittamista tiedoista oli jo tarkastettu toisen vastaavan polkumyynninmenettelyn yhteydessä. Kaikkien muiden yhteisön tuotannonalalta saatujen tietojen paikkansapitävyyttä on tutkittu perusasetuksen 6 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

2 Yhteisön tuotannonalan määritelmä

- (48) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappaleessa todettiin, että indonesialaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevat kaksi yhteisön tuottajaa eivät välttyneet polkumyynnin vaikutuksilta, hyötynneet asiattomasti polkumyynnistä tai osallistuneet polkumyynnin harjoittamiseen. Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että kyseiset kaksi yritystä olisi jätettävä yhteisön tuotannonalan tilanteen arvioinnin ulkopuolelle, ja viittasivat komission asetuksissa (EY) N:o 534/94 ja (EY) N:o 2426/95 ⁽¹⁾ magneettilevyjä ja komission asetuksessa (EY) N:o 1645/95 ⁽²⁾ olevaan mikroalutouuneja koskeviin polkumyynnitapauksiin.
- (49) Olisi huomattava, että joidenkin yhteisön tuottajien jättämistä yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle voidaan perustella ainoastaan tapauskohtaisesti. Tämän tapauksen tosiseikoista ei esitetty vastaväitteitä eikä myöskään esitetty näyttöä kahden tuottajan huomiotta jättämistä koskevan pyynnön tueksi. Pyyntö ei näin ollen ole perusteltu eikä siihen voida suostua.
- (50) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat pyysivät lisäksi, että eräs kolmas yhteisön tuottaja jätettäisiin yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, koska se oli etuyhteydessä eräaseen yhteisön ulkopuolelle (ei kuitenkaan kumpaankaan asianomaisista maista) sijoittautu-

neeseen tuojaan. Väitettiin, että kyseinen yhteisön tuottaja aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle tuomalla polyesterikatkokuituja siihen etuyhteydessä olevan tuojan kautta.

- (51) Komissio ei ensinnäkään löytänyt näyttöä siitä, että kyseisen tuojan kautta oli tuotu polyesterikatkokuituja tarkastelujakson eli vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Lisäksi se seikka, että yhteisön tuottaja on etuyhteydessä yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneeseen tuojaan, ei itsessään voi olla peruste kyseisen tuottajan jättämiselle yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle. Koska muita väitteitä ei esitetty, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 60 kappaleessa esitetty yhteisön tuotannonalan määritelmä.

3 Polyesterikatkokuitujen tuonti yhteisöön asianomaisista maista

3.1 Tuonnin kumulatiivinen arviointi

- (52) Kaksi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että tuonnin kumulatiivinen arviointi ei ole perusteltua, koska Intiasta peräisin olevan tuonnin kasvu ja absoluuttinen määrä olivat merkityksettömiä verrattuna Koreasta peräisin olevaan tuontiin ja yhteisön tuotannonalan myyntimääriin. Samaten väitettiin, että intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien olisi katsottava seuraavan hintakehitystä eikä johtavan sitä. Eurostatin tietojen mukaan Intiasta peräisin olevan tuonnin määrä oli väitteiden mukaan lisäksi pienempi kuin väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa oli esitetty.
- (53) Näitä väitteitä tarkasteltiin perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan säännökset huomioon ottaen. Muistutettakoon, että Intian osalta todettu polkumyynnimarginaali on vähimmäistasoa suurempi. Lisäksi on todettava, että Intiasta peräisin olevan tuonnin määrä ei ole vähäpätöinen, vaan se oli tutkimusajanjakson aikana vähimmäistasoa suurempi.
- (54) Intiasta peräisin oleva tuonti kasvoi vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana huomattavasti nopeammin (kasvua noin 600 prosenttia) kuin Koreasta peräisin oleva tuonti (kasvua noin 300 prosenttia). Intiasta peräisin olevan tuonnin keskimääräiset hinnat taas olivat vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana jatkuvasti alhaisemmat kuin korealaisten vientiä harjoittavien tuottajien hinnat ja laskivat näitä jyrkemmin. Tätä ei voida pitää hintakehityksen seuraamisena. Eurostatin ja komission tietojen eroavuuksista todettakoon, että yhteisön toimielimet perustavat päätelmänsä tarkistettuihin kyselyvastauksiin, ja tässä tapauksessa vastauksissa ilmoitettiin suurempia tuontimääriä kuin mitä Eurostatin tiedoista ilmeni. Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien väitteet on tämän vuoksi hylättävä.

⁽¹⁾ EYVL L 68, 11.3.1994, s. 5 ja EYVL L 249, 17.10.1995, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 156, 7.7.1995, s. 5.

3.2 Tuonti Korean tasavallasta

- (55) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tiettyä Korean tasavallasta peräisin olevaa tuontia, joka ei tapahtunut polkumyynnillä, ei pitäisi ottaa huomioon vahinkoa arvioitaessa.
- (56) Kun koko maata koskevan polkumyyntimarginaalin (kaikkien tutkimusten kohteena olevien yritysten painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali) on todettu olevan vähimmäistasoa suurempi perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti, komission käytäntönä on ollut arvioida polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksia koko maan osalta.

3.3 Hinnan alittavuus ja viitehinnan alittavuus

- (57) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että eri polyesterikatkokuitulajien ryhmittelyyn perustuva vahinkomarginaalien laskenta oli aiheutonta, koska kyselylomakkeissa pyydettiin lisätietoja eri polyesterikatkokuitulajien ominaispiirteistä. Tuottaja väitti myös, että liiketoimikohtaisia tietoja ei otettu huomioon, ja että negatiivista hinnan alittavuutta/viitehinnan alittavuutta ei olisi pitänyt jättää pois laskelmien kokonaistuloksista.
- (58) Eri ominaisuuksien kuten pituuden, paksuuden, venyvyyden, vetolujuuden, kiharuuden, kutistuvuuden, kiillon ja kehruutuloksen eroja tarkasteltiin uudelleen ja todettiin, että eri ryhmien tuotelajit olivat keskenään riittävän vertailukelpoisia. Tämän perusteella vahvistetaan, että hinnan alittavuutta ja viitehinnan alittavuutta on mielekästä tarkastella tuoteryhmäkohtaisesti. Lisäksi tämän tarkastelun perusteella saadaan edustavia tietoja liiketoimien määrästä perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Lisäksi katsotaan, että liiketoimikohtaiset tiedot otettiin todellisuudessa huomioon hintavertailuissa. On kuitenkin vahvistettu, että siitä määrästä, jonka hinnat eivät alittaneet yhteisön tuotannonalan hintoja/viitehintoja, ei annettu hyvitystä lopullisissa tuoteryhmäkohtaisissa vertailuissa. Koska muita väitteitä ei esitetty, edellä selostetut väitteet hylättiin.
- (59) Eräs vientiä harjoittava tuottaja pyysi, että sen cif-hintoja oikaistaisiin hinnan alittavuuden ja vientihinnan alittavuuden laskennassa, koska valituksessa mainittiin tällaisesta oikaisusta.
- (60) Olisi huomattava, että komissio keräsi tietoja kyselylomakkeiden avulla ja varmisti nämä tiedot paikalla tehdyissä tarkastuksissa eikä käyttänyt valituksessa mainittuja lukuja.

Todettiin kuitenkin, että kahta intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa koskevissa viitehinnan alittavuuden laskelmissa oli erehdyksessä jätetty huomiotta tullit. Samalla hyväksyttiin myös pyyntö painotusmenetelmän muuttamisesta sekä erityinen kaupan porrasta koskeva oikaisu. Kyseisten kahden intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan viitehinnan alittavuuden marginaaleja tarkistettiin tämän vuoksi asianmukaisesti.

- (61) Hinnan alittavuus, jonka laskennassa otettiin huomioon erään toisen 75 kappaleessa mainitun vientiä harjoittavan intialaisen tuottajan hinnan alittavuuden alhaisempi määrä, on 0—27,7 prosenttia Intian osalta ja edelleen 14,8—56,7 prosenttia Korean tasavallan osalta. Painotettu keskimääräinen hinnan alittavuuden alhaisempi marginaali oli Intian osalta 19,9 prosenttia ja Korean tasavallan osalta 23,3 prosenttia.

4 Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne

4.1 Yleistä

- (62) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät WTO:n polkumyöntisopimuksen 3 artiklan 4 kohdan nojalla, että yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen tarkastelu edellytti kaikkien tuotannonalan tilaan vaikuttavien taloudellisten tekijöiden ja seikkojen huomioon ottamista.
- (63) Tällaiseen tarkasteluun sisältyisi tekijöitä, joita ei käsitelty väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa, kuten polkumyyntimarginaalin merkittävyyden vaikutus, tuotavuus, sijoitetun pääoman tuotto, kassavirta, palkat, kasvu sekä pääoman saanti. Tutkimuksessa on ilmennyt tältä osin seuraavaa:

4.1.1 Polkumyyntimarginaalin suuruuden vaikutus

- (64) Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrän ja hintojen vuoksi tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin suuruuden vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää vähäpätöisenä.

4.1.2 Tuottavuus

- (65) Yhteisön tuotannonalan tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannon tuottavuus työntekijää kohti laskettuna on parantunut vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 92,1 tonniin 127,1 tonniin (38 prosenttia). Tämä parannus johtuu lähinnä siitä, että alan työllisyys on laskenut, kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa selostetaan.

4.1.3 Sijoitetun pääoman tuotto

- (66) Sijoitetun pääoman tuotto laskettiin nettovoiton (ennen veroja ja satunnaisia eriä) ja tarkasteltavana olevaan tuotteen liittyvien investointien nettokirjanpitoarvon suhdelukuna. Investointien tuotto kasvoi niin, että se oli 4,6 prosenttia vuonna 1996, 16,7 prosenttia vuonna 1997 ja 25,7 prosenttia vuonna 1998. Tämän jälkeen se laski 5,5 prosenttiin tutkimusajanjaksona. Tämän osoittimen kehitys myötäilee väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 81—83 kappaleessa kuvattua kannattavuuden kehitystä.

4.1.4 Kassavirta

- (67) Yhteisön tuotannonalan tarkasteltavana olevaan tuotteen liittyvä kassavirta kasvoi huomattavasti vuodesta 1996 vuoteen 1997 (84 prosenttia) ja vuodesta 1997 vuoteen 1998 (28 prosenttia) kyseisten kahden vuoden hyvän tuloksen vuoksi. Vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana kassavirta pieneni 60 prosenttia tasolle, joka oli 6 prosenttia alhaisempi kuin vuonna 1996. Kassavirta ei kohentunut vuosina 1997—1998 yhtä merkittävästi kuin kannattavuus. Kassavirta oli lisäksi pienempi tutkimusajanjaksolla kuin vuonna 1996, kun taas nettovoitto ja kannattavuus paranivat.

4.1.5 Palkat

- (68) Palkkoja arvioidaan osana tuotantokustannuksia, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 79 ja 80 kappaleessa selostetaan. Yhteisön tuotannonalan palkat nousivat vuosina 1996—1997 10 prosenttia, mutta laskivat merkittävästi vuodesta 1997 vuoteen 1998, jolloin palkkojen absoluuttinen taso oli 24 prosenttia alhaisempi kuin vuonna 1996, sekä tutkimusajanjaksolla, jolloin palkkojen absoluuttinen taso oli 23 prosenttia alhaisempi kuin vuonna 1996.

4.1.6 Kasvu

- (69) Tarkasteltavana olevan tuotteen markkinoiden kasvua käsiteltiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64 kappaleessa. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden (negatiivista) kehitystä selostettiin kyseisen asetuksen johdanto-osan 76 kappaleessa.

4.1.7 Pääoman saanti

- (70) Pääoman saannista todettakoon, että nykyistä kassavirtaa pidetään yleisesti edelleen riittävänä tarvittavien korvaavien investointien tekemiseen. Markkinoiden heikentynyt tilanne on kuitenkin vaikuttanut kielteisesti yhteisön tuotannonalan kykyyn saada lisää ulkoista rahoitusta pankkilainojen tai osakkeenomistajien uusiin hankkeisiin myöntämien lisäpanosten muodossa. Erityisesti muiden tuotteiden tuotantoon verrattuna polyesterikatkokuitujen tuotantoon liittyvien investointien kannattavuus on heikko, mikä aiheuttaa vaikeuksia varojen suuntaamiselle tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon.

4.1.8 Päätelmät

- (71) Komissio katsoo, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa arvioitiin kaikkia tekijöitä ja seikkoja, jotka olivat ratkaisevia yhteisön tuotannonalan tilan mielekkään arvioinnin kannalta. Edellä johdanto-osan 64—70 kappaleessa mainittuja seikkoja ei käsitelty väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa, mutta niiden tarkastelu tässä yhteydessä vain vahvistaa väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyt päätelmät.

4.1.9 Varastot

- (72) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komission väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 77 kappaleessa tekemä varastojen suuruuden vertailu vuoden 1998 lopun ja vuoden 1999 lopun välillä ei ollut asianmukainen, vaan perusasetuksen määräysten vastainen. Väitettiin, että ainoa oikea ja puolueeton menetelmä polyesterikatkokuitujen varastojen tilanteen arvioimiseksi olisi vuoden 1999 syyskuun ja vuoden 1998 lopun tilanteen vertailu.
- (73) Tässä yhteydessä on muistutettava polyesterikatkokuitualan varastointitilanteen kausittaisuudesta. Varastojen määrä vaihtelee kalenterivuoden aikana, minkä vuoksi vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson vertailu on järkevää ainoastaan, jos tarkastellaan samoja kalenterivuoden ajankohtia. Vuoden 1998 lopun eli joulukuun 31 päivän varastotietoja ei siis voida verrata tutkimusajanjakson lopun eli syyskuun 30 päivän tietoihin.

4.2 Tuotantokustannukset

- (74) Eräs vientiä harjoittava tuottaja esitti, että erään yhteisön tuotannonalan tuottajan tuotantokustannukset olivat liian korkeat muihin tuottajiin verrattuna, jotta niitä olisi voinut käyttää hinnan alittavuuden marginaalin määrittämisessä.
- (75) Komissio tarkisti kunkin yrityksen ilmoittamat tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannuksia koskevat tiedot. Tässä yhteydessä ei löytynyt perusteita yhdenkään yrityksen tietojen jättämiselle viitehinnan alittavuutta koskevien laskelmien ulkopuolelle sen tuotantokustannusten absoluuttisen tason perusteella.
- (76) Toinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että eräs tuottaja, joka valmistaa polyesterikatkokuituja dimetyylitereftalaatista ja monoeteeniglykolista eikä polyeteenitereftalaatista ja monoeteeniglykolista, olisi jätettävä huomiotta, koska kyseinen tuotantomenetelmä ei vientiä harjoittavan tuottajan mukaan ole edullisin.
- (77) Edellä johdanto-osan 75 kappaleessa todettujen seikkojen vuoksi tuotantomenetelmät itsessään tai niihin liittyvät tuotantokustannukset eivät voi olla arviointiperusteena sille, mitkä yritykset olisi jätettävä tutkimuksen ulkopuolelle.

4.3 Päätelmät

- (78) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, etteivät edellä mainitut huomautukset ja väitteet ole sellaisia, että ne muuttaisivat väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa tehtyjä päätelmiä. Näin ollen vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 86—90 kappaleen sisältö sekä päätelmä siitä, että yhteisön tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa tutkimusajanjakson aikana.

E SYY-YHTEYS

1 Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutukset

- (79) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että ainoa tekijä, joka selittää yhteisön tuotannonalan kannattavuuden heikkouden tutkimusajanjakson aikana, on raaka-aineiden hinnat, ei polkumyynnillä tapahtuva tuonti. Samaten väitettiin, että yhteisön tuotannonalan kannattavuuden parantuminen 2,30 prosentista 3,38 prosenttiin vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana merkitsi sitä, ettei polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut vahinkoa kyseisenä aikana.
- (80) Olisi huomattava, että polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista aiheutui laskupaineita yhteisön markkinoilla vallinneisiin hintoihin, minkä vuoksi raaka-aineiden hintojen nousu ei voinut asianmukaisesti heijastua myyntihintoihin.
- (81) Vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana kannattavuus koheni hieman, mutta tutkimuksesta on käynyt ilmi, että tämä johtui lähinnä yhteisön tuotannonalan rakenneuudistuksista. Tähän kuului myös myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten karsiminen.
- (82) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 87 kappaleessa todetaan yhteisön tuotannonalan taloudellisesta tilanteesta, tuotannonalan alhaista kannattavuustasoa ei voida pitää tyydyttävänä. Kannattavuutta on päinvastoin pidettävä liian alhaisena, ja syynä on se, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti esti hinnankorotukset. Muita kielteisiä osoittimia olivat myyntimäärän väheneminen, markkinaosuuden pieneneminen, tuotantokapasiteetin väheneminen, työllisyyden heikkeneminen ja varastojen kasvu.
- (83) Edellä selostetun perusteella vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 87 kappaleen päätelmät.
- (84) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti lisäksi, että yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheutunut vahinko ei voinut aiheutua Korean tasavallasta peräisin olevasta tuonnista, koska siihen sovellettiin jo polkumyyntitoimenpiteitä suurimpana osana vuoden 1996 ja

tutkimusajanjakson lopun välistä aikaa. Korean tasavallasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa käyttöön otetut lopulliset polkumyyntitoimenpiteet kumottiin elokuussa 1999 neuvoston asetuksella (EY) N:o 1728/1999⁽¹⁾.

- (85) Olisi muistettava, että Korean tasavallasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa käyttöön otetut toimenpiteet kumottiin, koska toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun päätelmien perusteella polkumyynnin uudelleen alkamista ei pidetty todennäköisenä; tarkastelussa käytetty tutkimusajanjakso kattoi 1 päivän tammikuuta 1996 ja 30 päivän syyskuuta 1997 välisen ajan. Tämän menettelyn tutkimusajanjakson aikana kuitenkin todettiin polkumyyntiä esiintyvän, joten väite ei ole perusteltu.

2 Muu tuonti

- (86) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komission olisi pitänyt tarkastella myös Puolasta, Turkista ja Tšekin tasavallasta peräisin olevan tuonnin mahdollisia vaikutuksia.
- (87) Eurostatin tietojen perusteella todettiin, että kyseisen tuonnin hintataso yhteisön rajalla oli huomattavasti, tutkimusajanjaksona 12,3—30,5 prosenttia, korkeampi kuin tutkimuksen kohteena olevista maista peräisin olevan tuonnin hinnat. Tämän vuoksi ei ollut syytä luokitella kyseistä tuontia samaan hintaluokkaan kuin tutkimuksen kohteena olevista maista peräisin oleva tuonti eikä katsoa, että sen mahdollisesti aiheuttama vahinko poistaisi todetun vahingon ja tutkimuksen kohteena olevien maiden vientiä harjoittavien tuottajien harjoittaman polkumyynnin välisen syy-yhteyden.

3 Päätelmät

- (88) Edellä esitetyn perusteella vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 102 kappaleessa esitetty päätelmä, jonka mukaan polkumyynnillä tapahtunut tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

F YHTEISÖN ETU

1 Yhteisön tuotannonalan etu

- (89) Koska tästä asiasta ei saatu huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 104—106 kappaleessa esitetyt päätelmät yhteisön tuotannonalan edusta vahvistetaan.

2 Vaikutus tuojiin ja käyttäjiin

- (90) Eräs käyttäjien yhdistys ja erikseen myös eräs sen jäsen väittivät, että yhteisön tuottajat eivät tarjonneet tiettyjä polyesterikatkokuitulajeja, minkä vuoksi käyttäjien oli hankittava tuotetta yhteisön ulkopuolelta. Eräs toinen käyttäjä väitti, että yhteisön tuottajat eivät pystyneet vastaamaan yhteisön kysyntään.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 4.8.1999, s. 3.

- (91) Tutkimuksessa on vahvistettu, että vaikka yhteisön tuotannonala ei tuottanut tiettyjä polyesterikatkokuitulajeja tiettyinä ajanjaksoina, tämä ei tarkoita sitä, etteikö yhteisön tuotannonala voisi valmistaa kyseisiä lajeja. Tähän tarvittaisiin vain pieniä, vähäisiä investointeja vaativia mukautuksia kuten kehrusuulakkeen vaihtaminen ja tietyn lisäaineen poistaminen tai lisääminen. Siinä, että tiettyinä aikoina ei ollut saatavissa tiettyjä polyesterikatkokuitulajeja, oli kyse enemmänkin siitä, ettei yhteisön tuotannonala voinut toimittaa haluttuja määriä niillä alhaisilla hinnoilla, jotka käyttäjät olivat halukkaat maksamaan.
- (92) Yhteisön kulutuksesta todettakoon ottaen huomioon ehdotettujen tullien taso, että asianomaisista maista peräisin olevalla tuonnilla on vastaisuudessaakin pääsy yhteisön markkinoille, ei kuitenkaan polkumyynnihinnoilla. Yhteisön tuotannonalan hinnat todennäköisesti nousevat, mutta nousu jäänee pienehköksi, koska tuotetta tuodaan edelleen myös muista kolmansista maista. Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen todetaan, että polkumyynnitöimenpiteet eivät vaaranna yhteisön käyttäjien valinnanvapautta ja tuotteen saatavuutta.
- (93) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 109 kappaleesta on pyydetty selvitystä; siinä mainitaan, että ehdotetut toimenpiteet voivat nostaa käyttäjien tuotantokustannuksia 0,6—1,2 prosenttia.
- (94) Niiltä harvoilta yhteisön käyttäjiltä, jotka toimivat yhteistyössä, saatujen tietojen perusteella todettiin, että Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin oleviin polyesterikatkokuituihin sovellettavien polkumyynnitöimenpiteiden vaikutus niiden tuotantokustannuksiin olisi 0,6—1,2 prosenttia. Tähän tulokseen tultiin, kun otettiin huomioon polyesterikatkokuitujen merkitys näiden käyttäjien valmiiden tuotteiden tuotantokustannuksissa, Korean tasavallasta ja Intiasta peräisin olevassa tuonnissa väliaikaisesti käyttöön otettu keskimääräinen polkumyynnitulli sekä Koreasta ja Intiasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus yhteisön kulutuksesta tutkimusajanjakson aikana.
- (95) On selvää, että kunkin käyttäjän tilanne riippuu siitä, paljonko tavaraa se tuo asianomaisista maista ja asianomaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta, sekä sen omasta kustannusrakenteesta. Mainittu keskimääräinen vaikutus koskee siis yritystä, jonka vaihtoehtoisten hankintalähteiden käyttö on keskitasoa niin, että Korean tasavallasta ja Intiasta peräisin olevan tuonnin osuus on keskimäärin 14,7 prosenttia.
- (96) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen eräät yhteisössä toimivat käyttäjät väittivät, että polkumyynnitullien käyttöönotolla olisi kielteisiä vaikutuksia niiden tuottamien jatkojalostustuotteiden kilpailukykyyn ja että se vaarantaisi lopulta niiden toiminnan jatkuvuuden. Niiden mielestä polkumyynnitullien käyttöönotto johtaisi hintojen nousuun, joka käyttäjien olisi siirrettävä jatkojalostustuotteidensa hintoihin. Tämä kehitys johtaisi puolestaan muista kolmansista maista ja tässä tutkimuksessa tarkasteltavina olevista maista peräisin olevien halvempien jatkojalostustuotteiden tuonnin kasvuun, minkä vuoksi tietyt yhteisön valmistajat, jotka tuottavat polyesterikatkokuituja sisältäviä

jatkojalostustuotteita, joutuisivat siirtämään tuotantonsa yhteisön ulkopuolelle.

- (97) Ehdotettujen toimenpiteiden käyttäjiin kohdistuvia keskimääräisiä enimmäisvaikutuksia koskeva tarkastelu osoitti kuitenkin, että polkumyynnitöimenpiteiden käyttöönotto ei todennäköisesti merkittävästi lisää halpojen jatkojalostustuotteiden tuontia yhteisöön. Tämä päätelmä on tehtävä myös siksi, että asianomaiset käyttäjät eivät esittäneet näyttöä väitteidensä tueksi, eikä tällaisia vaikutuksia ollut havaittavissa myöskään aiempien polyesterikatkokuituja koskevien toimenpiteiden voimassaolon aikana. Lisäksi olisi huomattava, että kudottuihin valmiisiin tuotteisiin, joita ovat esimerkiksi vaatteet ja kotitaloustekstiilit, sovelletaan tekstiiliikiintiöjärjestelmän määrällisiä rajoituksia.
- (98) Koska käyttäjäyritysten esittämien huomautusten tarkastelu ei johda uusiin päätelmiin, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 109 ja 111 kappaleessa esitetty päätelmä ehdotettujen toimenpiteiden todennäköisistä vaikutuksista käyttäjiin vahvistetaan.

3 Päätelmät

- (99) Yhteisön edun määrittämisestä saatuja uusia huomautuksia ei pidetä sellaisina, että ne kumoaisivat päätelmän siitä, että ei ole olemassa pakottavia syitä olla ottamatta käyttöön polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia koskevia toimenpiteitä. Tämän vuoksi alustavat päätelmät vahvistetaan.

G LOPULLINEN TULLI

- (100) Polkumyynniä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevien päätelmien perusteella katsotaan, että olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyynnitöimenpiteet, jotta Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin oleva polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei aiheuta enempää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

1 Vahingon korjaava taso

- (101) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 116 kappaleessa selitetään, määritettiin sellainen vahinkoa aiheuttamaton hintataso, joka kattaisi yhteisön tuotannonalan kaikki tuotantokustannukset ja sellaisen kohtuullisen voiton, joka saataisiin, jos tarkasteltavina olevista maista peräisin olevaa polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia ei olisi.
- (102) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että kohtuullisena voittona olisi pidettävä kuutta prosenttia, viitaten tätä tutkimusta edeltäviin, muun muassa Australiasta peräisin olevia polyesterikatkokuituja ja teksturoituja polyesterifilamenttilankoja koskeviin tapauksiin. Kyseisessä menettelyssä kohtuulliseksi voitoksi oli kuitenkin määritelty 10 prosenttia, kuten myös tässä tutkimuksessa. Eräät muut vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että kohtuullisen voiton määrän pitäisi olla vieläkin alempi, esimerkiksi 4 prosenttia, koska yhteisön tuotannonalan yleinen kannattavuus oli nyt parempi kuin mainittujen aiempien asetuksessa (EY) N:o 1490/96 ⁽¹⁾ Valkovenäjää koskevan ja asetuksessa (EY) N:o 2160/96 ⁽²⁾ Indonesiasta koskevan menettelyn ajankohtana.

⁽¹⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 289, 12.11.1996, s. 14, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1822/98 (EYVL L 236, 22.8.1998, s. 3).

- (103) Olisi huomattava, että komissio esitti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 116 kappaleessa, että 10 prosentin marginaalia olisi pidettävä sellaisena voittona, joka olisi voitu saada, jos polkumyynnillä tapahtunutta tuontia ei olisi ollut.
- (104) Kohtuullisena pidetyn voiton määrä määritetään sen perusteella, millaisen voiton yhteisön tuotannonala todennäköisesti saisi, jos vahingollista polkumyyntiä ei esiintyisi. Koska aiempien tutkimusten tutkimusajanjakso oli eri kuin tässä tutkimuksessa ja kyseisissä tapauksissa todetun polkumyynnin hintoja laskevat vaikutukset olivat erilaiset, ei ole syytä olettaa, että yhteisön tuotannonala olisi saanut yhtä paljon voittoa. Aiemmat voiton määrät eivät siis välttämättä päde tässä tapauksessa. Tältä osin viitataan lisäksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 117 kappaleessa esitettyihin perusteluihin.
- (105) Edellä selostetun perusteella vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 117 kappaleen päätelmät.

2 Tullien laji ja taso

- (106) Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti seuraavat polkumyöntitullit vastaavat polkumyöntimarginaaleja, kun nämä on todettu pienemmiksi kuin vahinkomarginaalit. Tilanne on tällainen kaikkien paitsi yhden yrityksen osalta.

Maa	Yritys	Tulli
Intia	Indian Organic Chemicals Limited	14,7 %
	JCT Limited	32,6 %
	Kaikki muut yritykset	35,4 %
Korean tasavalta	Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd	0 %
	Huvis Corporation	4,8 %
	SK Global Co. Ltd	4,8 %
	Sung Lim Co. Ltd	0 %
	Kaikki muut yritykset	20,2 %

- (107) Yrityskohtaiset polkumyöntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tutkimusajanjakson tilannetta. Näitä tullee voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevia, "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavia tullee) yksinomaan tarkasteltavana olevasta maasta peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määrättyjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu asiaa koskevan asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tullee, vaan niihin on sovellettava "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavaa tullia.
- (108) Kaikki näiden yrityskohtaisten polkumyöntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyrityksiköiden perustamisen johdosta tehty) on toimitettava viipymättä komissiolle ⁽¹⁾ ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyrityksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa asiaa koskevia asetuksia neuvooantavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle.

⁽¹⁾ Euroopan komissio, Kauppapolitiikan pääosasto, Linja B, Terv — 0/13, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, Belgia.

H VÄLIAIKAISEN TULLIN KANTAMINEN

- (109) Vientiä harjoittavia tuottajia koskevien polkumyymtimarginaalien suuruuden ja yhteisön tuotannon-alalle aiheutuneen vahingon vakavuuden perusteella katsotaan, että on tarpeen kantaa lopullisesti komission asetuksen (EY) N:o 124/2000 ⁽¹⁾ mukaisesti väliaikaisen polkumyymtitullin vakuutena olevat määrät käyttöön otetun lopullisen komission tullin suuruusina, jos tämä on yhtä suuri kuin tai matalampi kuin väliaikainen tulli. Muussa tapauksessa vain väliaikaista tullia vastaava määrä olisi kannettava lopullisesti. Lopullisen polkumyymtitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan.
- (110) Samyang Corporation- ja SK Chemicals Co. Ltd -yriyten yhdistettyä polyesteriin liittyvän liiketoimintansa yhteisöomistaiseen yritykseen nimeltä Huvis Corporation väliaikaisesti käyttöön otetut tullit olisi kyseisten yritysten kohdalla kannettava lopullisesti Huvis Corporation -yrityksen osalta lopullisesti käyttöön otettavan tullin suuruusina.

I SITOUMUS

- (111) Väliaikaisten polkumyymntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen eräs intialainen vientiä harjoittava tuottaja tarjosi hintasitoumusta perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (112) Komissio katsoo, että Reliance Industries Limited -yrityksen tarjoama sitoumus voidaan hyväksyä, koska se korjaa polkumyynnistä aiheutuvan vahingon. Yritys on lisäksi sitoutunut toimittamaan komissiolle säännöllisesti yksityiskohtaisia tietoja, minkä ansiosta sitoumusta voidaan valvoa tehokkaasti, ja komissio katsoo yrityksen rakenteen perusteella, että sitoumuksen kiertämisen vaara on varsin vähäinen.

Sitoumuksen noudattamisen ja sen tehokkaan valvonnan varmistaminen edellyttää, että sitoumuksen perustuvan vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen yhteydessä on mahdollista saada vapautus tullista ainoastaan esittämällä liitteessä luetellut tiedot sisältävä kauppalasku, jonka perusteella tulliviranomaiset voivat varmistaa, että lähetykset vastaavat kaupallisten asiakirjojen tietoja riittävän tarkasti. Jos tällaista laskua ei esitetä tai jos se ei vastaa tulliviranomaisille esitettyä tuotetta, sovelletaan asianmukaista polkumyymtitullia.

- (113) Jos sitoumusta epäillään rikottavan, rikotaan tai se peruutetaan, polkumyymtitulli voidaan ottaa käyttöön perusasetuksen 8 artiklan kohtien 9 ja 10 mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyymtitulli CN-koodiin 5503 20 00 kuuluvien Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevien karstaamattomien, kampaamattomien tai muuten kehruuta varten käsittelemättömien polyesteriä olevien synteettikatkokuitujen tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen tulli on seuraavien yritysten tuotteiden osalta seuraava:

Maa	Yritys	Tulli	Taric-lisäkoodi
Intia	Indian Organic Chemicals Limited, Bhupati Chambers 3rd floor, 13 Mathew Road, Mumbai — 400 004, Intia	14,7 %	A148
	JCT Limited Thapar House, 124 Janpath, New Delhi — 110 001, Intia	32,6 %	A149
	Kaikki muut yritykset	35,4 %	A999

⁽¹⁾ EYVL L 16, 21.1.2000, s. 30.

Maa	Yritys	Tulli	Taric-lisäkoodi
Korean tasavalta	Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd, 162-1 Changchoong-dong Chung-gu, Soul, Korea	0 %	A150
	Huvis Corporation, 77-1 Garak-dong, Songpaku, Soul, Korea	4,8 %	A151
	SK Global Co. Ltd, 36-1, 2Ga, Ulchiro, Chung-Gu, Soul, Korea	4,8 %	A153
	Sung Lim Co. Ltd Rum 502, Shinhan Building, Yoido-Dong, Youngdungpo-Ku Soul, Korea	0 %	A154
	Kaikki muut yritykset	20,2 %	A999

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, lopullista tullia ei sovelleta tuontiin, joka luovutetaan vapaaseen liikkeeseen 2 artiklan säännösten mukaisesti.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia määräyksiä.

2 artikla

1. Seuraavan yrityksen tuottamat ja 2 kohdan säännösten mukaisesti tuodut tuotteet vapautetaan 1 artiklassa tarkoitettusta tullista:

Yritys	Maa	Taric-lisäkoodi
Reliance Industries Limited, Marker Chamber IV, 3 rd Floor 222, Nariman Point, Mumbai 400 021	Intia	A212

2. Taric-lisäkoodia A212 käyttäen tulliselvitettäväksi ilmoitetussa tuonnissa ei kanneta 1 artiklassa käyttöön otettuja polkumyynnitulleja, jos tuotavat tuotteet on tuottanut ja suoraan vienyt (toisin sanoen laskuttanut ja lähettänyt) yhteisössä tuojana toimivalle yritykselle 1 kohdassa mainittu yritys, edellyttäen että asianomaisille tulliviranomaisille vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan pyynnön yhteydessä esitetty kauppalasku sisältää liitteessä luetellut tiedot.

3. Tulleista vapauttamisen edellytyksenä on lisäksi se, että tullille tulliselvitystä varten esitettävät tavarat vastaavat tarkoin kauppalaskussa esitettyä kuvausta.

3 artikla

1. Kannetaan Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevassa tuonnissa asetuksella (EY) N:o 1472/2000 käyttöön otetun väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät tällä asetuksella lopullisesti käyttöön otettavan tullin suuruksina. Lopullisen polkumyyntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan. Jos käyttöön otettu lopullinen tulli on korkeampi kuin väliaikainen tulli, kannetaan lopullisesti vain väliaikaisen tullin vakuutena oleva määrä.

2. Samyang Corporation- ja SK Chemicals Co. Ltd -yritysten osalta kannetut väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät kannetaan tällä asetuksella Huvis Corporation -yrityksen osalta lopullisesti käyttöön otettavan tullin suuruksina. Huvis Corporation -yrityksen osalta lopullisesti käyttöön otettavan tullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. PIERRET

LIITE

Tiedot, jotka on ilmoitettava sellaiseen myyntiin liittyvissä kauppalaskuissa, josta on tehty sitoumus

Tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa kauppalaskussa ilmoitettavat tiedot:

1. Laskun numero.
 2. Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuina laskussa tarkoitetut tavarat voidaan tullata yhteisön rajalla (tässä asetuksessa määritellyn mukaisesti).
 3. Tavaroiden tarkka kuvaus, jossa mainitaan:
 - tuotteen ilmoituskoodi sellaisena kuin se ilmoitetaan asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan tarjoamassa sitoumuksessa,
 - CN-koodi,
 - määrä (ilmoitetaan kilogrammoina).
 4. Myyntiehdot, joissa ilmoitetaan:
 - kilohinta,
 - sovellettavat maksuehdot,
 - sovellettavat toimitusehdot,
 - kaikki alennukset ja hyvitykset.
 5. Sen tuojana toimivan yrityksen nimi, jota viejäyritys suoraan laskuttaa.
 6. Yrityksen sen virkailijan nimi, joka on laatinut sitoumuslaskun, ja seuraava allekirjoitettu ilmoitus:

"Minä allekirjoittanut vahvistan, että tässä laskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti Euroopan yhteisöön suuntautuvaa suoraa vientiä varten tapahtuu ... (yrityksen nimi) tarjoaman ja Euroopan komission päätöksellä K(2000)818 hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti, ja vakuutan, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja asianmukaiset."
-

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2853/2000,
annettu 27 päivänä joulukuuta 2000,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 27 päivänä joulukuuta 2000, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	93,2
	204	73,9
	624	82,3
	999	83,1
0707 00 05	628	146,6
	999	146,6
0709 90 70	052	87,3
	204	46,2
	999	66,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	55,0
	204	47,8
	388	32,2
	999	45,0
0805 20 10	052	50,1
	204	75,3
	999	62,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	54,4
	999	54,4
0805 30 10	052	61,0
	600	66,7
	999	63,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	36,9
	400	78,8
	404	89,4
	720	108,3
	999	78,4
0808 20 50	064	71,4
	400	94,9
	999	83,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2854/2000,
annettu 27 päivänä joulukuuta 2000,
maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1670/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 31 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus on mahdollista kattaa vientituella, liittymisasiakirjan 300 artiklan mukaisesti solmittujen sopimusten määrittämässä rajoissa.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden tukia vahvistettaessa on otettava huomioon:

- maidon ja maitotuotteiden hinta- ja saatavuustilanne ja kehitysnäkymät yhteisön markkinoilla sekä maidon ja maitotuotteiden hintatilanne ja kehitysnäkymät kansainvälisessä kaupassa,
- kaupan pitämisestä aiheutuvat kustannukset sekä edullisimmat kuljetuskustannukset yhteisön markkinoilta yhteisön satamiin tai muihin vientipaikkoihin, samoin kuin määrämaihin kuljettamisesta aiheutuvat kustannukset,
- maito- ja maitotuotealan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, joita ovat hintojen ja kaupan tasapainoisen tilanteen ja luonnollisen kehityksen turvaaminen kyseisillä markkinoilla,
- liittymisasiakirjan 300 artiklan mukaisesti solmittujen sopimusten määrittämät rajat,
- häiriöiden välttämisestä yhteisön markkinoilla saatava etu,
- suunniteltuihin vientitoimiin liittyvät taloudelliset seikat.

(3) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 5 kohdan mukaan on yhteisön hintoja vahvistettaessa otettava noudatetuista hinnoista huomioon ne, jotka osoittautuvat viennin kannalta edullisimmiksi, koska kansainväli-

sessä kaupassa hinnat on vahvistettava ottaen erityisesti huomioon:

a) kolmansien maiden markkinoilla noudatetut hinnat;

b) kolmansista maista lähtöisin olevien tavaroiden kolmansiin määrämaihin suuntautuvan tuonnin edullisimmat hinnat;

c) kolmansissa viejämaissa noteeratut tuottajahinnat ottaen tarvittaessa huomioon näiden maiden myöntämät tuet;

d) vapaasti yhteisön rajalla -tarjoushinnat;

(4) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 3 kohdan mukaan maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuki niiden määräpaikan mukaan.

(5) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 3 kohdassa säädetään vientitukea saavien tuotteiden luettelon sekä kyseisen tuen määrän vahvistamisesta vähintään joka neljäs viikko. Tuen määrä on kuitenkin mahdollista pysyttää samantasoisena yli neljän viikon ajan.

(6) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 804/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien osalta 26 päivänä tammikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 174/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2357/2000 ⁽⁴⁾, 16 artiklan mukaan lisättyä sokeria sisältäville maitotuotteille myönnettävä vientituki on kahden osan summa. Ensimmäisen osan tarkoituksena on ottaa huomioon maitotuotteiden määrä, ja se lasketaan kertomalla perusmäärä kyseisen tuotteen maitotuotteiden pitoisuudella. Toisen osan tarkoituksena on ottaa huomioon lisätyn sakkaroosin määrä, ja se lasketaan kertomalla koko tuotteen sakkaroosipitoisuus sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ⁽⁵⁾ 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientipäivänä sovellettavalla vientituen perusmäärällä. Viimeksi mainittu osa otetaan huomioon ainoastaan, jos lisätty sakkaroosi on saatu yhteisössä korjatusta sokerijuurikkaasta tai -ruo'osta.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EYVL L 20, 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 272, 25.10.2000, s. 15.

⁽⁵⁾ EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1.

- (7) Komission asetuksessa (ETY) N:o 896/84 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 222/88 ⁽²⁾, annetaan täydentäviä säännöksiä tukien myöntämisestä markkinointivuoden vaihtuessa. Näissä säännöksissä annetaan mahdollisuus eriyttää tuet tuotteiden valmistuspäivän mukaan.
- (8) Sulatejuustoille myönnettävän tuen laskemiseksi on tarpeen säätää, että jos niihin lisätään kaseiinia ja/tai kaseinaatteja, kyseistä määrää ei saa ottaa huomioon.
- (9) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta maito- ja maitotuotealan nykyiseen markkinatilanteeseen sekä erityisesti kyseisten tuotteiden hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tämän asetuksen liitteessä mainittujen tuotteiden tuki olisi vahvistettava siinä mainitun suuruisiksi.

- (10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklassa tarkoitetut sellaisenaan vietävien tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 91, 1.4.1984, s. 71.

⁽²⁾ EYVL L 28, 1.2.1988, s. 1.

LIITE

maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta 27 päivänä joulukuuta 2000 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 91 9000	A02	EUR/kg	0,6840
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 99 9100	A02	EUR/kg	0,6840
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 99 9500	A02	EUR/kg	0,7450
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,597	0402 91 11 9370	A02	EUR/100 kg	9,30
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,327	0402 91 19 9370	A02	EUR/100 kg	9,30
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,597	0402 91 31 9300	A02	EUR/100 kg	11,00
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,551	0402 91 39 9300	A02	EUR/100 kg	11,00
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,551	0402 91 99 9000	A02	EUR/100 kg	41,60
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	10,50	0402 99 11 9350	A02	EUR/kg	0,2370
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	15,77	0402 99 19 9350	A02	EUR/kg	0,2370
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	15,77	0402 99 31 9150	A02	EUR/kg	0,2470
0401 30 31 9100	A02	EUR/100 kg	38,32	0402 99 31 9300	A02	EUR/kg	0,2490
0401 30 31 9400	A02	EUR/100 kg	59,85	0402 99 31 9500	A02	EUR/kg	0,4290
0401 30 31 9700	A02	EUR/100 kg	66,00	0402 99 39 9150	A02	EUR/kg	0,2470
0401 30 39 9100	A02	EUR/100 kg	38,32	0403 90 11 9000	A02	EUR/100 kg	14,80
0401 30 39 9400	A02	EUR/100 kg	59,85	0403 90 13 9200	A02	EUR/100 kg	14,80
0401 30 39 9700	A02	EUR/100 kg	66,00	0403 90 13 9300	A02	EUR/100 kg	59,40
0401 30 91 9100	A02	EUR/100 kg	75,22	0403 90 13 9500	A02	EUR/100 kg	62,50
0401 30 91 9500	A02	EUR/100 kg	110,55	0403 90 13 9900	A02	EUR/100 kg	67,30
0401 30 99 9100	A02	EUR/100 kg	75,22	0403 90 19 9000	A02	EUR/100 kg	67,80
0401 30 99 9500	A02	EUR/100 kg	110,55	0403 90 33 9400	A02	EUR/kg	0,5940
0402 10 11 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 33 9900	A02	EUR/kg	0,6730
0402 10 19 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,327
0402 10 91 9000	A02	EUR/kg	0,1500	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	15,77
0402 10 99 9000	A02	EUR/kg	0,1500	0403 90 59 9310	A02	EUR/100 kg	38,32
0402 21 11 9200	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 59 9340	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9300	A02	EUR/100 kg	59,90	0403 90 59 9370	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9500	A02	EUR/100 kg	63,20	0403 90 59 9510	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9900	A02	EUR/100 kg	68,00	0404 90 21 9120	A02	EUR/100 kg	12,80
0402 21 17 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0404 90 21 9160	A02	EUR/100 kg	15,00
0402 21 19 9300	A02	EUR/100 kg	59,90	0404 90 23 9120	A02	EUR/100 kg	15,00
0402 21 19 9500	A02	EUR/100 kg	63,20	0404 90 23 9130	A02	EUR/100 kg	59,90
0402 21 19 9900	A02	EUR/100 kg	68,00	0404 90 23 9140	A02	EUR/100 kg	63,20
0402 21 91 9100	A02	EUR/100 kg	68,40	0404 90 23 9150	A02	EUR/100 kg	68,00
0402 21 91 9200	A02	EUR/100 kg	69,00	0404 90 29 9110	A02	EUR/100 kg	68,40
0402 21 91 9350	A02	EUR/100 kg	69,70	0404 90 29 9115	A02	EUR/100 kg	69,00
0402 21 91 9500	A02	EUR/100 kg	76,20	0404 90 29 9125	A02	EUR/100 kg	69,70
0402 21 99 9100	A02	EUR/100 kg	68,40	0404 90 29 9140	A02	EUR/100 kg	76,20
0402 21 99 9200	A02	EUR/100 kg	69,00	0404 90 81 9100	A02	EUR/kg	0,1500
0402 21 99 9300	A02	EUR/100 kg	69,70	0404 90 83 9110	A02	EUR/kg	0,1500
0402 21 99 9400	A02	EUR/100 kg	74,50	0404 90 83 9130	A02	EUR/kg	0,5990
0402 21 99 9500	A02	EUR/100 kg	76,20	0404 90 83 9150	A02	EUR/kg	0,6320
0402 21 99 9600	A02	EUR/100 kg	82,70	0404 90 83 9170	A02	EUR/kg	0,6800
0402 21 99 9700	A02	EUR/100 kg	86,30	0404 90 83 9936	A02	EUR/kg	0,2370
0402 21 99 9900	A02	EUR/100 kg	90,50	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	165,85
0402 29 15 9200	A02	EUR/kg	0,1500	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	170,00
0402 29 15 9300	A02	EUR/kg	0,5990	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	165,85
0402 29 15 9500	A02	EUR/kg	0,6320	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	170,00
0402 29 15 9900	A02	EUR/kg	0,6800	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	165,85
0402 29 19 9300	A02	EUR/kg	0,5990	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	170,00
0402 29 19 9500	A02	EUR/kg	0,6320	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	170,00
0402 29 19 9900	A02	EUR/kg	0,6800	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	170,00

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	165,85		L03	EUR/100 kg	—
0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	170,00		A24	EUR/100 kg	31,87
0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	176,22		L04	EUR/100 kg	31,87
0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	155,49		400	EUR/100 kg	—
0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	161,71		A01	EUR/100 kg	31,87
0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	216,00	0406 10 20 9870	A00	EUR/100 kg	—
0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	170,00	0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9230	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9913	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	37,68		A24	EUR/100 kg	58,77
	L04	EUR/100 kg	37,68		L04	EUR/100 kg	58,77
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	23,80
	A01	EUR/100 kg	37,68		A01	EUR/100 kg	58,77
0406 10 20 9290	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9915	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	35,05		A24	EUR/100 kg	77,56
	L04	EUR/100 kg	35,05		L04	EUR/100 kg	77,56
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	31,70
	A01	EUR/100 kg	35,05		A01	EUR/100 kg	77,56
0406 10 20 9300	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9917	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	15,39		A24	EUR/100 kg	82,41
	L04	EUR/100 kg	15,39		L04	EUR/100 kg	82,41
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	33,70
	A01	EUR/100 kg	15,39		A01	EUR/100 kg	82,41
0406 10 20 9610	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9919	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	51,11		A24	EUR/100 kg	92,10
	L04	EUR/100 kg	51,11		L04	EUR/100 kg	92,10
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	37,60
	A01	EUR/100 kg	51,11		A01	EUR/100 kg	92,10
0406 10 20 9620	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9990	A00	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9710	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	51,83		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	51,83		A24	EUR/100 kg	14,50
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	7,74
	A01	EUR/100 kg	51,83		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9630	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	14,50
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9730	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	57,86		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	57,86		A24	EUR/100 kg	21,28
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	11,34
	A01	EUR/100 kg	57,86		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9640	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	21,28
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	85,03		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	85,03		A24	EUR/100 kg	14,50
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	7,74
	A01	EUR/100 kg	85,03		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9650	L02	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	A01	EUR/100 kg	14,50
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	70,86		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	70,86		A24	EUR/100 kg	21,28
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	11,34
	A01	EUR/100 kg	70,86		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	21,28
0406 10 20 9830	L02	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	26,28		A24	EUR/100 kg	30,95
	L04	EUR/100 kg	26,28		L04	EUR/100 kg	16,51
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	26,28		A01	EUR/100 kg	30,95
0406 10 20 9850	L02	EUR/100 kg	—				

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0406 30 39 9500	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	102,90
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	33,50
	A24	EUR/100 kg	21,28		A01	EUR/100 kg	117,54
	L04	EUR/100 kg	11,34		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
0406 30 39 9700	A01	EUR/100 kg	21,28	0406 90 25 9900	A24	EUR/100 kg	103,92
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	90,36
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	30,95		A01	EUR/100 kg	103,92
	L04	EUR/100 kg	16,51		L02	EUR/100 kg	—
0406 30 39 9930	400	EUR/100 kg	—	0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	30,95		A24	EUR/100 kg	102,80
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	89,77
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	30,95		A01	EUR/100 kg	102,80
0406 30 39 9950	L04	EUR/100 kg	16,51	0406 90 31 9119	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	30,95		A24	EUR/100 kg	93,10
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	81,30
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 30 90 9000	A24	EUR/100 kg	35,00	0406 90 33 9119	A01	EUR/100 kg	93,10
	L04	EUR/100 kg	18,67		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	35,00		A24	EUR/100 kg	85,71
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	74,72
0406 40 50 9000	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 33 9919	400	EUR/100 kg	19,20
	A24	EUR/100 kg	36,72		A01	EUR/100 kg	85,71
	L04	EUR/100 kg	19,58		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	36,72		A24	EUR/100 kg	85,71
0406 40 90 9000	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 33 9951	L04	EUR/100 kg	74,72
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	19,20
	A24	EUR/100 kg	90,00		A01	EUR/100 kg	85,71
	L04	EUR/100 kg	90,00		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 13 9000	A01	EUR/100 kg	90,00	0406 90 35 9190	A24	EUR/100 kg	78,60
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	68,29
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	92,42		A01	EUR/100 kg	78,60
	L04	EUR/100 kg	92,42		L02	EUR/100 kg	—
0406 90 15 9100	400	EUR/100 kg	—	0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	92,42		A24	EUR/100 kg	78,66
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	68,98
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	116,37		A01	EUR/100 kg	78,66
0406 90 17 9100	L04	EUR/100 kg	101,62	0406 90 37 9000	L02	EUR/100 kg	33,29
	400	EUR/100 kg	45,30		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	116,37		A24	EUR/100 kg	121,56
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	105,71
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	46,20
0406 90 21 9900	A24	EUR/100 kg	120,25	0406 90 35 9990	A01	EUR/100 kg	121,56
	L04	EUR/100 kg	105,01		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	46,70		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	120,25		A24	EUR/100 kg	121,56
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	105,71
0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 37 9000	400	EUR/100 kg	30,20
	A24	EUR/100 kg	120,25		A01	EUR/100 kg	121,56
	L04	EUR/100 kg	105,01		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	46,70		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	120,25		A24	EUR/100 kg	116,37
0406 90 21 9900	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 37 9000	L04	EUR/100 kg	101,62
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	45,30
	A24	EUR/100 kg	117,54		A01	EUR/100 kg	116,37
	L04	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0406 90 61 9000	L02	EUR/100 kg	47,01	0406 90 78 9500	400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	105,98
	A24	EUR/100 kg	129,64		L02	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	112,00		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	43,00		A24	EUR/100 kg	104,35
0406 90 63 9100	A01	EUR/100 kg	129,64	0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	91,91
	L02	EUR/100 kg	42,83		400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	104,35
	A24	EUR/100 kg	128,55		L02	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	111,41		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 63 9900	400	EUR/100 kg	48,10	0406 90 81 9900	A24	EUR/100 kg	86,27
	A01	EUR/100 kg	128,55		L04	EUR/100 kg	75,02
	L02	EUR/100 kg	34,22		400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	86,27
	A24	EUR/100 kg	124,18		L02	EUR/100 kg	—
0406 90 69 9100	L04	EUR/100 kg	107,11	0406 90 85 9910	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	36,80		A24	EUR/100 kg	108,62
	A01	EUR/100 kg	124,18		L04	EUR/100 kg	94,85
	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	35,80
	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,62
0406 90 69 9910	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9991	L02	EUR/100 kg	33,32
	A24	EUR/100 kg	124,18		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	107,11		A24	EUR/100 kg	117,90
	400	EUR/100 kg	36,80		L04	EUR/100 kg	102,43
	A01	EUR/100 kg	124,18		400	EUR/100 kg	44,60
0406 90 73 9900	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9995	A01	EUR/100 kg	117,90
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	106,91		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,28		A24	EUR/100 kg	117,90
	400	EUR/100 kg	39,60		L04	EUR/100 kg	102,43
0406 90 75 9900	A01	EUR/100 kg	106,91	0406 90 86 9100	400	EUR/100 kg	30,20
	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	117,90
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	108,07		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,90		A24	EUR/100 kg	108,07
0406 90 75 9900	400	EUR/100 kg	16,70	0406 90 86 9200	L04	EUR/100 kg	93,90
	A01	EUR/100 kg	108,07		400	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,07
	L03	EUR/100 kg	—		A00	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	96,98		A00	EUR/100 kg	—
0406 90 76 9300	L04	EUR/100 kg	84,68	0406 90 86 9300	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	96,98		A24	EUR/100 kg	102,23
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	86,17
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	20,80
0406 90 76 9400	A24	EUR/100 kg	108,62	0406 90 86 9400	A01	EUR/100 kg	102,23
	L04	EUR/100 kg	94,85		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	17,40		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	108,62		A24	EUR/100 kg	103,32
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	87,41
0406 90 76 9500	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9900	400	EUR/100 kg	22,80
	A24	EUR/100 kg	102,45		A01	EUR/100 kg	103,32
	L04	EUR/100 kg	90,24		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	17,40		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	102,45		A24	EUR/100 kg	108,62
0406 90 78 9100	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9900	L04	EUR/100 kg	92,87
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	25,80
	A24	EUR/100 kg	102,26		A01	EUR/100 kg	108,62
	L04	EUR/100 kg	87,50		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 78 9300	A01	EUR/100 kg	102,26	0406 90 86 9900	A24	EUR/100 kg	117,90
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	102,43
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	30,20
	A24	EUR/100 kg	105,98		A01	EUR/100 kg	117,90
	L04	EUR/100 kg	92,78				

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0406 90 87 9100	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9200	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	45,63
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9973	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	85,19		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	71,81		A24	EUR/100 kg	104,74
	400	EUR/100 kg	18,60		L04	EUR/100 kg	91,46
	A01	EUR/100 kg	85,19		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9300	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	104,74
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9974	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	94,89		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	80,27		A24	EUR/100 kg	113,19
	400	EUR/100 kg	21,00		L04	EUR/100 kg	99,26
	A01	EUR/100 kg	94,89		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9400	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	113,19
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	96,33		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	82,36		A24	EUR/100 kg	114,45
	400	EUR/100 kg	23,00		L04	EUR/100 kg	101,25
	A01	EUR/100 kg	96,33		400	EUR/100 kg	24,00
0406 90 87 9951	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	114,45
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9979	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	106,68		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,15		A24	EUR/100 kg	103,92
	400	EUR/100 kg	31,80		L04	EUR/100 kg	90,36
	A01	EUR/100 kg	106,68		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9971	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	103,92
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	A00	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	106,68	0406 90 88 9300	L02	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,15		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	25,80		A24	EUR/100 kg	83,50
	A01	EUR/100 kg	106,68		L04	EUR/100 kg	70,90
0406 90 87 9972	A24	EUR/100 kg	45,63		400	EUR/100 kg	22,80
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	83,50
	L04	EUR/100 kg	39,68				

Huom Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

L02 Sveitsi, Liechtenstein.

L03 Ceuta, Melilla, Islanti, Norja, Andorra, Gibraltar, Pyhä istuin (yleisesti käytetty nimi: Vatikaani), Malta, Turkki, Viro, Latvia, Liettua, Puola, Tšekin tasavalta, Slovakia, Unkari, Romania, Bulgaria, Kanada, Kypros, Australia ja Uusi-Seelanti.

L04 Albania, Slovenia, Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Jugoslavia ja entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia.

L05 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Puolaa ja Pohjois-Amerikan yhdysvaltoja.

”970” viittaa komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 (EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11) 36 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa ja 44 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuun vientiin sekä jonkin jäsenvaltion alueelle sijoittuneiden muiden valtioiden asevoimien kanssa tehtyihin sopimuksiin perustuvaan vientiin.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2855/2000,
annettu 27 päivänä joulukuuta 2000,
tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon tariffi- ja tilastinimikkeistöstä ja yhteisestä
tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston
asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi
muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2559/2000 ⁽²⁾, ja
erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Mainitun asetuksen liitteenä olevan yhdistetyn nimikkeistön yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen antaa tämän asetuksen liitteessä esitettyjen tavaroiden luokittelua koskevia säännöksiä.
- (2) Asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 vahvistetaan yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt. Näitä sääntöjä sovelletaan myös kaikkiin muihin nimikkeistöihin, jotka perustuvat kokonaan tai osittain yhdistettyyn nimikkeistöön taikka joissa siihen mahdollisesti lisätään alajakoa ja jotka vahvistetaan yhteisön erityissäännöksillä tavaroiden kauppaa koskevien tariffimääräysten tai muiden toimenpiteiden soveltamiseksi.
- (3) Mainittujen yleisten tulkintasääntöjen mukaan on tämän asetuksen liitteen taulukossa olevassa 1 sarakkeessa esitetyt tavarat luokiteltava 2 sarakkeen CN-koodeihin 3 sarakkeesta ilmenevin perustein.
- (4) Jollei muuta johdu yhteisössä voimassa olevista toimenpiteistä, jotka liittyvät tekstiilituotteiden kaksinkertaiseen tarkastukseen ja yhteisön valvontaan etu- ja jälkikäteen yhteisöön tuonnin, on asianmukaista, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön antamiin sitoviin tariffitietoihin,

jotka eivät ole tällä asetuksella vahvistettujen sääntösten mukaisia, voi haltija edelleen vedota yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000 ⁽⁴⁾, 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti 60 päivän ajan.

- (5) Täässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Liitteenä olevan taulukon 1 sarakkeessa esitetyt tavarat luokitellaan yhdistetyssä nimikkeistössä mainitun taulukon 2 sarakkeen CN-koodeihin.

2 artikla

Jollei muuta johdu yhteisössä voimassa olevista toimenpiteistä, jotka liittyvät tekstiilituotteiden kaksinkertaiseen tarkastukseen ja yhteisön valvontaan etu- ja jälkikäteen yhteisöön tuonnin, voidaan jäsenvaltioiden tulliviranomaisten antamiin sitoviin tariffitietoihin, jotka eivät ole tässä asetuksessa vahvistettujen sääntösten mukaisia, vedota asetuksen (ETY) N:o 2913/92 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti vielä 60 päivän ajan.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Frederik BOLKESTEIN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.
⁽²⁾ EYVL L 293, 22.11.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.
⁽⁴⁾ EYVL L 311, 12.12.2000, s. 17.

LIITE

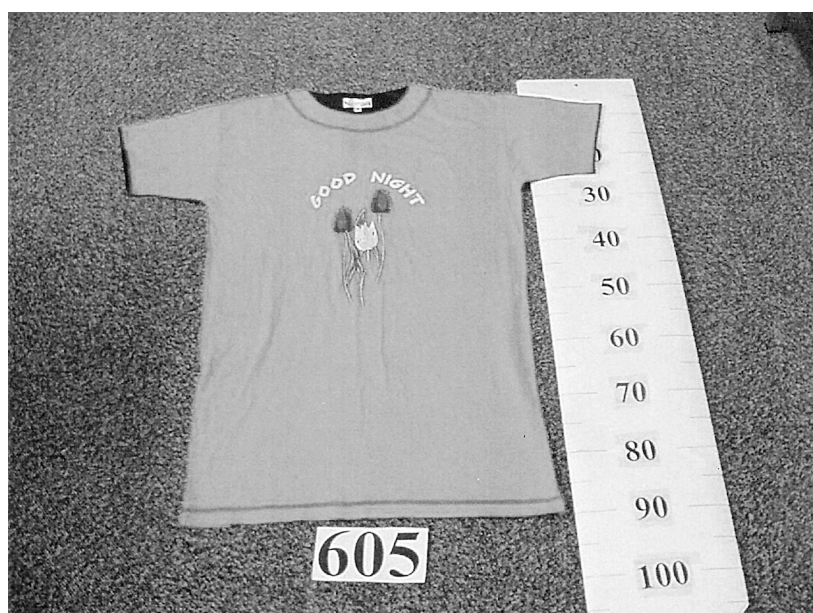
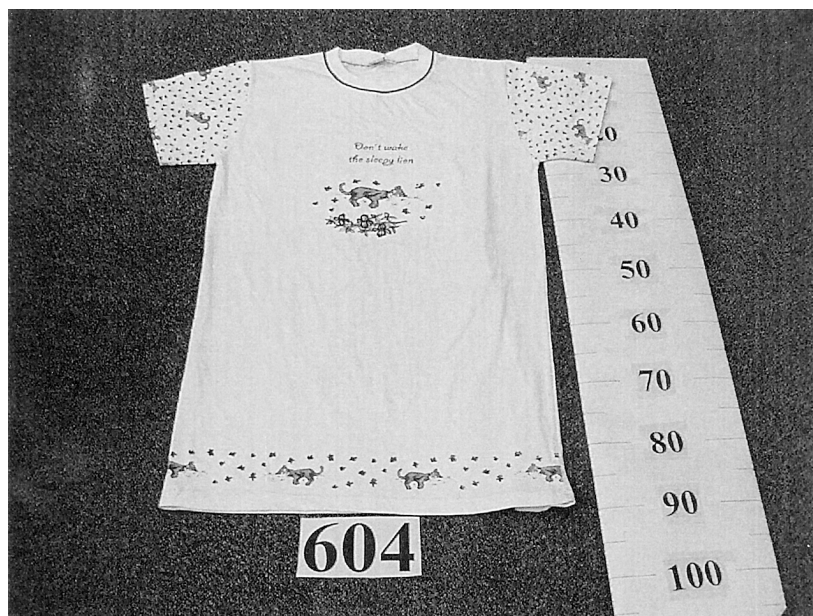
Tavaran kuvaus	CN-koodi	Perusteet
(1)	(2)	(3)
1. Lentoyhtiöiden matkustajille (lennon aikana tai määränpäässä, mikäli matkatavarat eivät ole saatavilla) jakamat toalettipakkaukset, jotka koostuvat suorakaiteen muotoisesta kangaslaukusta (noin 25 × 16 × 12 cm), jonka sisäpinta on päällystetty muovilla ja joka sisältää rajoitetuun käyttöön pieninä määrinä seuraavia tuotteita: — 1 pullollinen (40 ml) nestesaippuaa, — 1 pullollinen (40 ml) vartaloemulsiota, — 1 pullollinen (40 ml) kölninvettä, — 1 kertakäyttöpartakone pakattuna samaan rasiaan partavaahdon ja -veden kanssa, — 1 hammasharja, — 1 hammastahnaputkilo, — 1 kengäkkiiloke, — 1 ompelutarvikepakkaus, — 3 kartongista valmistettua kynsiviilaa, — 1 muovikampa, — 10 selluloosavanusta valmistettua nenäliinaa, — 1 vaateharja, — 1 muovinen kenkälusikka, — 1 pari neuletoiveita ilman pohjaa (100 % puuvillaa), — 1 pesukinnas, pyyheliinafroteeta tai sen kaltaista froteekangasta (100 % puuvillaa), — 1 miehille ja naisille sopiva neulepyjama, joka koostuu lyhythihaisesta T-paidasta (50 % polyesteriä ja 50 % polyakryyliä) ja shortseista (100 % polyakryyliä)	4202 92 91 3401 20 90 3304 99 00 3303 00 90 9605 00 00 9603 21 00 3306 10 00 3405 10 00 9605 00 00 6805 20 00 9615 11 00 4818 20 10 9603 90 91 3926 90 99 6115 92 00 6302 60 00 6109 90 30 6104 93 90	Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön sekä asianomaisten CN-koodien nimiketekstien mukaan Tavarat eivät muodosta nimikkeeseen 9605 kuuluvaa toalettarvikkeita sisältävää matkapakkausta eivätkä yleisen tulkintasäännön 3b mukaista sarjaa (jokaisen tavaran luokittelu erikseen)
2. Yksivärinen, kevyt ja väljä vaate, neulosta (100 % puuvillaa). Vaate on leikkaukseltaan suora ja sen etupuolelle ja hihoihin on painettu koristekuvioita ja teksti "Don't wake the sleepy lion". Vaate ulottuu reiden puoleenväliin (kokonaispituus 90 cm), siinä on lyhyet hihat, päärmee hihansuissa ja helmassa sekä pyöreä halkioton pääntie, johon on ommeltu neulekaitale (leninki) (Ks. valokuva nro 604) (*)	6104 42 00	Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, 61 ryhmän 9 huomautuksen sekä CN-koodien 6104 ja 6104 42 00 nimiketekstien mukaan Katso myös nimikkeitä 6104 41 00—6104 49 00 koskevat yhdistetyn nimikkeistön selittävät huomautukset Kyseistä vaatetta ei voida luokitella yöpaidaksi, koska sitä voidaan objektiivisten ominaisuuksiensa perusteella käyttää muuallakin kuin vuoteessa, eikä sitä näin ollen ei ole tarkoitettu käytettäväksi yksinomaan tai pääasiassa yöasuna Vaatetta ei voida pituutensa vuoksi luokitella nimikkeeseen 6109

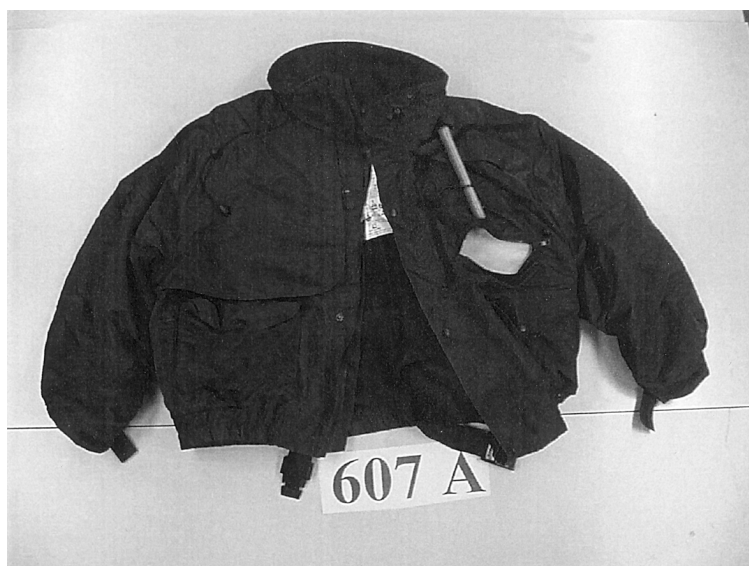
Tavaran kuvaus	CN-koodi	Perusteet
(1)	(2)	(3)
3. Yksivärinen, kevyt ja väljä vaate, neulosta (100 % puuvillaa). Vaate on leikkaukseltaan suora, siinä on lyhyet hihat sekä koristekuvio ja teksti "Good Night" painettuina etumukseen. Vaate ulottuu reiden puoleenväliin (kokonaispituus 90 cm) Vaatteessa on pyöreä halkioton pääntie, jossa on takana erivärinen puolipyöreä kaarroke. Vaatteen hihansuihin on ommeltu kaitale erivärisestä mutta samaa materiaalia olevasta neuloksesta. Vaatteen helmassa ja pääntiessä on koristeompelaita (leninki) (Ks. valokuva nro 605) (*)	6104 42 00	Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, 61 ryhmän 9 huomautuksen sekä CN-koodien 6104 ja 6104 42 00 nimiketekstien mukaan Katso myös nimikkeitä 6104 41 00—6104 49 00 koskevat yhdistetyn nimikkeistön selittävät huomautukset Kyseistä vaatetta ei voida luokitella yöpaidaksi, koska sitä voidaan objektiivisten ominaisuuksiensa perusteella käyttää muuallakin kuin vuoteessa, näin ollen sitä ei ole tarkoitettu käytettäväksi yksinomaan tai pääasiassa yöasuna Pituutensa vuoksi vaatetta ei voida luokitella nimikkeeseen 6109
4. Yli 86 cm pitkille lapsille (kaupallinen koko yli 86 cm) tarkoitettu raidallinen vaate, neulosta (60 % puuvillaa ja 40 % polyesteriä). Vaate on kevyt ja väljä, leikkaukseltaan suora ja sen etupuolelle on ommeltu teksti "Sleep Wear" ja muuta koruommalta. Vaate ulottuu polviin (kokonaispituus 82 cm) Vaatteessa on lyhyet hihat ja pyöreä pääntie, johon on ommeltu neulekaitale ja josta lähtevä osittainen halkio suljetaan napituksella siten, että oikea reuna peittää vasemman Vaatteen pääntiehen, hihansuihin ja helmaan on ommeltu neulekaitale jossa on koristeellinen reunus. Vaatteen helma on pyöristetty ja siinä on noin 10 cm pitkät sivuhalkiot (tyttöjen leninki) (Ks. valokuva nro 606) (*)	6104 42 00	Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, XI jakson 2A huomautuksen, XI jakson 2A alahuomautuksen, 61 ryhmän 9 huomautuksen sekä CN-koodien 6104 ja 6104 42 00 nimiketekstien mukaan Katso myös nimikkeitä 6104 41 00—6104 49 00 koskevat yhdistetyn nimikkeistön selittävät huomautukset Kyseistä vaatetta ei voida luokitella yöpaidaksi, koska sitä voidaan objektiivisten ominaisuuksiensa perusteella käyttää muuallakin kuin vuoteessa, näin ollen sitä ei ole tarkoitettu käytettäväksi yksinomaan tai pääasiassa yöasuna Pituutensa vuoksi vaatetta ei voida luokitella nimikkeeseen 6109

Tavaran kuvaus	CN-koodi	Perusteet
(1)	(2)	(3)
5. Vähittäismyyntiä varten pakattu kolmen vaatekappaleen muodostama asukokonaisuus, jossa on: a) Synteettikuidusta (100 % polyamia) valmistettu yksivärinen kudottu vaatekappale, joka peittää ylävartalon aina lantiolle saakka (kokonaispituus 67 cm) ja jossa on neulosvuori Vaatekappaleessa on korkea kaulus, kauluksen sisälle taiteltavissa oleva huppu ja kokonaan auki oleva etuosa, joka suljetaan vetoketjulla, jonka päällä on painonapeilla varustettu, vasemmalta oikealle sulkeutuva suojakaistale. Siinä on pitkät hihat, joiden suut ovat joustavat ja kiristettävissä tarra-nauhoilla. Kauluksessa on kiristysnauha ja vaateen helma on joustava Vaatteessa on vyötärön yläpuolella kaksi vetoketjullista sisätaskua ja vyötärön alapuo-lella kaksi ulkotaskua, joissa on painona-peilla suljettavat suojäläpät. Vaateen etu- ja takapuolella on myrskyläpät ja siihen on mahdollista kiinnittää kelluntaväline (anorakki) (Ks valokuva nro 607 A) (*) b) Tekokuituneuloksesta valmistettu yksivä-rinen vaatekappale, joka peittää ylävartalon vyötärön alapuolelle saakka (kokonaispituus 65 cm) ja jonka hihoissa on vuori ja edessä osittainen vuori Vaatteessa on korkea kaulus, kokonaan auki oleva etupuoli, joka suljetaan vetoketjulla, pitkät hihat, joiden suut ovat joustavat, ja lisäksi vaateen helmassa on kiristysnauha. Vaateen etupuolella on vyötärön korkeu-della kaksi sisätaskua, jotka suljetaan veto-ketjulla. Vaate on tehty leikatuista ja yh-teenommelluista kappaleista (tuulitakki) (Ks. valokuva nro 607 B) (*)	6201 93 00 6102 30 90	Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, XI jakson 13 huomau-tuksen, 62 ryhmän 3 b ja 8 huomautuksen sekä CN-koodien 6201 ja 6201 93 00 nimiketekstien mukaisesti Koska näiden vaatekappaleiden kudosrakenne, väri, koostumus ja tyyli ovat erilaiset, niitä ei voida luokitella yhdistelmäasuksi 61 ja 62 ryhmän 3 b huomautuksen mukaisesti Katso myös yhdistetyn nimikkeistön selittävät huomautukset, nimikkeet 6201 91 00—6201 99 00 Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, XI jakson 13 huomau-tuksen, 61 ryhmän 3 b ja 9 huomautuksen sekä CN-koodien 6102, 6202 30 ja 6102 30 90 nimi-ketekstien mukaisesti Koska näiden vaatekappaleiden kudosrakenne, väri, koostumus ja tyyli ovat erilaiset, niitä ei voida luokitella yhdistelmäasuiksi 61 ja 62 ryhmän 3 b huomautuksen mukaisesti Katso myös yhdistetyn nimikkeistön selittävät huomautukset, nimike 6102

Tavaran kuvaus	CN-koodi	Perusteet
(1)	(2)	(3)
c) Synteettikuiduista (100 % polyamia) valmistetut housut, jotka peittävät alavartalon nilkkoihin asti ja joissa on kudottu vuori sekä kaksi sisätaskua Vaate on osittain auki edestä, ja se suljetaan vetoketjulla, jonka peittää painonapilla varustettu, vasemmalta oikealle sulkeutuva suojakaistale Vaatekappaleen molempien lahkeiden sivuilla on koko lahkeen pituiset vetoketjut, joita peittää tarranauhalla suljettava suojakaistale. Lahkeensuita voidaan kiristää tarranauhalla (housut) (Ks. valokuva nro 607 C) (*)	6203 43 19	Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, XI jakson 13 huomautuksen, 62 ryhmän 3 b ja 8 huomautuksen sekä CN-koodien 6203, 6203 43 ja 6203 43 19 nimiketekstien mukaisesti Koska näiden vaatekappaleiden kudoksen rakenne, väri, koostumus ja tyyli ovat erilaiset, niitä ei voida luokitella yhdistelmäasuiksi 61 ja 62 ryhmän 3 b huomautuksen mukaisesti

(*) Valokuvat ovat vain tiedoksi.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2856/2000,**annettu 27 päivänä joulukuuta 2000,**

yhteisön sekä Unkarin tasavallan, Puolan tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian tasavallan, Bulgarian, Romanian ja Slovenian välisissä Eurooppa-sopimuksissa määrättyjen järjestelmien sekä yhteisön sekä Baltian maiden välisissä vapaakauppaa koskevista sopimuksissa määrätyn järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maito- ja maitotuotealalla annetun asetuksen (EY) N:o 2508/97 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Viron Eurooppa-sopimuksessa autonomisina siirtymätoimenpiteinä vahvistettujen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta 19 päivänä kesäkuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1349/2000 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2677/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Unkarin Eurooppa-sopimuksessa autonomisina siirtymätoimenpiteinä vahvistettujen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta 31 päivänä heinäkuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1727/2000 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Bulgarian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 9 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2290/2000 ⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Latvian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 17 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2341/2000 ⁽⁵⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Tšekin Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 17 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2433/2000 ⁽⁶⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Slovakian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyön-

nytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 17 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen 2434/2000 ⁽⁷⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Romanian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 17 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2435/2000 ⁽⁸⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä sekä Slovenian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 7 päivänä marraskuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2475/2000 ⁽⁹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä sekä Liettuan Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 14 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2766/2000 ⁽¹⁰⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä sekä Puolan Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2851/2000 ⁽¹¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2508/97 ⁽¹²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1431/2000 ⁽¹³⁾, vahvistetaan erityisesti yhteisön ja eräiden Keski- ja Itä-Euroopan maiden välisissä Eurooppa-sopimuksissa määrättyjen maito- ja maitotuotealan järjestelmien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Mainittu asetus olisi muutettava, jotta maitotuotteiden

⁽¹⁾ EYVL L 155, 28.6.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 308, 8.12.2000, s. 7.

⁽³⁾ EYVL L 198, 4.8.2000, s. 6.

⁽⁴⁾ EYVL L 262, 17.10.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 271, 24.10.2000, s. 7.

⁽⁶⁾ EYVL L 280, 4.11.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 280, 4.11.2000, s. 9.

⁽⁸⁾ EYVL L 280, 4.11.2000, s. 17.

⁽⁹⁾ EYVL L 286, 11.11.2000, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 321, 19.12.2000, s. 8.

⁽¹¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 7.

⁽¹²⁾ EYVL L 345, 16.12.1997, s. 31.

⁽¹³⁾ EYVL L 161, 1.7.2000, s. 53.

osalta voitaisiin panna täytäntöön 1 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen asetuksissa (EY) N:o 1349/2000, (EY) N:o 1727/2000, (EY) N:o 2290/2000, (EY) N:o 2341/2000, (EY) N:o 2433/2000, (EY) N:o 2434/2000, (EY) N:o 2435/2000 ja (EY) N:o 2475/2000 säädetyt myönnytykset, ja 1 päivästä tammikuuta 2001 alkaen asetuksissa (EY) N:o 2766/2000 ja (EY) N:o 2851/2000 säädetyt myönnytykset.

- (2) Todistushakemusten jättämisen määräaika olisi pidennettävä kymmenen päivää, jotta talouden toimijat ehtisivät tutustua uusiin säännöksiin.
- (3) Vuoden 2001 ensimmäisellä puoliskolla käytettävissä olevat määrät on syytä julkaista ja tehdä muita teknisiä muutoksia.
- (4) Olisi muistettava, että asetuksen (EY) N:o 2508/97, sellaisena kuin se oli ennen tämän asetuksen voimaantuloa, liitteessä I tarkoitettujen, 1 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen käytettyjen todistusten nojalla tuotujen tuotteiden tuontitullit palautetaan tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽¹⁾ soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1602/2000⁽²⁾, 878—898 artiklan säännösten mukaisesti.
- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2508/97 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tässä asetuksessa vahvistetaan Puolan, Tšekin tasavallan, Slovakian tasavallan, Unkarin, Romanian, Bulgarian, Viron, Latvian, Liettuan ja Slovenian kanssa tehdyissä Eurooppa-sopimuksissa määrättyjen maitotuotealan tuontijärjestelmien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.”

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

- 2) Korvataan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tässä asetuksessa ’tuontivuodella’ tarkoitetaan 1 päivänä heinäkuuta alkavaa kahdentoista kuukauden ajanjaksoa. Yhteisön ja Slovenian välisen Eurooppa-sopimuksen 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa järjestelmässä ’tuontivuodella’ tarkoitetaan kuitenkin kalenterivuotta.”

- 3) Korvataan 2 artiklan 2 kohdan viimeinen alakohta seuraavasti:

”Vuoden 2001 ensimmäisellä vuosipuoliskolla käytettävissä olevat määrät ovat kuitenkin liitteessä IV tarkoitettut määrät.”

- 4) Lisätään 4 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Vuoden 2001 ensimmäistä vuosipuoliskoa koskevat todistushakemukset voidaan kuitenkin jättää vuoden 2001 tammikuun 20 ensimmäisen päivän kuluessa.”

- 5) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa säädetyissä tuontijärjestelmissä tarkoitettut tuotteet luovutetaan vapaaseen liikkeeseen esittämällä viejamaan yhteisön ja kyseisten maiden välisten sopimusten pöytäkirjan nro 4 määräysten mukaisesti antama EUR.1-tavaratodistus tai viejän kyseisen pöytäkirjan määräysten mukaisesti laatima ilmoitus. Baltian maiden osalta viejääntä antaa kuitenkin EUR.1-tavaratodistuksen yhteisön ja asianomaisen maan välillä tehdyn sopimuksen pöytäkirjan nro 3 määräysten mukaisesti.”

- 6) Korvataan asetuksen (EY) N:o 2508/97 liite I tämän asetuksen liitteellä I.

- 7) Korvataan asetuksen (EY) N:o 2508/97 liite I.A tämän asetuksen liitteellä II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sen 1 artiklan 6 kohtaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2000. Liitteessä I olevia A, I ja K osia sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2001.

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 188, 26.7.2000, s. 1.

LIITE I

"LIITE I

A Puolasta peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä)	Vuositaiset määrät (tonnia)	
				1.7.2000—30.6.2001	Vuosittainen lisäys 1.7.2001 alkaen
09.4813	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 99	Rasvaton maitojauhe Kokomaitojauhe Kokomaitojauhe	Vapaa	10 000	1 000
09.4814	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 20 90	Voi ja muut levittyvät maitorasvat ⁽²⁾	Vapaa	6 000	600
09.4815	0406	Juusto ja juustoaine ⁽²⁾	Vapaa	9 000	900

B Tšekin tasavallasta peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä)	Vuositaiset määrät (tonnia)	
				1.7.2000—30.6.2001	Vuosittainen lisäys 1.7.2001 alkaen
09.4611	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	Rasvaton maitojauhe Kokomaitojauhe Kokomaitojauhe	20	2 875	0
09.4612	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 20 90	Voi	20	1 250	0
09.4613	0406	Juusto ja juustoaine ⁽²⁾	Vapaa	5 100	765

C Slovakian tasavallasta peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä)	Vuositaiset määrät (tonnia)	
				1.7.2000—30.6.2001	Vuosittainen lisäys 1.7.2001 alkaen
09.4611	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	Rasvaton maitojauhe Kokomaitojauhe Kokomaitojauhe	20	1 500	0
09.4612	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 20 90	Voi	20	750	0
09.4613	0406	Juusto ja juustoaine ⁽²⁾	Vapaa	2 200	330

D Unkarista peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä)	Vuosittaiset määrät (tonnia)	
				1.7.2000— 30.6.2001	Vuosittainen lisäys 1.7.2001 alkaen
09.4731	0402 10	Maito ja kerma, jauheena, rakeina tai muussa kiinteässä muodossa, rasvapitoisuus enintään 1,5 painoprosenttia	Vapaa	375	40
09.4733	0406	Juusto ja juustoaaine ⁽²⁾	Vapaa	3 500	350

E Romaniasta peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä)	Vuosittainen määrä (tonnia)	
				1.7.2000— 30.6.2001	Vuosittainen lisäys 1.7.2001 alkaen
09.4758	0406	Juusto ja juustoaaine ⁽²⁾	Vapaa	2 000	200

F Bulgariasta peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä)	Vuosittaiset määrät (tonnia)	
				1.7.2000— 30.6.2001	Vuosittainen lisäys 1.7.2001 alkaen
09.4660	0406	Juusto ja juustoaaine ⁽²⁾	Vapaa	5 500	300

G Viirosta peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä)	Vuosittaiset määrät (tonnia)	
				1.7.2000— 30.6.2001	Vuosittainen lisäys 1.7.2001 alkaen
09.4578	0401 30	Kerma, rasvapitoisuus enintään 6 painoprosenttia	Vapaa	500	150
09.4546	0402 10 19 0402 21 19	Rasvaton maitojauhe Kokomaitojauhe	Vapaa	10 000	3 000
09.4579	0403 10 11 0403 10 13 0403 10 19	Jogurtti, maustamaton	Vapaa	300	90
09.4580	0403 90 59 0403 90 61 0403 90 63 0403 90 69	Käynyt tai hapatettu maito ja kerma	Vapaa	700	210
09.4547	0405 10 11 0405 10 19	Voi	Vapaa	3 000	900
09.4581 09.4582	ex 0406 ex 0406 10	Juusto, ei kuitenkaan juustoaaine Juustoaaine	Vapaa Vapaa	2 000 700	600 210

H Latviasta peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä)	Vuositaiset määrät (tonnia)	
				1.7.2000—30.6.2001	Vuosittainen lisäys 1.7.2001 alkaen
09.4549	0402 10 19 0402 21 19	Rasvaton maitojauhe Kokomaitojauhe	Vapaa	4 000	400
09.4550	0402 29	Kokomaitojauhe, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä	20	250	0
09.4551	0405 10	Voi	Vapaa	1 875	190
09.4552	0406	Juusto ja juustoaine ⁽²⁾	Vapaa	3 000	300

I Liettuaista peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä)	Määrä kaudelle 1.1.2001—30.6.2001	Vuositaiset määrät (tonnia)	
					1.7.2001—30.6.2002	Vuosittainen lisäys 1.7.2002 alkaen
09.4554	0402 10 19 0402 21 19	Rasvaton maitojauhe Kokomaitojauhe	Vapaa	2 500	5 500	500
09.4567	0402 99 11	Maito tai kerma, tiivistetty, sokeria lisätty	20	300	300	—
09.4556	0405 10 11 0405 10 19	Voi	Vapaa	875	1 925	175
09.4557	0406	Juusto ja juustoaine ⁽²⁾	Vapaa	3 000	6 600	600

K Sloveniasta peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus ⁽¹⁾	Kannettava tulli (% MFN:stä)	Vuositaiset määrät (tonnia)	
				1.1.2001—31.12.2001	1.1.2002 alkaen
09.4086	0402 10 0402 21	Rasvaton maitojauhe Kokomaitojauhe	20	1 400	1 500
09.4087	0403 10	Jogurtti	20	700	750
09.4088	0406 90	Muu juusto	20	420	450

⁽¹⁾ Sen rajoittamatta, mitä yhdistetyn nimikkeistön tulkintasäännöissä todetaan, tavaran kuvaus on ainoastaan ohjeellinen ja tullietuusmenetely määräytyy tässä liitteessä CN-koodin sanamuodon mukaisesti. Silloin kun CN-koodia edeltää ex, tullietuusmenetely määräytyy sekä CN-koodin että asianomaisen tavaran kuvauksen mukaisesti.

⁽²⁾ Tätä myönnytystä sovelletaan ainoastaan tuotteisiin, joille ei myönnetä vientitukea.”

Kaudella 1.1.—30.6.2001 käytettävissä oleva kokonaismäärä tonneina

Maa	Puola			Tšekin tasavalta			Slovakian tasavalta			Unkari		Romania
CN-koodi ja	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 99	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 20 90	0406	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 20 90	0406	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 20 90	0406	0402 10	0406	0406
järjestysnumero	09.4813	09.4814	09.4815	09.4611	09.4612	09.4613	09.4611	09.4612	09.4613	09.4731	09.4733	09.4758
Käyt. oleva määrä	6 875	5 125	8 750	1 437,5	625	4 198,1	750	375	1 500,1	189,3	2 309,3	1 062,5

Maa	Bulgaria	Slovenia			Viron tasavalta						
CN-koodi ja	0406	0402 10 0402 21	0403 10	0406 90	0401 30	0402 10 19 0402 21 19	0403 10 11 0403 10 13 0403 10 19	0403 90 59 0403 90 61 0403 90 63 0403 90 69	0405 10 11 0405 10 19	ex 0406	ex 0406 10
järjestysnumero	09.4660	09.4086	09.4087	09.4088	09.4578	09.4546	09.4579	09.4580	09.4547	09.4581	09.4582
Käyt. oleva määrä	5 500	700	350	210	250	5 000	300	350	1 500	1 000	350

Maa	Latvian tasavalta				Liettuan tasavalta			
CN-koodi ja	0402 10 19 0402 21 19	0402 29	0405 10	0406	0402 10 19 0402 21 19	0402 99 11	0405 10 11 0405 10 19	0406
järjestysnumero	09.4549	09.4550	09.4551	09.4552	09.4554	09.4567	09.4556	09.4557
Käyt. oleva määrä	2 448,4	250	1 342,1	2 344	2 500	300	875	3 000”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2857/2000,**annettu 27 päivänä joulukuuta 2000,****asetusten (EY) N:o 1279/98, (EY) N:o 1128/1999, (EY) 1247/1999 ja (EY) N:o 2335/2000 muuttamisesta eräiden naudanliha-alan tuotteiden tietyissä tariffikiintiöissä sovellettavien uusien myönnytysten vuoksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 32 artiklan 1 kohdan,ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Unkarin Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 31 päivänä heinäkuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1727/2000 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Bulgarian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 9 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2290/2000 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Tsëkin Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 17 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2433/2000 ⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Slovakian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 17 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2434/2000 ⁽⁵⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä Romanian Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä 17 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2435/2000 ⁽⁶⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä ja Puolan Eurooppa-sopimuksessa määrättyjen tiettyjen maatalousmyön-

nytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä sekä asetuksen (EY) N:o 3066/95 kumoamisesta 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2851/2000 ⁽⁷⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksissa (EY) N:o 1727/2000, (EY) 2434/2000, (EY) N:o 2435/2000 ja (EY) N:o 2851/2000 säädetään uusista myönnytyksistä eräiden naudanliha-alan tuotteiden tuonnille Unkarin, Bulgarian, Tsëkin, Slovakian, Romanian ja Puolan Eurooppa-sopimuksilla avatuissa tariffikiintiöissä. Nämä uudet myönnytykset koskevat tuotteiden luonnetta ja/tai määrää ja/tai etuustuljeja. Niitä sovelletaan Unkarin, Slovakian ja Romanian osalta 1 päivästä heinäkuuta 2000 ja Puolan osalta 1 päivästä tammikuuta 2001.
- (2) Näin ollen on tarpeen muuttaa seuraavien komission soveltamisasetusten säännökset:
 - Puolan tasavallalle, Unkarin tasavallalle, Tsëkin tasavallalle, Slovakialle, Bulgarialle ja Romanialle neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3066/95 säädettyjen naudanlihan tariffikiintiöiden soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1998 annettu komission asetus (EY) N:o 1279/98 ⁽⁸⁾,
 - tietyistä kolmansista maista peräisin olevia enintään 80 kilogrammaa painavia vasikoita koskevan tariffikiintiön soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä toukokuuta 1999 annettu komission asetus 1128/1999 ⁽⁹⁾,
 - tietyistä kolmansista maista peräisin olevien vähintään 80 ja enintään 300 kilogramman painoisten elävien nautaeläinten tariffikiintiön soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 16 päivänä kesäkuuta 1999 annettu komission asetus (EY) N:o 1247/1999 ⁽¹⁰⁾,
 - asetuksessa (EY) N:o 1279/98 säädettyjä naudanlihan tariffikiintiöitä koskevien, lokakuussa 2000 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tsëkin tasavallan, Slovakian, Bulgarian ja Romanian osalta 20 päivänä lokakuuta 2000 annettu komission asetus 2335/2000 ⁽¹¹⁾, uusien myönnytysten täytäntöönpanon mahdollistamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.⁽²⁾ EYVL L 198, 4.8.2000, s. 6.⁽³⁾ EYVL L 262, 17.10.2000, s. 1.⁽⁴⁾ EYVL L 280, 4.11.2000, s. 1.⁽⁵⁾ EYVL L 280, 4.11.2000, s. 9.⁽⁶⁾ EYVL L 280, 4.11.2000, s. 17.⁽⁷⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 7.⁽⁸⁾ EYVL L 176, 20.6.1998, s. 12.⁽⁹⁾ EYVL L 135, 29.5.1999, s. 50.⁽¹⁰⁾ EYVL L 150, 17.6.1999, s. 18.⁽¹¹⁾ EYVL L 269, 21.10.2000, s. 17.

- (3) Olisi muistettava, että asetuksen (EY) N:o 1279/98, sellaisena kuin se on entisessä sanamuodossaan ennen tämän asetuksen voimaantuloa, liitteessä I tarkoitettujen 1 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen käytettävien todistusten nojalla tuotavien tuotteiden tuontitullit palautetaan yhteisön tullikodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2787/2000⁽²⁾, 878—898 artiklan mukaisesti.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1279/98 seuraavasti:

- 1) Korvataan asetuksen nimi seuraavasti:

”Asetuksissa (EY) N:o 1727/2000, (EY) N:o 2290/2000, (EY) N:o 2433/2000, (EY) N:o 2434/2000, (EY) N:o 2435/2000 ja (EY) 2851/2000 Unkarille, Bulgarialle, Tšekille, Slovakialle, Romanian ja Puolalle säädettyjen naudanlihan tariffikiintiöiden soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1998 annettu komission asetus (EY) N:o 1279/98.”

- 2) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Tämän asetuksen liitteessä I tarkoitettujen tuotteiden tuonti yhteisöön asetuksissa (EY) N:o 1727/2000, (EY) N:o 2290/2000, (EY) N:o 2433/2000, (EY) N:o 2434/2000, (EY) N:o 2435/2000 ja (EY) N:o 2851/2000 säädetyissä kiintiöissä edellyttää tuontitodistuksen esittämistä.

Niiden tuotteiden määrät, joihin kiintiöitä sovelletaan, ja etuustullit esitetään liitteessä I.”

- 3) Korvataan 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Tuoteryhmällä tarkoitetaan ainoastaan yhden liitteessä I mainitun maan alkuperätuotteita. Tuoteryhmän muodostavat joko CN-koodeihin 0201 ja 0202 kuuluvat tuotteet, CN-koodeihin 1602 50 31, 1602 50 39 ja 1602 50 80 kuuluvat Romanian alkuperä tuotteet tai CN-koodiin 1602 50 kuuluvat Puolan alkuperä tuotteet.”

- 4) Korvataan 3 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1445/95 5 artiklassa säädetään, todistushakemuksen ja todistuksen 16 kohdassa on mainittava yksi samassa luettelakohdissa

esitettävästä CN-koodien ryhmistä:

- 0201, 0202,
- 1602 50 31, 1602 50 39, 1602 50 80,
- 1602 50.”

- 5) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1128/1999 2 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettusta määrästä kannettavaa tullia:

- alennetaan 80 prosenttia Unkarista, Tšekistä, Slovakiasta, Bulgariasta, Romanian, Virosta, Latviasta ja Liettuasta peräisin olevien eläinten osalta,
- alennetaan 90 prosenttia Puolasta peräisin olevien eläinten osalta.”

3 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1247/1999 1 artiklan 2 artikla seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettusta määrästä kannettavaa tullia:

- alennetaan 80 prosenttia Unkarista, Tšekistä, Slovakiasta, Bulgariasta, Romanian, Virosta, Latviasta ja Liettuasta peräisin olevien eläinten osalta,
- alennetaan 90 prosenttia Puolasta peräisin olevien eläinten osalta.”

4 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2335/2000 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Asetuksen (EY) N:o 1279/98 2 artiklassa tarkoitettuna 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2001 välisenä aikana käytettävissä olevat määrät ovat seuraavat:

- a) CN-koodeihin 0201 ja 0202 kuuluva naudanliha:

- 4 651,25 tonnia Unkarista peräisin olevaa lihaa,
- 2 425,00 tonnia Tšekistä peräisin olevaa lihaa,
- 2 625,00 tonnia Slovakiasta peräisin olevaa lihaa,
- 187,50 tonnia Bulgariasta peräisin olevaa lihaa;

- b) 5 000 tonnia CN-koodeihin 0201 ja 0202 kuuluvaa Puolasta peräisin olevaa naudanlihaa tai 2 336,448 tonnia CN-koodiin 1602 50 kuuluvia Puolasta peräisin olevia jalosteita;

- c) 1 850 tonnia CN-koodeihin 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 ja 1602 50 80 kuuluvia Romanian peräisin olevia naudanliha-alan tuotteita.”

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 330, 27.12.2000, s. 1.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Unkarista, Bulgariasta, Tšekistä, Slovakiasta ja Romaniasta peräisin olevien naudanliha-alan tuotteiden tuontiin sovelletaan 1 artiklaa 1 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen. Puolasta peräisin olevien naudanliha-alan tuotteiden tuontiin sovelletaan 1 artiklaa 1 päivästä tammikuuta 2001.

Edellä olevaa 2, 3 ja 4 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

"LIITE I

Seuraaviin jäljempänä mainituista maista peräisin oleviin tuotteisiin sovelletaan jäljempänä määriteltyjä myönnytyksiä

(MFN = suosituimmuustulli)

Alkuperämaa	Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus	Kannettava tulli (% MFN:stä)	Vuotuinen määrä 1.7.2000—30.6.2001 (tonnia)	Vuotuinen lisäys 1.7.2001 (tonnia)
Unkari	09.4707	0201 0202	Naudanliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty	20	11 375	1 140
Puola	09.4824	0201 0202 1602 50	Naudanliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty Muut lihavalmisteet ja -säilykkeet, verestä tai muista eläimenosista kuin lihasta: — nautaa ⁽¹⁾	Vapaa	16 000	1 600
Tšekki	09.4623	0201 0202	Naudanliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty	20	3 500	0
Slovakia	09.4624	0201 0202	Naudanliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty	20	3 500	0
Romania	09.4753	0201 0202 1602 50 31 1602 50 39 1602 50 80	Naudanliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty Valmisteet tai säilykkeet, naudanlihaa	Vapaa	2 500	250
Bulgaria	09.4651	0201 0202	Naudanliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty	20	250	0

⁽¹⁾ Tuoreen lihan muuntokerroin on 2,14."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2858/2000,
annettu 27 päivänä joulukuuta 2000,
säilöttyjä sieniä koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY)
N:o 2125/95 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eräistä yhteisön tariffikiintiöinä annettavista tiettyjä maataloustuotteita koskevista myönnytyksistä sekä Bulgarian, Romanian ja Puolan Eurooppa-sopimuksissa määrättyjen tiettyjen maatalousmyönnytysten mukauttamisesta autonomisina siirtymäkauden toimenpiteinä annetut neuvoston asetukset (EY) N:o 2290/2000 ⁽¹⁾, (EY) N:o 2435/2000 ⁽²⁾ ja (EY) N:o 2851/2000 ⁽³⁾ ja erityisesti niiden 1 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2125/95 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2493/98 ⁽⁵⁾, hallinnoidaan Puolalle, Romanian ja Bulgarialle vahvistettuja säilöttyjen sienten kiintiötä, joista säädetään vastaavasti tietyille maataloustuotteille yhteisön tariffikiintiöinä tehdystä tietyistä myönnytyksistä ja tiettyjen Eurooppa-sopimuksissa määrättyjen maataloutta koskevien myönnytysten riippumattomasta mukauttamisesta siirtymäkauden aikana Uruguayn kieroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana tehdyn maataloussopimuksen huomioon ottamiseksi 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3066/95 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2435/98 ⁽⁷⁾, liitteissä II, V ja VI.
- (2) Asetus (EY) N:o 3066/95 on kumottu asetuksella (EY) N:o 2851/2000 ja korvattu vastaavasti Bulgarian, Romanian ja Puolan osalta asetuksilla (EY) N:o 2290/2000, (EY) N:o 2435/2000 ja (EY) N:o 2851/2000. Edellä tarkoitetut säilöttyjä sieniä koskevat tariffikiintiöinä tehty myönnytykset on sisällytetty sellaisenaan asetuksiin (EY) N:o 2290/2000 ja (EY) N:o 2435/2000 Bulgariasta ja Romaniasta peräisin olevien tuotteiden osalta ja myönnetty ilman määrällisiä rajoituksia asetuksessa (EY) N:o 2851/2000 Puolasta peräisin olevien tuotteiden osalta. Tämän vuoksi on aiheellista muuttaa asetusta (EY)

N:o 2125/95 poistamalla siitä kaikki viittaukset Puolaan, perinteisten tuojien todistushakemuksia koskevaa 5 artiklan viittausta lukuun ottamatta, asetuksen mukauttamiseksi näihin uusiin säännöksiin.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 2125/95 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

1. Avataan CN-koodeihin 0711 90 40, 2003 10 20 ja 2003 10 30 kuuluvia *Agaricus*-suvun lajien säilöttyjä sieniä koskevat, liitteessä I mainitut tariffikiintiöt tässä asetuksessa säädettyjen soveltamissääntöjen mukaisesti.

2. Sovellettava tulli on CN-koodiin 0711 90 40 (järjestysnumero 09.4062) kuuluvien tuotteiden osalta 12 prosenttia tullattavan tavaran arvosta ja CN-koodeihin 2003 10 20 ja 2003 10 30 (järjestysnumero 09.4063) kuuluvien tuotteiden osalta 23 prosenttia. Bulgariasta (järjestysnumero 09.4725) ja Romaniasta (järjestysnumero 09.4726) peräisin oleviin edellä mainittuihin tuotteisiin sovelletaan kuitenkin yhtenäistä 8,4 prosentin tullia."

- 2) Poistetaan 2 artiklan 2 kohdasta sekä 4 artiklan 1 ja 5 kohdasta viittaukset Puolaan.
- 3) Poistetaan 10 artiklan 3 kohdasta viittaus Puolaan.
- 4) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetusta tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

⁽¹⁾ EYVL L 262, 17.10.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 280, 4.11.2000, s. 17.

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 212, 7.9.1995, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 309, 19.11.1998, s. 38.

⁽⁶⁾ EYVL L 328, 30.12.1995, s. 31.

⁽⁷⁾ EYVL L 303, 13.11.1998, s. 1.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

"LIITE I

ASETUKSEN 2 ARTIKLASSA TARKOITETTU JAKO VALUTETTUNA NETTOPAINONA (TONNIA)

Toimittajamaa	Kunkin vuoden 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta
Bulgaria	1 750
Romania	500
Kiina	22 750
Muut	3 290
Varaus	1 000
Yhteensä	29 290"

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2859/2000,
annettu 27 päivänä joulukuuta 2000,
asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa tarkoitetun erityisen tislaustoimenpiteen aloittamisesta
eräiden Italian viinien osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999⁽¹⁾ ja erityisesti sen 30 ja 33 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa säädetään mahdollisuudesta aloittaa erityinen tislaustoimenpide, jos huomattavat ylijäämät aiheuttavat poikkeuksellisia häiriöitä markkinoilla. Kyseinen toimenpide voidaan rajoittaa tiettyihin viiniluokkiin ja/tai tiettyihin tuotantoalueisiin, ja sitä voidaan jäsenvaltion pyynnöstä soveltaa tma-laatuviineihin.
- (2) Italian hallitus on pyytänyt 15 päivänä marraskuuta 2000 päivätyllä kirjeellään erityisen tislaustoimenpiteen aloittamista Italiassa Moscato d'Astin ja Astin valmistukseen soveltuvia tuotteita käyttämällä saatujen viinien osalta.
- (3) Moscato d'Astin ja Astin valmistukseen soveltuvia tuotteita käyttämällä saatujen viinien tuotanto oli vuonna 1999 noin 600 000 hehtolitraa eli 80 miljoonaa pulloa. Vielä vuonna 1997 se oli noin 700 000 hehtolitraa. Markkinointivuoden 2000/2001 alussa varastot olivat 415 000 hehtolitraa, kun ne vuonna 1995 olivat 105 500 hehtolitraa. Myynti oli 1990-luvun ensimmäisellä puoliskolla 650 000 hehtolitraa ja noin 580 000 hehtolitraa sen toisella puoliskolla. Vuoden 1999 ja vuoden 2000 ensimmäisten vuosineljännesten välisenä aikana vienti laski 5 miljoonaa pulloa eli 19,2 miljoonasta pullosta 14,35 miljoonaan pulloon.
- (4) Koska myymättömän rypäleen puristemehun ylijäämä jäähdytetyissä siiloissa on huomattava, vastaavaa siilojen kapasiteettia ei voida käyttää tulevan sadon yhteydessä. Kyseiselle liikatuotannolle ei ole markkinoita.
- (5) Alueen tuottajat ovat toteuttaneet rakennetoimenpiteitä tuotannon suuntaamiseksi laatu tuotteisiin. Tätä tuetaan rahoittamalla veroluonteisin maksuin myynnin- ja kulutuksenedistämistoimia, alentamalla hehtaarituohtoksia ja epäämällä uusia istutusoikeuksia ja uudelleenistutusoikeuksia.
- (6) Koska asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, kyseisellä Italian viinialueella olisi säädettävä sellaisen erityisen

tislaustoimenpiteen aloittamisesta, joka koskee enintään 120 000 hehtolitrin määrää rajoitettuna ajanjaksona tehokkuuden maksimoimiseksi. Ei ole aiheellista vahvistaa tuottajakohtaista tislattavaa enimmäismäärää, koska varastoissa olevan viinin määrät voivat vaihdella huomattavasti tuottajittain ja koska kyseiset määrät riippuvat pikemminkin myyntituloksista kuin kunkin tuottajan vuosituotannosta.

- (7) Käyttöön otettava mekanismi on viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä markkinamekanismien osalta 25 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1623/2000⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2409/2000⁽³⁾, vahvistettu mekanismi. Paitsi asetuksen (EY) N:o 1623/2000 artikloja, joissa viitataan asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa säädettyyn tislaustoimenpiteeseen, sovelletaan myös muita kyseisen asetuksen säännöksiä, erityisesti säännöksiä, jotka koskevat alkoholin toimitusta interventioelimille ja ennakon maksamista.
- (8) On tarpeen vahvistaa tislauksen tuottajalle maksama ostohinta siten, että ongelmat ratkeavat ja tuottajilla on mahdollisuus hyödyntää tätä toimenpidettä. Sitä vastoin ei ole aiheellista vahvistaa kyseistä hintaa tasolle, joka vaikeuttaa asetuksen (EY) N:o 1493/1999 29 artiklassa tarkoitetun tislaustoimenpiteen soveltamista.
- (9) Jotta ei häiritäsi juotavaksi tarkoitetun alkoholin markkinoita, joille toimitetaan lähinnä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 29 artiklassa tarkoitetun tislauksen tuotteita, erityisellä tislaustoimenpiteellä voidaan tuottaa vain raakaa tai neutraalia alkoholia, joka on ehdottomasti toimitettava interventioelimelle.
- (10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Aloitetaan asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa tarkoitettu erityinen tislaustoimenpide, joka koskee enintään 120 000:ta hehtolitraa Italiassa Moscato d'Astin ja Astin valmistukseen soveltuvia tuotteita käyttämällä saatuja viinejä.

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 194, 31.7.2000, s. 45.

⁽³⁾ EYVL L 278, 31.10.2000, s. 3.

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitettuun toimenpiteeseen sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1623/2000 artikloja, joissa viitataan asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa säädettyyn tislaustoimenpiteeseen, sekä seuraavia asetuksen (EY) N:o 1623/2000 säännöksiä:

- 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun interventioelimen maksamaan hintaan 62 artiklan 5 kohdan säännöksiä,
- 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun enakkoon 66 ja 67 artiklan säännöksiä.

3 artikla

Kukin tuottaja voi tehdä asetuksen (EY) N:o 1623/2000 65 artiklassa tarkoitetun sopimuksen 16 päivän tammikuuta 2001 ja 28 päivän helmikuuta 2001 välisenä aikana. Sopimukseen kuuluu vakuus, jonka suuruus on 5 euroa hehtolitralla. Kyseisiä sopimuksia ei voi siirtää.

4 artikla

1. Jäsenvaltion on vahvistettava vähennysprosentti, jota sovelletaan edellä mainittuihin sopimuksiin, jos tehtyjen sopimusten mukainen kokonaismäärä ylittää 1 kohdassa vahvistetun määrän.

2. Jäsenvaltion on annettava tarvittavat hallinnolliset määräykset voidakseen hyväksyä viimeistään 15 päivänä marraskuuta 2001 edellä mainitut sopimukset ja vahvistettava sovellettava vähennysprosentti, sopimuskohtaisesti hyväksyttävä viinimäärä ja tuottajan mahdollisuus irtisanoa sopimus, jos määrää pienennetään. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle hyväksytyjen sopimusten mukaiset kyseisten viinien määrät ennen 20 päivää marraskuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2000.

3. Viinit on toimitettava tislaamoon viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2001. Tuotettu alkoholi on toimitettava interventioelimelle viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2001.

4. Vakuus vapautetaan suhteessa toimitettuihin määriin, kun tuottaja toimittaa todisteen toimituksesta tislaamoon.

5. Jos säädettyssä määräajassa ei suoriteta yhtään toimitusta, vakuus menetetään.

6. Jäsenvaltio voi rajoittaa niiden sopimusten lukumäärää, jotka tuottaja voi tehdä kyseisen tislaustoimenpiteen osalta.

5 artikla

Tämän asetuksen mukaisesti tislattavaksi toimitettavan viinin ostohinta on 1,914 euroa tilavuusprosenttilta hehtolitraa kohden.

6 artikla

1. Tislaajan on toimitettava tislaustuote interventioelimelle. Tuotteen alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 92 tilavuusprosenttia.

2. Hinta, jonka interventioelin maksaa tislaajalle toimitetusta raa'asta alkoholista on 2,2812 euroa tilavuusprosenttilta hehtolitraa kohden. Tislaaja voi saada kyseisestä määrästä ennakon, joka on 1,1222 euroa tilavuusprosenttilta hehtolitraa kohden. Tällöin tosiasiallisesti maksettavasta hinnasta vähennetään ennakon määrä.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 16 päivästä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2860/2000,**annettu 27 päivänä joulukuuta 2000,**

tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2316/1999 muuttamisesta kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun siihen sisällyttämiseksi, kesannoituja aloja koskevien sääntöjen täsmentämiseksi sekä Kreikan ja Portugalin perusalojen muuttamiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1251/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1672/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 ja 12 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 1672/2000 sisällytetään kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava ja hamppu asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 käyttöön otettuun tiettyjen peltokasvien viljelijöitä koskevaan tukijärjestelmään. Komission asetuksessa (EY) N:o 2316/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1454/2000 ⁽⁴⁾, vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt tiettyjen peltokasvien pinta-alatukien myöntämisedellytysten osalta. Asetus (EY) N:o 2316/1999 olisi muutettava pellavan ja hampun sisällyttämisen huomioon ottamiseksi.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklassa säädetään, että hampun pinta-alatuen edellytyksenä ovat sellaisten lajikkeiden käyttö, joiden tetrahydrokannabinolipitoisuus (THC-pitoisuus) on enintään 0,2 prosenttia, ja jäsenvaltioiden käyttöön ottama THC-pitoisuuden tarkastusjärjestelmä. Tällaisen valvonnan mahdollistamiseksi on syytä säätää erityistoimenpiteistä, erityisesti hampunviljelyn pitämisestä yllä tiettyyn määräpäivään asti.
- (3) Asetuksen 5 a artiklassa säädetään, että kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun pinta-alatukien edellytyksenä on 27 päivänä heinäkuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1673/2000 ⁽⁵⁾ 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun sopimuksen tekeminen tai sitoumuksen antaminen. Olisi säädettävä, että tukihakemusten hallinnoinnista vastaaville jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille on toimitettava jäljennös sopimuksesta tai sitoumuksesta.
- (4) Olisi varmistettava, että kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun viljeltyt lajikkeet ovat yhteiseen lajiteluetteloon kuitukasveina ja pellavan osalta kuitupella-

vana kuuluvia lajikkeita. Lisäksi hyväksytyjen hamppulajikkeiden THC-pitoisuus voi olla enintään 0,2 prosenttia. On tarpeen laatia luettelo tukikelpoisista lajikkeista. Nykyisestä järjestelmästä asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 vahvistettuun järjestelmään siirtymisen helpottamiseksi on hampun osalta syytä säätää myös sellaisten hamppulajikkeiden luettelosta, jotka sallitaan tilapäisesti markkinointivuonna 2001/2002 ja joille on tehtävä täydentäviä määräyksiä markkinointivuonna 2001/2002. Hamppua koskevien takeiden lisäämiseksi olisi myös säädettävä, että käytettävien siementen on oltava varmennettuja.

- (5) Käytettävien siementen valvonnan varmistamiseksi on syytä säätää, että jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille toimitetaan pakkausetiketit tai pellavan osalta muu vastaava asiakirja.
- (6) Hamppua koskevien hallinnollisten tarkastusten vahvistamiseksi olisi vaadittava täydentäviä tietoja, jotka on merkittävä 23 päivänä joulukuuta annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2801/1999 ⁽⁷⁾, 4 artiklassa tarkoitettuun pinta-alatukihakemukseen.
- (7) Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 9 artiklan ensimmäisen alakohdan kahdeksannen luetelmakohdan mukaisesti on tarpeen vahvistaa menetelmä kuiduntuotantoon tarkoitettun hampun THC:n kvantitatiiviseksi määrittämiseksi ja säätää, että komissiolle on annettava tiedoksi menetelmän mukaisten määritysten tulokset.
- (8) Asetuksen 5 a artiklan 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on tarkastettava 30 prosenttia kuiduntuotantoon tarkoitettun hampun pinta-aloista, joista on tehty tukihakemus, ja 20 prosenttia, jos otetaan käyttöön mainitun viljelyn ennakkolupajärjestelmä. Näihin tarkastuksiin liittyviä vaatimuksia on tarpeen täsmentää.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 2316/1999 liitteessä X säädetään, että tietyissä tapauksissa viimeinen kylvöpäivä on 15 päivä kesäkuuta. Koska hamppua joskus kylvetään 15 päivään kesäkuuta asti, kyseiseen liitteeseen on syytä sisällyttää kuiduntuotantoon tarkoitettu hamppu.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 280, 30.10.1999, s. 43.

⁽⁴⁾ EYVL L 163, 4.7.2000, s. 28.

⁽⁵⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 16.

⁽⁶⁾ EYVL L 391, 31.12.1992, s. 36.

⁽⁷⁾ EYVL L 340, 31.12.1999, s. 29.

- (10) Asetuksessa (EY) N:o 2316/1999 säädetään, että ympäristöön liittyvistä syistä viljelykäytöstä poistettujen lohkojen enimmäisleveyttä voidaan rajoittaa. Olisi myös säädettävä mahdollisuudesta mukauttaa kyseisten lohkojen vähimmäispinta-alaa.
- (11) Nykyisin peltokasvien viljelyssä olevien maiden käyttö-tarkoituksen muuttamisesta laajaperäiseen karjankasvatukseen Portugalissa 26 päivänä huhtikuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1017/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1461/95⁽²⁾, mukaisesti on jätetty hakemuksia 7 052 hehtaarin käyttötarkoituksen muuttamiseksi. Asetuksen (EY) N:o 2316/1999 liitteessä VI olevaa perusalaa on tästä syytä muutettava.
- (12) Kreikan jättämän pyynnön vuoksi on syytä vahvistaa uudet perusalat Kreikan aluejakosuunnitelman mukaisesti muuttamatta kuitenkaan kokonaisperusalaa.
- (13) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2316/1999 seuraavasti:

1) Korvataan 3 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) joilla viljelyä pidetään yllä vähintään tavanomaisissa kasvuolosuhteissa paikallisten vaatimusten mukaisesti tapahtuvan kukinnan alkuun asti. Öljysiementen, valkuaiskasvien, pellavansiementen, kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja durumvehnän viljelyä on lisäksi pidettävä yllä tavanomaisissa kasvuolosuhteissa paikallisten vaatimusten mukaisesti vähintään kymmenen päivää kukinnan loppumisen jälkeen. Jäsenvaltio voi kuitenkin sallia, että kuiduntuotantoon tarkoitettu pamppu korjataan kukinnan alkamisen jälkeen ennen kuin kukinnasta on kulunut kymmenen päivää, jos kyseiselle tuottajalle on tehty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklassa säädetty tarkastus ja jos kaikki neuvoston

asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtävät tarkastukset on tehty."

2) Lisätään 7 a artikla seuraavasti:

"7 a artikla

1. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan 1 kohtaa kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun pinta-alatuen edellytyksenä on, että

a) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1673/2000 (*) 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sopimuksesta tai sitoumuksesta toimitetaan jäljennös viimeistään asetuksen (EY) N:o 1251/1999 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun maksupyynnön jättämistä seuraavana 15 päivänä syyskuuta tai jäsenvaltion vahvistamana aikaisempana määröpäivänä ja

b) käytetään sellaisten lajikkeiden siemeniä, jotka sisältyvät liitteeseen XII sitä markkinointivuotta edeltävänä 15 päivänä toukokuuta, jota koskevaa pinta-alatukea haetaan. Kuiduntuotantoon tarkoitettun hampun siementen on myös oltava varmennettuja neuvoston direktiivin 69/208/ETY (**) mukaisesti.

2. Käytettyjen kuiduntuotantoon tarkoitettujen pellavansiementen ja varmennettujen hampunsiementen valvonnan varmistamiseksi asetuksen (ETY) N:o 3887/92 4 artiklassa tarkoitettuun pinta-alatukihakemukseen on liitettävä neuvoston direktiivin 69/208/ETY ja erityisesti sen 10 artiklan sekä kyseisen direktiivin nojalla annettujen säännösten mukaisesti vahvistetut käytettyjen siementen pakkausten viralliset etiketit tai muu asianomaisen jäsenvaltion vastaavaksi tunnustama asiakirja, mukaan luettuina tämän direktiivin 14 artiklan mukaiset todistukset. Jos kylvö on tehty pinta-alatukihakemuksen jättöpäivän jälkeen, etiketit tai vastaaviksi tunnustetut asiakirjat on toimitettava viimeistään hakemuksen jättämistä seuraavana 30 päivänä kesäkuuta.

Kun kyseessä ovat kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampunsiementen etiketit, jäsenvaltiot voivat säätää, että sen jälkeen kun etiketit on esitetty toimivaltaisille viranomaisille pinta-alatukihakemuksen yhteydessä, ne lähetetään viljelijälle takaisin, jos kyseiset etiketit on toimitettava muille kansallisille viranomaisille.

3. Jotta kuiduntuotantoon tarkoitettun hampun pinta-alatuki voidaan myöntää, asetuksen (ETY) N:o 3887/92 4 artiklassa tarkoitettuun pinta-alatukihakemukseen on merkittävä

a) kaikki tiedot kustakin kylvetystä hampullajikkeesta niiden lohkojen tunnistamiseksi, joille on kylvetty hampua,

⁽¹⁾ EYVL L 112, 3.5.1994, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 144, 28.6.1995, s. 4.

b) tiedot siemenmäärästä, joka on käytetty kilogrammoina hehtaarilta.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa vähimmäiskylvömäärän, joka on yhdenmukainen hyvän viljelykäytännön kanssa. Tästä on annettava tieto komissiolle viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2001.

(*) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 16.

(**) EYVL L 169, 10.7.1969, s. 3."

3) Lisätään 7 b artikla seuraavasti:

"7 b artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan 2 kohdan soveltamiseksi liitteessä XIII esitetään menetelmä, jota jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä määrittämiseksi THC-pitoisuuden tietyistä prosenttiosuudesta pinta-aloja, joille on kylvetty kuiduntuotantoon tarkoitettua hampun, josta on tehty tukihakemus.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään asianomaisen markkinointivuoden 15 päivänä marraskuuta kertomus THC-pitoisuuksien määrittämisestä. Tähän kertomukseen on sisällyttävä kustakin lajikkeesta erityisesti seuraavat tiedot:

- a) käytäntö A:n osalta näytteenottohetki;
- b) tehtyjen testien määrä;
- c) saadut tulokset eriteltynä THC-pitoisuustason mukaan asteikolla, jonka välit ovat 0,1 prosenttia;
- d) kansallisella tasolla toteutetut toimenpiteet.

Jos määritykset osoittavat, että huomattavassa osassa jonkin lajikkeen näytteitä THC-pitoisuudet ovat suuremmat kuin asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyt rajat, komissio voi päättää asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että seuraavana markkinointivuonna kyseisen lajikkeen osalta on noudatettava käytäntöä B, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden toimenpiteiden soveltamista.

Tämän asetuksen liitteessä XII olevassa 2 b kohdassa lueteltujen kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampun lajikkeiden osalta on markkinointivuonna 2001/2002 sovel-

lettava käytäntöä B kaikissa niissä jäsenvaltiossa, joissa kyseisiä lajikkeita viljellään.

2. THC-pitoisuuden tarkastuksen, joka tehdään vähintään 30 prosentille sellaisista kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampun pinta-aloista, joista on tehty tukihakemus, on koskettava vähintään 30:tä prosenttia kyseisistä hakemuksista ja kaikkia käytettyjä siemenlajikkeita.

Jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2001 yksityiskohtaiset säännöt ja edellytykset, jotka liittyvät viljelmien ennakkolupajärjestelmään, jonka avulla voidaan laskea 30 prosentista 20 prosenttiin tarkastettava vähimmäismäärä sellaisten kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampun viljelyalojen osalta, joista on tehty tukihakemus ja joiden THC-pitoisuus tarkastetaan. Komissiolle on ilmoitettava yksityiskohtaisten sääntöjen ja edellytysten muutoksista. Tällaista järjestelmää sovellettaessa kyseisistä hakemuksista on tarkastettava vähintään 20 prosenttia kaikkien käytettyjen siemenlajikkeiden osalta.

3. Hakemuksiin hampulajikkeen sisällyttämiseksi liitteessä XII esitettyyn luetteloon on liitettävä kertomus liitteessä XIII kuvatun käytännön B mukaisesti tehtyjen määritysten tuloksista ja kyseisen lajikkeen kuvaus."

4) Lisätään 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan c alakohtaan virke seuraavasti:

"Tällöin edellisessä alakohdassa tarkoitetuksi vähimmäispinta-alaksi voidaan vahvistaa 0,1 hehtaaria."

- 5) Korvataan liite VI tämän asetuksen liitteellä I.
- 6) Korvataan liite VII tämän asetuksen liitteellä II.
- 7) Korvataan liite X tämän asetuksen liitteellä III.
- 8) Korvataan liite XI tämän asetuksen liitteellä IV.
- 9) Lisätään tämän asetuksen liite V liitteeksi XII.
- 10) Lisätään tämän asetuksen liite VI liitteeksi XIII.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan markkinointivuonna 2001/2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

"LIITE VI

(8 artikla)

PERUSALAT

(1 000 ha)

Alue	Kaikki peltokasvit	Joista maissi	Joista nurmisäilörehu
BELGIA			
Yhteensä	489,5		
I vyöhyke		97,0	
TANSKA	2 018,6		
SAKSA	10 159,4 ⁽³⁾	540,3 ⁽³⁾	
Schleswig-Holstein	506,2		
Hampuri	5,1		
Niedersachsen	1 424,7		
Bremen	1,8		
Nordrhein-Westfalen	948,5		
Rheinland-Pfalz	368,6		
Hessen	461,4		
Baden-Württemberg	735,5	122,1	
Baijeri	1 776,0	418,2	
Saarland	36,6		
Berliini	2,9		
Brandenburg	889,6		
Mecklenburg-Vorpommern	968,2		
Sachsen	599,0		
Sachsen-Anhalt	880,9		
Thüringen	554,4		
KREIKKA	1 491,7	222,1	
ESPANJA			
Regadio	1 371,1	403,4	
Secano	7 849,0		
RANSKA			
Yhteensä	13 582,1		
Maissin perusala		613,8 ⁽²⁾	
Kasteltu perusala	1 209,7 ⁽²⁾		
IRLANTI	345,6	0,2	
ITALIA	5 801,2	1 200,0	

(1 000 ha)

Alue	Kaikki peltokasvit	Joista maissi	Joista nurmisäilörehu
LUXEMBURG	42,8		
ALANKOMAAT			
Vyöhyke I	226,5	44,4	
Vyöhyke II	215,2	163,9	
ITÄVALTA	1 203,5		
PORTUGALI			
Açores	9,7		
Madeira			
— Regadio	0,31	0,29	
— muut	0,30		
Continental			
— Regadio	293,4	221,4	
— muut	704,1		
SUOMI	1 591,5		200,0
RUOTSI	1 737,1		130,0
YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA			
Englanti	3 794,6	33,2 ⁽¹⁾	
Skotlanti	551,6		
Pohjois-Irlanti	52,9	1,2 ⁽¹⁾	
Wales	61,4		

⁽¹⁾ Sokerimaissia lukuun ottamatta.⁽²⁾ Mukaan lukien 284 000 ha kasteltua maissia.⁽³⁾ Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 6 kohtaa.”

LIITE II

"LIITE VII

(10 artiklan 4 kohta)

../../. VAHVISTETUN PERUSALAN YLITYKSEN LASKEMINEN

	Tuote:	Kaikki peltokasvit	
		Kasteltu	
		Ei kasteltu	
		Maissi	
Jäsenvaltio:		Muut kuin maissi	
Perusala:		Nurmisäilörehu	
Kesannon osuus:			

Tosiasiallisesti todettu pinta-ala

Asetuksen (EY)	Vilja	1		ha
N:o 1251/1999	Öljykasvit	2		ha
6 artiklan	Valkuaiskasvit	3		ha
7 kohdassa	Pellavansiemenet	4		ha
tarkoitettut	Kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava	5		ha
pientuottajat	Kuiduntuotantoon tarkoitettu hamppu	6		ha
	Nurmisäilörehu	7		ha
	Vapaaehtoinen kesannointi	8		ha
	YHTEENSÄ = 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8	9		ha

Muut tuottajat

	Vilja	10		ha
	Öljykasvit	11		ha
	Valkuaiskasvit	12		ha
	Pellavansiemenet	13		ha
	Kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava	14		ha
	Kuiduntuotantoon tarkoitettu hamppu	15		ha
	Nurmisäilörehu	16		ha
	Viljelykset yhteensä = 10 + 11 + 12 + 13 + 14 + 15 + 16	17		ha
	Vapaaehtoinen kesannointi	18		ha
	Velvoitekesannointi	19		ha
	Kokonaiskesanto = 18 + 19	20		ha
	Yhteensä (viljelykset ja kesanto)	21		ha

Rehualat
(nauta/lammas)

	Kyseiset tuotteet yhteensä	22		ha
	Yhteensä kaikki hakemukset = 9 + 21 + 22	23		ha
	PERUSALA	24		ha
	Toisen mahdollisen perusalan määrä	25		ha
	Sovellettava perusala = 24 + 25	26		ha
	Ylitys tai alitus	27		ha
	Ylitys prosentteina = (23/26 - 1)	28		%"

LIITE III

"LIITE X

(24 artiklan ensimmäinen kohta)

Viimeinen kylvöpäivä 15 päivä kesäkuuta:

Kasvit	Jäsenvaltio	Alueet
Kaikki kasvit	Suomi	Koko alue
	Ruotsi	Koko alue
Sokerimaissi Kuiduntuotantoon tarkoitettu hamppu	Kaikki jäsenvaltiot	Koko alue"

LIITE IV

"LIITE XI

(26 artiklan 1 kohta)

KOMISSIOILLE ILMOITETTAVAT TIEDOT

Tiedot on esitettävä sarjana seuraavan mallin mukaan laadittuja taulukoita:

- Ensimmäisessä taulukkoryhmässä esitetään tiedot asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklassa tarkoitettujen tuotanto-alueiden tasolla.
- Toisessa taulukkoryhmässä esitetään tiedot tämän asetuksen liitteessä VI tarkoitettujen perusviljelyalojen tasolla.
- Yhdessä taulukossa esitetään yhteenveto kutakin jäsenvaltiota koskevista tiedoista.

Taulukot on toimitettava sekä paperilla että atk-muodossa.

Kaavat pinta-aloille: $5 = 1 + 2 + 3 + 4$

$10 = 7 + 8 + 9$

$16 = 17 + 18$

$21 = 5 + 10 + 11 + 12 + 13 + 14 + 15 + 16 + 20$

Huomautuksia:

Kuhunkin taulukkoon on merkittävä asianomainen alue.

Sato on asetuksen (EY) N:o 1251/1999 mukaista pinta-alatukea laskettaessa käytettävä sato.

Kasteltu ja kastelematon erotetaan toisistaan ainoastaan, jos on kyse yhdistetyistä alueista. Tällöin

$d = e + f$

$j = k + l$

Rivi 1 koskee ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuun lisätukeen oikeutettua durumvehnää.

Rivi 2 koskee ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuun lisätukeen oikeutettua durumvehnää.

Rivi 19 koskee ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22, 23, 24 ja 31 artiklan mukaisia kesannoituja tai metsitettyjä viljelyaloja, jotka luokitellaan kesannoiduiksi peltoviljelyaloiksi asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

Rivi 20 koskee ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja aloja.

Tiedot on toimitettava myös niiden tuottajien osalta, jotka eivät hae hehtaaritukea tiettyjä peltokasveja koskevassa tukijärjestelmässä (astus (EY) N:o 1251/1999). Nämä tiedot on annettava sarakkeissa 'm' ja 'n' otsakkeella 'Muut', ja ne koskevat pääasiassa naudan- ja lampaanlihapalkkiota varten rehupinta-aloiksi ilmoitettuja peltokasveja.

Rivi 23 koskee ainoastaan sellaisten kasvien viljelyyn käytettävää kesantoa, joita voidaan käyttää muuhun kuin elintarvike-tuotantoon ja joista ei makseta korvausta komission asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 3 kohdan soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti (esim. sokerijuurikas, maa-artisokka, juurisikuri)."

TAULUKKO TIEDOISTA

Alueen nimi:

Päiväys:

Kasvi	Nro	Hakemus > 92 tonnia						Hakemus ≤ 92 tonnia						Muut	
		Hakemusten kokonaismäärä =						Hakemusten kokonaismäärä =						Hakemusten kokonaismäärä =	
		Sato (tonnia/hehtaari)			Pinta-ala (hehtaaria)			Sato (tonnia/hehtaari)			Pinta-ala (hehtaaria)			Sato (tonnia/hehtaari)	Pinta-ala (hehtaaria)
		Yhteensä	ei kasteltu	kasteltu	Yhteensä	ei kasteltu	kasteltu	Yhteensä	ei kasteltu	kasteltu	Yhteensä	ei kasteltu	kasteltu	Yhteensä	Yhteensä
		(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)
Durumvehnä (5 artiklan ensimmäinen kohta)	1														
Durumvehnä (5 artiklan neljäs kohta)	2														
Maissi (jaettu perusala)	3														
Muut viljat	4														
Viljat yhteensä	5														
josta säilörehua	6														
Soija	7														
Rapsi	8														
Auringonkukka	9														
Öljykasvit yhteensä	10														
Valkuaiskasvit yhteensä	11														
Pellavansiemenet yhteensä	12														
Kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava yhteensä	13														
Kuiduntuotantoon tarkoitettu hamppu yhteensä	14														
Nurmisäilörehu	15														
Kesanto yhteensä (6 artikla)	16														
josta velvoitekesanto	17														
josta vapaaehtoinen kesanto (6 artiklan 5 kohta)	18														
josta 6 artiklan 8 kohdan mukainen tueton kesanto	19														
Rehualoina ilmoitetut peltokasviviljelmät nauta- ja lammaspalkkioita varten	20														
Yhteensä	21														
Non-food kesanto	22														
jota ei tueta	23														

LIITE V

"LIITE XII

(7 a artiklan 1 kohta)

TUKIJÄRJESTELMÄÄN KUULUVAT KUIDUNTUOTANTOON TARKOITETUN PELLAVAN JA HAMPUN LAJIKKEET

1. Kuiduntuotantoon tarkoitettujen pellavan lajikkeet

Agatha
Angelin
Argos
Ariane
Aurore
Belinka
Diane
Diva
Electra
Elise
Escalina
Evelin
Exel
Hermes
Ilona
Laura
Liflax
Liviola
Marina
Marylin
Nike
Opaline
Venus
Veralin
Viking
Viola

2a. Kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampun lajikkeet

Carmagnola
Cs
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Fédrina 74
Felina 32
Felina 34 — Félina 34
Ferimon — Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Fibrimon 56
Futura
Futura 75
Santhica 23

2b. Markkinointivuonna 2001/2002 sallitut kuiduntuotantoon tarkoitettun hampun lajikkeet

Beniko

Bialobrzeki

Delta-405

Fasamo

Fedora 19

Juso 14

Kompolti

Uso 31"

LIITE VI

"LIITE XIII

(7 b artiklan 1 kohta)

YHTEISÖN MENETELMÄ HAMPPULAJIKKEIDEN DELTA-9-THC:N KVANTITATIIVISEKSI MÄÄRITTÄMISEKSI**1. Tarkoitus ja soveltamisala**

Menetelmää käytetään hamppulajikkeiden (*Cannabis sativa* L.) delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuuden (THC-pitoisuuden) määrittämiseen. Sitä sovelletaan joko käytännön A tai käytännön B mukaisesti.

Menetelmä perustuu delta-9-THC:n kvantitatiiviseen määrittämiseen kaasukromatografialla (GC) sen jälkeen, kun näytettä on uutettu liuottimella.

1.1. Käytäntö A

Käytäntöä A noudatetaan määritettäessä pitoisuuksia tuotantotiloilla asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan 2 kohdassa säädetyllä tavalla.

1.2. Käytäntö B

Käytäntöä B noudatetaan 7 b artiklan ensimmäisen kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja sen todentamiseen, että asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan, jotta lajike voitaisiin sisällyttää markkinointivuodesta 2001/2002 alkaen tukikelpoisten hamppulajikkeiden luetteloon.

2. Otos**2.1. Näytteenotto**

- Käytäntö A: Tietyissä hamppulajikeviljelmässä kerätään kustakin valitusta kasvista vähintään 30 senttimetrin mittainen osa, jossa on vähintään yksi emikukinto. Näytteet on kerättävä päiväsaikaan ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan loppumisesta. Keruu on tehtävä järjestelmällisesti siten, että lohkoista saadaan edustava otos; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta. Jäsenvaltio voi sallia, että näyte otetaan 20 päivän kuluessa kukinnan alkamisesta, jos kukin viljellyn lajikkeen osalta otetaan muita edustavia näytteitä edellä kuvattujen sääntöjen mukaan ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan loppumisesta.
- Käytäntö B: Tietyissä hamppulajikeviljelmässä kerätään kustakin valitusta kasvista sen yläkolmannes. Näytteet kerätään päiväsaikaan 10 päivän kuluessa kukinnan loppumisesta systemaattisesti siten, että lohkoista saadaan edustava näyte; näytteitä ei kuitenkaan kerätä reunoilta. Jos kyseessä on kaksikotinen lajike, näytteeseen kerätään ainoastaan emikasveja.

2.2. Otoksen koko

— Käytäntö A: otokseen kerätään kustakin lohkoista 50 näytettä.

— Käytäntö B: otokseen kerätään kustakin lohkoista 200 näytettä.

Näytteet pakataan väljästi kangas- tai paperipussiin ja lähetetään määrittäyslaboratorioon.

Jäsenvaltio voi säätää, että tarkistusmäärittystä varten kerätään toinen näyte, jonka tuottaja tai määrittäjä vastaanottaa laitos säilyttää.

2.3. Näytteen kuvaus ja varastointi

Näytteiden kuivaaminen on aloitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 48 tunnin kuluessa millä tahansa menetelmällä, jossa lämpötila on alle 70 °C. Näytteitä kuivataan kunnes niiden paino on vakio ja kosteuspitoisuus 8–13 prosenttia.

Kuivatut näytteet säilytetään väljästi pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3. THC-pitoisuuden määrittäminen**3.1. Määrittämisnäytteiden valmistaminen**

Kuivatuista näytteistä irrotetaan varret ja yli 2 mm:n kokoiset siemenet.

Kuvatut näytteet jauhetaan puolikarkeksi jauheeksi (seula, jossa on 1 mm:n reiät).

Jauhetta voidaan säilyttää enintään 10 viikkoa kuivassa, pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3.2. Reagenssit, uuttoliuos

Reagenssit:

- kromatografisesti puhdas delta-9-tetrahydrokannabinoli (delta-9-THC)
- kromatografisesti puhdas skvalaani sisäisenä standardina.

Uuttoliuos:

- 35 mg skvalaania 100 ml:ssa heksaania.

3.3. Delta-9-THC:n uuttaminen

Punnitaan 100 mg jauhettua määritysnäytettä sentrifugiputkeen; lisätään 5 ml uuttoliuosta, joka sisältää sisäistä standardia.

Upotetaan nämä 20 minuutiksi ultraäänihauteeseen. Sentrifugoidaan 5 minuutin ajan 3 000 kierrosta minuutista ja otetaan talteen THC-supernatantti. Injektoidaan liuos kromatografiin ja suoritetaan kvantitatiivinen määrittäminen.

3.4. Kaasukromatografia (GC)

a) Välineistö

- Kaasukromatografi, jossa on leikki-ionisaatiodetektor ja split/splitless -injektori.
- Kolonni, jossa kannabinoidit voidaan erottaa hyvin, esimerkiksi lasinen kapillaarikolonni, jonka pituus on 25 m ja halkaisija 0,22 mm ja joka on kyllästetty 5-prosenttisella fenyyylimetyylisiloksaani -tyyppisellä poolittomalla faasilla.

b) Kalibrointiasteikot:

Käytäntö A: vähintään 3 astetta ja käytäntö B: vähintään 5 astetta, joihin on sisällyttävä 0,04 ja 0,50 mg/ml delta-9-THC:ta uuttoliuoksessa.

c) Koeolosuhteet:

Seuraavat olosuhteet ovat esimerkkejä a alakohdassa mainitulle kolonnille:

- uunin lämpötila: 260 °C
- injektorin lämpötila: 300 °C
- detektorin lämpötila: 300 °C

d) Injektioilavuus: 1 mikrolitra (µl).

4. Tulokset

Tulos ilmoitetaan kahden desimaalin tarkkuudella grammoina delta-9-THC:ta 100 grammassa analyysinäytettä, joka on kuivattu vakiopainoon. Tuloksen sallittu mittapoikkeama on 0,03 % absoluuttisena arvona ilmoitettuna.

- Käytäntö A: Tuloksena ilmoitetaan yksi määrittäminen analyysinäytettä kohti.

Kuitenkin jos näin saatu tulos on suurempi kuin asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty raja-arvo, kustakin analyysinäytteestä tehdään toinen määrittäminen. Tällöin tuloksena ilmoitetaan näiden kahden määrittäksen keskiarvo.

- Käytäntö B: Tuloksena ilmoitetaan kahden analyysinäytteestä tehdyn määrittäksen keskiarvo.
-

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2861/2000,**annettu 27 päivänä joulukuuta 2000,****neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuonnista kannettavien etuustullien soveltamisedellytyksistä 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4088/87 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1300/97 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Edellä mainitun asetuksen (ETY) N:o 4088/87 2 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan mukaisesti isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), tertureilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat vahvistetaan kahden viikon jaksoissa, ja niitä sovelletaan kahden viikon ajan. Tiettyjen Kyprokselta, Israelista, Jordaniasta ja Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden yhteisöön tuontimenettelyn soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä 17 päivänä maaliskuuta 1988 annetun komission asetuksen

(ETY) N:o 700/88 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2062/97 ⁽⁴⁾, 1 artiklan mukaisesti kyseiset hinnat vahvistetaan kahden viikon välein jäsenvaltioiden toimittamien painotettujen tietojen perusteella. On tärkeää että kyseiset hinnat vahvistetaan viipymättä, jotta sovellettavat tullit voidaan määritellä. Tässä tarkoituksessa on suotavaa säätää tämän asetuksen välittömästä voimaantulosta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan liitteessä asetuksen (ETY) N:o 700/88 1b artiklassa tarkoitettujen isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), tertureilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat kahden viikon ajanjaksoksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä joulukuuta 2000.

Sitä sovelletaan 27. joulukuuta 2000—9. tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EYVL L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 289, 22.10.1997, s. 1.

LIITE

neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi 27 päivänä joulukuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kappaletta)

Ajanjakso: 27. joulukuuta 2000—9. tammikuuta 2001

Yhteisön tuottajahinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppi)	Terttuneilikat (spray-tyyppi)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
	13,98	11,67	61,54	22,72
Yhteisön tuontihinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppi)	Terttuneilikat (spray-tyyppi)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
Israel	16,19	6,21	19,66	18,33
Marokko	19,64	17,88	—	27,23
Kypros	—	—	—	—
Jordania	—	—	—	—
Länsiranta ja Gazan alue	—	—	—	—

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2862/2000,
annettu 27 päivänä joulukuuta 2000,
tuontitullien muuttamisesta riisialalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisialan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1667/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon nauvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 soveltamista markkinointivuonna 1995/96 koskevista yksityiskohdaisista säännöistä riisialan tuontitullien osalta 29 päivänä heinäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1503/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2831/98 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Riisialan tuontitullit vahvistetaan komission asetuksella (EY) N:o 2797/2000 ⁽⁵⁾.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1503/96 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos tuontitullien laskettu keskiarvo soveltamiskauden aikana poikkeaa 10 euroa tonnilta vahvistusta tullin määrästä, tullee tarkistetaan vastaavasti. Mainittu poikkeaminen on tapahtunut. Tämän vuoksi on tarpeen tarkistaa asetuksessa (EY) N:o 2797/2000 vahvistetuja tuontitulleja,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2797/2000 liitteet I ja II tämän asetuksen liitteillä I ja II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EYVL L 351, 29.12.1998, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 324, 21.12.2000, s. 27.

LIITE I

Riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien tuontitullit

(EUR/t)

CN-koodi	Tuontimaksut ⁽²⁾				
	Kolmannet maat (muut kuin AKT-valtiot ja Bangladesh) ⁽³⁾	AKT-valtiot ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati Intia ja Pakistan ⁽⁵⁾	Egypti ⁽⁶⁾
1006 10 21	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	218,83	72,25	105,08	0,00	164,12
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	218,83	72,25	105,08	0,00	164,12
1006 30 21	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(7)	41,18	(7)		96,00

⁽¹⁾ AKT-valtioista peräisin olevan riisin tuonnista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1706/98 (EYVL L 215, 1.8.1998, s. 12) sekä komission asetuksen (EY) N:o 2603/97, sellaisena kuin se on muutettuna, (EYVL L 351, 23.12.1997, s. 22), soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

⁽²⁾ Asetuksen (ETY) N:o 1706/98 mukaisesti maksuja ei sovelleta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista peräisin oleviin ja suoraan Réunionin merentakaiseen departementtiin tuotaviin tuotteisiin.

⁽³⁾ Réunionin merentakaiseen departementtiin tuotavalta riisiltä kannettava maksu määritellään asetuksen (EY) N:o 3072/95, 11 artiklan 3 kohdassa.

⁽⁴⁾ Bangladeshistä peräisin olevan riisin, lukuun ottamatta rikkoutuneita riisinjyviä (CN-koodi 1006 40 00), tuontiin sovelletaan maksua neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3491/90 (EYVL L 337, 4.12.1990, s. 1) ja komission asetuksessa (ETY) N:o 862/91 (EYVL L 88, 9.4.1991, s. 7), sellaisena kuin se on muutettuna, määritellyn järjestelmän mukaisesti.

⁽⁵⁾ MMA:ista peräisin olevien tuotteiden tuonti vapautetaan maksusta neuvoston päätöksen 91/482/ETY (EYVL L 263, 19.9.1991, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 101 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

⁽⁶⁾ Intiasta ja Pakistanista peräisin olevaan esikuorittuun Basmati-lajikkeeseen riisiin sovelletaan 250 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1503/96 4 a artikla, sellaisena kuin se on muutettuna).

⁽⁷⁾ Tuontitulli vahvistettu yhteisessä tullitariffissa.

⁽⁸⁾ Egyptistä peräisin olevan ja sieltä yhteisön alueelle tulevan riisin tuonnista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2184/96 (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 1) sekä komission asetuksen (EY) N:o 196/97 (EYVL L 31, 1.2.1997, s. 53), soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

LIITE II

Tuontitullien laskeminen riisialalla

	Paddy- eli raakariisi	Indica-riisi		Japonica-riisi		Rikkoutuneet riisinjyvät
		Esikuorittu	Hiottu	Esikuorittu	Hiottu	
1. Tuontitulli (EUR/t)	(¹)	218,83	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Laskuperusteet:						
a) Cif ARAG -hintaa (EUR/t)	—	318,20	259,18	252,42	298,63	—
b) FOB-hintaa (EUR/t)	—	—	—	220,20	266,41	—
c) Merirahti (EUR/t)	—	—	—	32,22	32,22	—
d) Alkuperä	—	USDA ja toimijat	USDA ja toimijat	Toimijat	Toimijat	—

(¹) Tuontitulli vahvistettu yhteisessä tullitariffissa.

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2000/59/EY,
annettu 27 päivänä marraskuuta 2000,
aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾, ja ottavat huomioon sovittelukomitean 18 päivänä heinäkuuta 2000 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisön ympäristöpolitiikalla pyritään korkeatasoiseen suojeluun. Tämä politiikka perustuu ennalta varautumisen periaatteeseen sekä periaatteisiin, joiden mukaan saastuttajan olisi maksettava ja ennalta ehkäiseviä toimia olisi toteutettava.
- (2) Merten pilaantumisen vähentäminen on merkittävä meriliikennettä koskevien yhteisön toimien ala. Se voidaan saavuttaa noudattamalla kansainvälisiä yleissopimuksia, säännöstöjä ja päätöslauselmia samalla kun säilytetään Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen mukainen merenkulun vapaus sekä yhteisön lainsäädännön mukainen palvelujen tarjoamisen vapaus.
- (3) Yhteisö on vakavasti huolissaan aluksista päästettyjen jätteiden ja lastijäämien aiheuttamasta meren ja jäsenvaltioiden rannikoiden pilaantumisesta sekä erityisesti alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen täytäntöönpanosta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna siihen liittyvällä vuoden 1978 pöytäkirjalla (Marpol 73/78 -yleissopimus), jossa määrätään, mitä jätteitä alukset voivat päästää meriympäristöön ja vaaditaan, että sopimusvaltiot varmistavat asianmukaisten jätteen vastaanottolaitteiden tarjoamisen satamissa. Kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet Marpol 73/78 -yleissopimuksen.
- (4) Meriympäristön suojelua voidaan tehostaa vähentämällä aluksella syntyvien jätteiden ja lastijäämien mereen päästämistä. Tähän voidaan päästä edistämällä jätteen vastaanottolaitteiden saatavuutta ja käyttöä sekä tehosta-

malla sääntöjen noudattamisen valvontaa. Yhteisestä meriturvallisuuspolitiikasta 8 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽⁵⁾ vastaanottolaitteiden saatavuuden parantaminen ja käytön tehostaminen yhteisössä määritellään yhdeksi painopistealueeksi.

- (5) Alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käytäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/21/EY ⁽⁶⁾ mukaisesti alukset, jotka aiheuttavat kohtuuttoman uhan meriympäristölle, eivät saa lähteä merelle.
- (6) Merten pilaantumisella on aina yli rajojen ulottuvia vaikutuksia. Yhteisön tason toimet ovat toissijaisuusperiaate huomioon ottaen tehokkain tapa varmistaa aluksia ja satamia koskevien yhteisten ympäristönormien noudattaminen kaikkialla yhteisössä.
- (7) Direktiivi on suhteellisuusperiaate huomioon ottaen tarkoitukseen soveltuva oikeudellinen väline, koska siinä annetaan puitteet ympäristönormien yhtenäiselle ja pakolliselle soveltamiselle jäsenvaltioissa, mutta jätetään kullekin jäsenvaltiolle oikeus päättää, mitkä täytäntöönpanotavat sopivat parhaiten sen omaan järjestelmään.
- (8) Olisi varmistettava yhdenmukaisuus voimassa olevien alueellisten sopimusten, kuten Itämeren alueen merellisen ympäristön suojelua koskevan vuosien 1974 ja 1992 yleissopimuksen kanssa.
- (9) Pilaantumisen ehkäisemiseksi entistä tehokkaammin ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi olisi ympäristönsojeluvaatimuksia sovellettava kaikkiin aluksiin riippumatta siitä, minkä valtion lipun alla ne purjehtivat, ja kaikissa yhteisön satamissa olisi oltava saatavilla asianmukaiset jätteen vastaanottolaitteet.
- (10) Asianmukaisten satamissa olevien vastaanottolaitteiden olisi vastattava kaikkien käyttäjien — suurimmista kauppalaivoista aina pienimpiin huvialuksiin — sekä ympäristön tarpeita aiheuttamatta niitä käyttäville aluksille kohtuutonta viivästystä. Vaikka jäsenvaltioiden velvollisuus on varmistaa asianmukaisten vastaanottolaitteiden saatavuus satamissa, ne voivat suurelta osin itse päättää, miten jätteen vastaanotto järjestetään sopivimmalla

⁽¹⁾ EYVL C 271, 31.8.1998, s. 79 ja

EYVL C 148, 28.5.1999, s. 7.

⁽²⁾ EYVL C 138, 18.5.1999, s. 12.

⁽³⁾ EYVL C 198, 14.7.1999, s. 27.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 11. helmikuuta 1999 (EYVL C 150, 28.5.1999, s. 432), vahvistettu 16. syyskuuta 1999, neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 8. marraskuuta 1999 (EYVL C 10, 13.12.2000, s. 14) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 14. maaliskuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin päätös, tehty 6. syyskuuta 2000 ja neuvoston päätös, tehty 14. syyskuuta 2000.

⁽⁵⁾ EYVL C 271, 7.10.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 157, 7.7.1995, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/42/EY (EYVL L 184, 27.6.1998, s. 40).

- tavalla, ja ne voivat muun muassa tarjota kiinteät vastaanottolaitteet tai nimetä palvelujen tarjoajat, jotka toimittavat tarvittaessa satamiin siirrettäviä jätteen vastaanottolaitteita. Tähän sisältyy myös velvoite tarjota kaikkia palveluja ja/tai muita oheisjärjestelyjä, joita vastaanottolaitteiden oikea ja asianmukainen käyttö edellyttää.
- (11) Laitteiden asianmukaisuutta voidaan parantaa ajanmukaisilla jätteen vastaanottoa ja käsittelyä koskevilla suunnitelmilla, joita laadittaessa kuullaan asianomaisia osapuolia.
- (12) Satamien vastaanottolaitteita voidaan parantaa vaatimalla aluksia ilmoittamaan tarpeestaan käyttää niitä. Ilmoituksista saataisiin myös tietoa jätehuollon tehokasta suunnittelua varten. Kalastusaluksista ja enintään 12 matkustajalle sallituista huvialuksista peräisin oleva jäte voidaan käsitellä sataman vastaanottolaitteissa ilman ennakoilmoitusta.
- (13) Aluksella syntyvän jätteen mereen päästämistä voidaan vähentää vaatimalla kaikkia aluksia toimittamaan jätteensä sataman vastaanottolaitteisiin ennen satamasta lähtöä. Meriliikenteen kitkattoman sujumisen ja ympäristönäkökohtien yhteensovittamiseksi olisi oltava mahdollisuus poiketa tästä vaatimuksesta ottaen huomioon aluksessa olevan erillisen varastotilan riittävyys, mahdollisuus toimittaa jätteet toiseen satamaan ilman vaaraa, että jätteet päästetään mereen ja erityiset jätteiden toimitamista koskevat vaatimukset, jotka on hyväksytty kansainvälisen oikeuden mukaisesti.
- (14) Saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti alusten olisi vastattava satamien vastaanottolaitteiden kustannuksista aluksella syntyvän jätteen käsittely ja hävittäminen mukaan lukien. Maksujärjestelmän avulla olisi ympäristönsuojelun edistämiseksi rohkaistava aluksella syntyvän jätteen toimittamista satamiin sen sijaan, että ne päästetään mereen. Tätä voidaan edistää määräämällä, että kaikki alukset osallistuvat aluksella syntyvän jätteen vastaanotto- ja käsittelykustannusten kattamiseen, ja näin vähentää taloudellista houkutusta päästää jätteet mereen. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioilla olisi kansallisen lainsäädäntönsä ja voimassa olevien käytäntöjen mukaan oltava edelleen toimivalta määrätä, sisällytetäänkö ja miltä osin alusten todellisuudessa toimittamiin määriin suhteutetut maksut satamien vastaanottolaitteiden käytöstä aiheutuvien kustannusten johdosta perittäviin maksuihin. Palvelujen käytöstä perittävien maksujen olisi oltava kohtuullisia, tasapuolisia ja selkeästi esitettyjä.
- (15) Aluksia, jotka tuottavat vain pieniä määriä aluksella syntyvää jätettä, olisi suositettava kustannusten kattamiseen käytettävissä järjestelmissä. Yhteisten arviointiperusteiden luominen helpottaisi tällaisten alusten tunnistamista.
- (16) Asianomaisiin osapuoliin kohdistuvan kohtuuttoman rasitteen välttämiseksi alukset, jotka ovat säännöllisessä liikenteessä ja käyvät satamissa usein ja säännöllisesti, voidaan vapauttaa joistakin tämän direktiivin mukaisista velvoitteista, jos on riittävästi näyttöä järjestelyistä, joilla varmistetaan jätteen toimittaminen ja siihen liittyvien maksujen suorittaminen.
- (17) Lastijäämät olisi toimitettava satamassa jätteen vastaanottolaitteisiin Marpol 73/78 -yleissopimuksen mukaisesti. Marpol 73/78 -yleissopimuksessa edellytetään, että lastijäämät toimitetaan satamassa jätteen vastaanottolaitteisiin siltä osin kuin se on tarpeen säiliöiden puhdistamista koskevien vaatimusten noudattamiseksi. Vastaanottolaitteiden käyttäjän olisi suoritettava tällaiseen toimittamiseen liittyvät maksut. Käyttäjää voidaan määrätä asianomaisten osapuolten välisillä sopimusjärjestelyillä tai muilla paikallisilla järjestelyillä.
- (18) Direktiivin noudattamisen varmistamiseksi on tehtävä kohdennettuja tarkastuksia. Tarkastusten määrän sekä sovellettavien seuraamusten olisi oltava riittävät, jotta tätä direktiiviä noudatettaisiin. Tehokkuuteen ja kustannustehokkuuteen liittyvistä syistä tällaiset tarkastukset voidaan soveltuvin osin suorittaa direktiivin 95/21/EY puiteissa.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava asianmukaisista hallinnollisista järjestelyistä vastaanottolaitteiden asianmukaisista toimintaa varten. Sataman vastaanottolaitteiden riittämättömyyttä koskevat huomautukset olisi Marpol 73/78 -yleissopimuksen nojalla toimitettava Kansainväliselle merenkulkujärjestölle (IMO). Nämä tiedot voitaisiin samanaikaisesti toimittaa tiedoksi komissiolle.
- (20) Tietojärjestelmä saastuttavien tai mahdollisesti saastuttavien alusten tunnistamiseksi helpottaisi tämän direktiivin noudattamisen valvontaa ja siitä olisi apua arvioitaessa sen täytäntöönpanoa. Satamavaltioiden suorittamaa tarkastustoimintaa koskevan Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjan mukaisesti perustettu Sirenac-tietojärjestelmä antaa runsaasti tähän tarkoitukseen tarvittavia lisätietoja.
- (21) Jäsenvaltioiden edustajista koostuvan komitean on avustettava komissiota tämän direktiivin tehokkaassa täytäntöönpanossa. Koska tämän säädöksen täytäntöönpanoa varten tarvittavat toimenpiteet ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ 2 artiklassa tarkoitettulla tavalla laajakantoisia, ne olisi annettava mainitun päätöksen 5 artiklassa säädetyin sääntelymenettelyn mukaisesti.
- (22) Tulevaisuudessa voimaan tulevien yhteisön tai IMOn toimenpiteiden huomioon ottamiseksi ja niiden yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi voidaan joitakin tämän direktiivin säännöksiä muuttaa sen soveltamisalaa laajentamatta noudattamalla mainittua menettelyä,

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoite

Tämän direktiivin tavoitteena on vähentää aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien päästämistä ja erityisesti laitonta päästämistä mereen aluksista, jotka käyttävät yhteisön satamia, edistämällä aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteiden saatavuutta ja käyttöä satamissa tehostaen näin meriympäristön suojelua.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'aluksella' kaikenlaisia meriympäristössä toimivia merialuksia, mukaan lukien kantosiipialukset, ilmatyynyalukset, vedenalaiset ja kelluvat alukset;
- b) 'Marpol 73/78 -yleissopimuksella' alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 1978 tehdyllä pöytäkirjalla ja sellaisena kuin se on voimassa tämän direktiivin antamispäivänä;
- c) 'aluksella syntyvällä jätteellä' kaikkia sellaisia jätteitä, käymäläjätevesi mukaan lukien, ja muita jäämiä kuin lastijäämiä, joita syntyy aluksen matkan aikana ja jotka kuuluvat Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitteen I, IV ja V soveltamisalaan, sekä lastiin liittyviä jätteitä sellaisina kuin ne määritellään Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitteen V täytäntöönpanoa koskeissa ohjeissa;
- d) 'lastijäämillä' aluksen lastitilassa tai tankeissa olevia lastin jäännöksiä, jotka jäävät jäljelle purkamisen ja puhdistuksen jälkeen ja joihin kuuluvat myös lastauksen tai purkamisen ylijäämät ja valumat;
- e) 'sataman vastaanottolaitteilla' kiinteitä, kelluvia tai liikkuvia laitteita, jotka pystyvät ottamaan vastaan aluksella syntyvät jätteet tai lastijäämät;
- f) 'kalastusaluksella' kalojen tai muiden meren elollisten luonnonvarojen pyyntiin varustettua tai siihen kaupallisesti käytettävää alusta;
- g) 'huvialuksella' urheilukäyttöön tai vapaa-aikaan tarkoitettua alusta sen tyypistä tai käyttövoimasta riippumatta;
- h) 'satamalla' paikkaa tai maantieteellistä aluetta, jossa on tehty sellaisia parannustoimia ja joka on varustettu siten, että se voi pääasiallisesti ottaa vastaan aluksia, mukaan lukien kalastusalukset ja huvialukset.

Edellä c ja d alakohdassa määriteltyjä 'aluksella syntyvää jätettä' ja 'lastijäämiä' pidetään jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975

annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan a kohdassa tarkoitettuna jätteenä.

3 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan:

- a) kaikkiin aluksiin kalastus- ja huvialukset mukaan lukien, jotka käyvät tai harjoittavat toimintaa jäsenvaltion satamassa, riippumatta siitä, minkä lipun alla ne purjehtivat, lukuun ottamatta sota-aluksia, sotalaivaston apualuksia tai muita aluksia, jotka ovat valtion omistuksessa tai käytössä ja joita sillä hetkellä käytetään vain valtion muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin, ja
- b) kaikkiin jäsenvaltioiden satamiin, joissa yleensä käy a alakohdan mukaiseen soveltamisalaan kuuluvia aluksia.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että alukset, jotka eivät a alakohdan mukaisesti kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, huolehtivat aluksella syntyvästä jätteestä ja lastijäämistä tämän direktiivin mukaisesti kohtuullisessa määrin ja käytännön mahdollisuuksien mukaan.

4 artikla

Jätteen vastaanottolaitteet satamassa

1. Jäsenvaltioiden on taattava, että satamissa on käytettävissä asianmukaiset jätteen vastaanottolaitteet, jotka vastaavat satamaa yleensä käyttävien alusten tarpeita aiheuttamatta niille kohtuutonta viivästystä.
2. Laitteet ovat riittävät, jos niiden avulla kyetään ottamaan vastaan niitä lajeja ja ne määrät aluksella syntyvää jätettä ja lastijäämiä, joita kyseistä satamaa yleensä käyttävät alukset toimittavat, ottaen huomioon sataman käyttäjien toiminnalliset tarpeet, sataman koon ja maantieteellisen sijainnin, satamassa käyvien alusten tyyppin ja 9 artiklassa säädetty vapautukset.
3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava Kansainvälisen merenkulkujärjestön sopimien menettelyjen mukaiset menettelyt, jotta satamavaltiolle voidaan ilmoittaa sataman vastaanottolaitteiden väitetyistä puutteellisuudesta.

5 artikla

Jätteen vastaanotto- ja käsittelysuunnitelmat

1. Kullekin satamalle on laadittava ja pantava täytäntöön asianmukainen jätteen vastaanotto- ja käsittelysuunnitelma asianomaisia osapuolia, erityisesti sataman käyttäjiä tai käyttäjien edustajia kuullen sekä 4, 6, 7, 10 ja 12 artiklassa olevat vaatimukset huomioon ottaen. Suunnitelmien laatimista koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset ovat liitteessä I.

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 96/350/EY (EYVL L 135, 6.6.1996, s. 32).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut jätteen vastaanotto- ja käsittelysuunnitelmat voidaan tehokkuussyistä laatia alueellisesti kunkin sataman osallistuessa siihen asianmukaisesti edellyttäen, että yksilöidään kunkin yksittäisen sataman vastaanottolaitteiden tarve ja saatavuus.

3. Jäsenvaltioiden on arvioitava ja hyväksyttävä jätteen vastaanotto- ja käsittelysuunnitelma, valvottava sen täytäntöönpanoa ja huolehdittava siitä, että se hyväksytetään uudelleen vähintään joka kolmas vuosi ja aina sen jälkeen, kun sataman toiminta muuttuu merkittävästi.

6 artikla

Ilmoittaminen

1. Yhteisössä sijaitsevaan satamaan matkalla olevan aluksen päällikön, kalastusaluksia ja enintään 12 matkustajalle sallittuja huvialuksia lukuun ottamatta, on täytettävä totuudenmukaisesti ja tarkasti liitteessä II oleva lomake ja ilmoitettava tiedot sen jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten nimeämälle viranomaiselle tai laitokselle, jossa satama sijaitsee:

- a) vähintään 24 tuntia ennen saapumista, jos käyntisatama on tiedossa, tai
- b) heti kun käyntisatama tiedetään, jos tieto ei ole saatavissa 24 tuntia ennen saapumista, tai
- c) viimeistään lähdetessä edellisestä satamasta, jos matkan kesto on alle 24 tuntia.

Jäsenvaltio voi päättää, että tiedot ilmoitetaan sataman vastaanottolaitteiden hoitajalle, joka toimittaa ne edelleen asiaa hoitavalle viranomaiselle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on pidettävä aluksella vähintään seuraavaan käyntisatamaan asti, ja ne on pyynnöstä esitettävä jäsenvaltioiden viranomaisille.

7 artikla

Aluksella syntyvän jätteen toimittaminen satamaan

1. Yhteisön satamassa käyvän aluksen päällikön on ennen satamasta lähtöä toimitettava kaikki aluksella syntyneet jätteet satamassa oleviin jätteen vastaanottolaitteisiin.

2. Edellä 1 kohdan estämättä alus saa jatkaa matkaansa seuraavaan käyntisatamaan toimittamatta aluksella syntyneitä jätteitä satamaan, jos 6 artiklan ja liitteen II mukaisesti annetuista tiedoista käy ilmi, että aluksella on riittävästi erillistä varastotilaa kaikelle alukselle kertyneelle ja aiotun toimitussatamaan tehtävän matkan aikana kertyvälle, aluksella syntyvälle jätteelle.

Jos on perusteltua aihetta uskoa, että siinä satamassa, jonne jätteet aiotaan toimittaa, ei ole asianmukaisia vastaanottolaitteita tai jos tämä satama ei ole tiedossa, ja siksi on olemassa vaara, että jätteet päästetään mereen, jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet meren pilaantumisen

ehkäisemiseksi vaatimalla tarvittaessa alusta toimittamaan jätteensä satamaan ennen lähtöä.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan sellaisten tiukempien toimitusvaatimusten soveltamista, jotka on hyväksytty kansainvälisen oikeuden mukaisesti.

8 artikla

Aluksella syntyvästä jätteestä perittävät maksut

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että aluksella syntyvän jätteen satamassa olevien vastaanottolaitteiden aiheuttamat, myös jätteen käsittelystä ja hävittämisestä syntyvät kustannukset, katetaan aluksilta kerättävillä maksuilla.

2. Satamassa olevien vastaanottolaitteiden käytöstä aiheutuvien kustannusten kattamiseen käytettävällä järjestelmällä ei saa rohkaista aluksia päästämään jätteitään mereen. Tämän vuoksi seuraavia periaatteita sovelletaan muihin paitsi kalastusaluksiin ja enintään 12 matkustajalle sallittuihin huvialuksiin:

- a) kaikki jäsenvaltion satamassa käyvät alukset osallistuvat merkittävästi 1 kohdassa tarkoitettujen kustannusten kattamiseen riippumatta siitä, käyttävätkö ne laitteita. Tämä voidaan järjestää joko sisällyttämällä maksut satamamaksuihin tai asettamalla erillinen kiinteä jätemaksu. Maksut voivat olla erilaiset esimerkiksi aluksen luokan, tyypin tai koon mukaan;
- b) se osa kustannuksista, jota mahdollisesti ei kateta a alakohdassa tarkoitettulla maksulla, katetaan laivalta tosiasiallisesti toimitetun aluksella syntyvän jätteen tyypin ja määrän perusteella;
- c) maksuja voidaan alentaa, jos aluksen ympäristöasioiden hallinta, suunnittelu, varustus ja toiminta on sellaista, että aluksen päällikkö voi osoittaa aluksella syntyvän tavaranomaista vähemmän jätettä.

3. Maksujen suuruus ja laskentaperusteet olisi esitettävä selvästi sataman käyttäjille sen varmistamiseksi, että maksut ovat kohtuullisia, selkeästi esitettyjä ja tasapuolisia sekä että ne vastaavat saatavilla olevien ja mahdollisesti käytettyjen laitteiden ja palvelujen kustannuksia.

4. Komissio toimittaa kolmen vuoden kuluttua 16 artiklan 1 kohdassa mainitusta päivämäärästä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan 2 kohdassa tarkoitettujen kustannusten kattamiseen käytettävien järjestelmien moninaisuuden vaikutusta meriympäristöön ja jätevirtoihin. Kertomus laaditaan yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja satamien edustajien kanssa.

Komissio esittää tämän arvioinnin perusteella tarvittaessa ehdotuksen direktiivin muuttamiseksi siten, että otettaisiin käyttöön järjestelmä, jossa kaikilta jäsenvaltioiden satamissa käyviltä aluksilta peritään maksu, joka vastaa asianmukaista prosenttiosuutta ja vähintään kolmannelta 1 kohdassa tarkoitetuista kustannuksista, riippumatta siitä, käyttävätkö alukset laitteita, tai vaihtoehtoinen järjestelmä, jolla on vastaavat vaikutukset.

9 artikla

Vapautukset

1. Jos alukset ovat säännöllisessä liikenteessä ja käyvät satamissa usein ja säännöllisesti ja jos on riittävästi näyttöä järjestelystä, jolla varmistetaan, että aluksella syntyvä jäte toimitetaan ja siihen liittyvät maksut suoritetaan johonkin aluksen reitin varrella olevaan satamaan, jäsenvaltiot, joissa kyseiset satamat sijaitsevat, voivat vapauttaa tällaiset alukset 6 artiklassa, 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 8 artiklassa säädettyistä velvoitteista.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdan mukaisesti myönnettyistä vapautuksista säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa.

10 artikla

Lastijäämien toimittaminen satamaan

Yhteisön satamassa käyvän aluksen päällikön on varmistettava, että lastijäämät toimitetaan sataman vastaanottolaitteisiin Marpol 73/78 -yleissopimuksen määräysten mukaisesti. Vastaanottolaitteiden käyttäjän on suoritettava lastijäämien toimuksesta perittävät maksut.

11 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokainen alus voidaan tarkastaa sen varmistamiseksi, että se noudattaa 7 ja 10 artiklan säännöksiä, sekä että tarkastuksia suoritetaan riittävä määrä.

2. Muiden kuin kalastusalusten ja enintään 12 matkustajalle sallittujen huvialusten osalta

- a) jäsenvaltioiden on tarkastettavia aluksia valitessaan kiinnitettävä erityistä huomiota
 - aluksiin, jotka eivät ole noudattaneet 6 artiklan mukaista ilmoittamisvelvoitetta;
 - aluksiin, joiden osalta aluksen päällikön 6 artiklan mukaisesti toimittamat tiedot ovat antaneet muita perusteita uskoa, että alus ei noudata tämän direktiivin säännöksiä;
- b) tarkastukset voidaan suorittaa soveltuvien osien direktiivin 95/21/ETY puitteissa; kyseisessä direktiivissä asetettua veloitetta, jonka mukaan 25 prosenttia aluksista on tarkastettava, on noudatettava riippumatta siitä, missä puitteissa tarkastukset suoritetaan;
- c) jos asiaa hoitava viranomainen ei ole tyytyväinen tarkastuksen tulokseen, sen on varmistettava, että alus ei poistu satamasta, ennen kuin se on toimittanut aluksella syntyvän jätteensä ja lastijäämänsä sataman jätteen vastaanottolaitteisiin 7 ja 10 artiklan säännösten mukaisesti;
- d) jos on selvää näyttöä siitä, että alus on jatkanut matkaansa noudattamatta 7 tai 10 artiklan säännöksiä, seuraavan käyntisataman toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava asiasta, eikä alukselle saa antaa lupaa lähteä tästä satamasta

ennen kuin on arvioitu yksityiskohtaisemmin ne tekijät, jotka liittyvät aluksen tämän direktiivin noudattamiseen, esimerkiksi arvioimalla 6 artiklan mukaisesti annettujen tietojen oikeellisuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta 13 artiklassa tarkoitettujen seuraamusten soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tarpeelliset valvontamekannot kalastusaluksia ja enintään 12 matkustajalle sallittuja huvialuksia varten sen varmistamiseksi, että ne noudattavat tämän direktiivin soveltuvia vaatimuksia.

12 artikla

Liitännäistoimenpiteet

- 1. Jäsenvaltioiden on
 - a) toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että alusten päälliköt, sataman vastaanottolaitteiden tarjoajat ja muut asianomaiset henkilöt saavat riittävästi tietoa heitä koskevista tämän direktiivin mukaisista vaatimuksista ja että he noudattavat niitä;
 - b) nimettävä asianmukaiset viranomaiset tai laitokset suorittamaan tämän direktiivin mukaisia tehtäviä;
 - c) säädettävä yhteistyöstä jäsenvaltion asianomaisten viranomaisten ja kaupallisten yhteisöjen välillä tämän direktiivin tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi;
 - d) varmistettava, että alusten päälliköiden 6 artiklan mukaisesti ilmoittamat tiedot tutkitaan asianmukaisesti;
 - e) varmistettava, että jätteen vastaanottolaitteiden käyttöön satamassa liittyvät muodollisuudet ovat yksinkertaisia ja nopeita, jotta alusten päälliköitä rohkaistaisiin käyttämään vastaanottolaitteita ja jotta vältettäisiin alusten tarpeeton viivyttäminen;
 - f) varmistettava, että komissiolle toimitetaan jäljennös 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista, vastaanottolaitteiden väitettyä puutteellisuutta koskevista ilmoituksista;
 - g) varmistettava, että aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien käsittely, talteenotto ja hävittäminen suoritetaan direktiivin 75/442/ETY ja muun yhteisön jätehuoltoa koskevan lainsäädännön mukaisesti, erityisesti jäteöljyhuollosta 16 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/439/ETY⁽¹⁾ ja vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY⁽²⁾ mukaisesti;
 - h) varmistettava kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, että kaikki aluksella syntyvän jätteen tai lastijäämien toimittamiseen tai vastaanottamiseen liittyvät osapuolet voivat vaatia korvausta tarpeettomista viivytyksistä aiheutuneista vahingoista.

2. Aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien toimittamista on pidettävä luovutuksena vapaaseen liikkeeseen yhteisön tullikoodeksista 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2913/92 EY⁽³⁾ 79 artiklassa tarkoitettulla tavalla. Tulliviranomaiset eivät saa vaatia yhteisön tullikoodeksin 45 artiklan mukaista yleisilmoitusta.

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽²⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/31/ETY (EYVL L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽³⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 955/1999 (EYVL L 119, 7.5.1999, s. 1).

3. Jäsenvaltiot ja komissio toimivat yhteistyössä perustaakseen asianmukaisen ja vähintään koko yhteisön kattavan tietojen ja valvontajärjestelmän, jolla

- helpotetaan sellaisten alusten tunnistamista, jotka eivät ole toimittaneet aluksella syntyvää jätettä ja lastijäämiä tämän direktiivin mukaisesti,
- arvioidaan, onko direktiivin 1 artiklassa vahvistetut tavoitteet saavutettu.

4. Jäsenvaltiot ja komissio tekevät yhteistyötä yhteisten arviointiperusteiden luomiseksi, jotta 8 artiklan 2 kohdan c alakohdassa mainitut alukset voidaan tunnistaa.

13 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan, jos tämän direktiivin mukaisesti annettuja kansallisia säännöksiä ei noudateta, ja toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraamukset pannaan täytäntöön. Näin säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia

14 artikla

Sääntelykomitea

1. Komissiota avustaa direktiivin 93/75/ETY⁽¹⁾ 12 artiklan mukaisesti perustettu komitea, jäljempänä "komitea".
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon kyseisen päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

15 artikla

Muutosmenettely

Tämän direktiivin liitteitä, 2 artiklan b alakohdan määritelmää sekä viittauksia yhteisön ja IMOn oikeudellisiin asiakirjoihin voidaan muuttaa 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti niiden saattamiseksi voimaan tulleiden yhteisön tai IMOn toimenpiteiden mukaisiksi, mikäli muutoksilla ei laajenneta tämän direktiivin soveltamisalaa.

Tämän direktiivin liitteitä voidaan lisäksi muuttaa saman menettelyn mukaisesti myös, jos se on tarpeen tällä direktiivillä perustetun järjestelmän parantamiseksi, mikäli muutoksilla ei laajenneta tämän direktiivin soveltamisalaa.

16 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle.

Tämän direktiivin täytäntöönpanoa kuitenkin lykätään 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetun käymäläjäteveden osalta siihen asti, kunnes on kulunut 12 kuukautta Marpol 73/78 -yleissopimuksen liitteen IV voimaantulosta, noudattaen yleissopimuksessa tehtyä jakoa uusiin ja vanhoihin aluksiin.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä tällainen viittaus. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

17 artikla

Arviointi

1. Jäsenvaltioiden on joka kolmas vuosi toimitettava komissiolle tilanneraportti direktiivin täytäntöönpanosta.

2. Komissio toimittaa jäsenvaltioiden 1 kohdan mukaisesti toimittamien raporttien perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle tässä direktiivissä säädetyn järjestelmän toiminnasta arviointikertomuksen, jossa on tarvittaessa tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevia ehdotuksia.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

19 artikla

Vastaanottajat

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä marraskuuta 2000.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

N. FONTAINE

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. FABIUS

⁽¹⁾ EYVL L 247, 5.10.1993, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/74/EY (EYVL L 276, 13.10.1998, s. 7).

LIITE I

SATAMISSA OLEVIA JÄTTEEN VASTAANOTTO- JA -KÄSITTELYSUUNNITELMIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

(5 artiklassa tarkoitetut vaatimukset)

Suunnitelmassa on otettava huomioon kaikenlaiset kyseisessä satamassa tavallisesti käyville aluksilla syntyvät jätteet ja lastijäämät, ja se on laadittava sataman koon ja siellä käyvien alustyyppien mukaisesti.

Suunnitelmassa on käsiteltävä seuraavia asioita:

- arvio sataman vastaanottolaitteiden tarpeesta satamassa tavallisesti käyvien alusten tarpeiden mukaisesti,
- kuvaus sataman vastaanottolaitteiden tyypistä ja kapasiteetista,
- yksityiskohtainen kuvaus aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanotto- ja keräysmenettelyistä,
- kuvaus maksujärjestelmästä,
- menettelyt, joilla ilmoitetaan sataman vastaanottolaitteiden väitetyistä puutteellisuudesta,
- menettelyt, joita noudatetaan sataman käyttäjien, jäteurakoitsijoiden, satamaterminaalien hoitajien ja muiden asianomaisten osapuolten kanssa käytävissä neuvotteluissa, ja
- vastaanotettujen ja käsiteltyjen aluksella syntyvien jätteiden ja lastijäämien lajit ja määrät.

Lisäksi suunnitelmaan olisi sisällyttävä seuraavat seikat:

- yhteenveto asiaan liittyvästä lainsäädännöstä ja jätteiden toimittamiseen liittyvistä mahdollisuuksista,
- tiedot suunnitelman täytäntöönpanosta vastaavasta yhdestä tai useammasta henkilöstä,
- kuvaus satamassa mahdollisesti olevista jätteen esikäsittelylaitteista ja -prosesseista,
- kuvaus menetelmistä, joilla sataman vastaanottolaitteiden todellista käyttöä seurataan,
- kuvaus aluksella syntyvien jätteiden ja lastijäämien vastaanotettujen määrien kirjaamisen menetelmästä, ja
- kuvaus aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien hävittämisen menetelmästä.

Jätteen vastaanottoa, keräämistä, varastointia, käsittelyä ja hävittämistä koskevien menettelyjen olisi oltava sellaisen ympäristöasioiden hallintajärjestelmän mukaisia, jolla pyritään asteittain vähentämään näiden toimien ympäristövaikutuksia. Menettelyjen oletetaan olevan suunnitelman mukaisia, jos ne ovat teollisuusyritysten vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään 29 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1836/93⁽¹⁾ mukaisia.

Kaikille sataman käyttäjien saataville annettavat tiedot:

- lyhyt maininta aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien asianmukaisen toimittamisen keskeisestä merkityksestä,
- kunkin laituri paikan sataman vastaanottolaitteiden sijainti kartan tai kaavion avulla,
- luettelo tavallisesti käsiteltävistä aluksella syntyvistä jätteistä ja lastijäämistä,
- luettelo yhteyspisteistä, palvelujen toimittajista ja tarjolla olevista palveluista,
- kuvaus jätteen toimittamisen menettelyistä,
- kuvaus maksujärjestelmästä, ja
- menettelyt, joilla ilmoitetaan väitetyistä puutteellisuuksista sataman vastaanottolaitteissa.

⁽¹⁾ EYVL L 168, 10.7.1993, s. 1.

LIITE II

TIEDOT, JOTKA ON ILMOITETTAVA ENNEN N SATAMAAN TULOJA

(Direktiivin 2000/59/EY 6 artiklassa tarkoitettu määräsatama)

1. Aluksen nimi, radiokutsutunnus ja tarvittaessa IMO-tunnusnumero:
2. Lippuvaltio:
3. Arvioitu saapumisaika (ETA):
4. Arvioitu lähtöaika (ETD):
5. Edellinen käyntisatama:
6. Seuraava käyntisatama:
7. Satama, jonne aluksella syntynyt jäte viimeksi toimitettiin, ja toimituspäivä:
8. Sataman vastaanottolaitteisiin aluksesta toimitettavan jätteen määrä:
 kaikki ☐ osa ☐ ei lainkaan ☐ (*)
9. Toimitettavien ja/tai alukselle jäävien jätteiden ja jäämien laji ja määrä sekä prosenttiosuus varastotilan enimmäiskapasiteetista:

*Jos toimitatte kaiken jätteen, täyttäkää toinen sarake.**Jos toimitatte osan jätteestä tai ei lainkaan jätettä, täyttäkää kaikki sarakkeet.*

Laji	Toimitettava jäte m ³	Varastotilan enimmäiskapasiteetti m ³	Alukselle jätetävän jätteen määrä m ³	Satama, jonne alukselle jäävä jäte toimitetaan	Ilmoituksen teon ja seuraavan satamassa käynnin välillä syntyvän jätteen arvioitu määrä m ³
1. Jäteöljyt					
Liete					
Pilssivesi					
Muu (mikä)					
2. Kiinteät jätteet					
Ruuanjätteet					
Muovi					
Muu					
3. Lastiin liittyvät jätteet ⁽¹⁾ (mitä)					
4. Lastijäämät ⁽¹⁾ (mitä)					

⁽¹⁾ Voivat olla arvioita.

(*) Merkintä asianomaiseen ruutuun.

Huom:

1. Näitä tietoja voidaan käyttää satamavaltion suorittamassa valvonnassa ja muissa tarkastuksissa.
2. Jäsenvaltiot päättävät, mitkä laitokset saavat jäljennöksen tästä ilmoituksesta.
3. Tämä lomake on täytettävä, jollei alusta koske direktiivin 2000/59/EY 9 artiklan mukainen vapautus.

Vakuutan, että

edellä antamani tiedot ovat täsmälliset ja oikeat

aluksella on riittävät varastotilat kaikelle jätteelle, jota syntyy tämän ilmoituksen tekemisen ja seuraavassa jätettä vastaanottavassa satamassa käynnin välillä

Päivämäärä

Kellonaika

Allekirjoitus

Komission lausunto

Komission tulkinnan mukaan ilmaisu "merkittävästi" tarkoittaa lukua, joka on vähintään 30 % 8 artiklan 1 kohdassa mainituista kustannuksista.

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2000/76/EY,
annettu 4 päivänä joulukuuta 2000,
jätteenpoltosta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾, ja ottaen huomioon sovittelukomitean 11 päivänä lokakuuta 2000 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Viidennessä ympäristöalan toimintaohjelmassa "Kohti kestävä kehitystä — Euroopan yhteisön ympäristöä ja kestävä kehitystä koskeva poliittinen toimintaohjelma", jota on täydennetty sen tarkistuksesta tehdyllä päätöksellä N:o 2179/98/EY ⁽⁵⁾, asetetaan tavoitteeksi, etteivät tiettyjen epäpuhtauksien, kuten typen oksidien (NO_x), rikkidioksidin (SO₂), raskasmetallien ja dioksiinien, kriittiset kuormitukset ja tasot ylitä, ja samassa toimintaohjelmassa asetetaan ilmanlaatuun liittyväksi tavoitteeksi, että kaikkia ihmisiä suojellaan tehokkaasti ilmansaasteiden aiheuttamilta tunnistetuilta terveysriskeiltä. Lisäksi toimintaohjelmassa asetetaan tavoitteeksi, että todetuista lähteistä peräisin olevia dioksiinipäästöjä vähennetään vuoteen 2005 mennessä 90 prosentilla (vuoden 1985 tasosta) ja että kaikentyyppisiä kadmiumin (Cd), elohopean (Hg) ja lyijyn (Pb) päästöjä vähennetään vähintään 70 prosenttia vuoden 1995 tasosta.
- (2) Valtiosta toiseen tapahtuvaa ilmansaasteiden kaukokulkeutumista koskevaan Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimukseen liittyvässä ja yhteisön allekirjoittamassa hitaasti hajoavia orgaanisia yhdisteitä koskevassa pöytäkirjassa asetetaan oikeudellisesti sitovat dioksiinien ja furaanien päästöjen raja-arvot, jotka ovat 0,1 ng toksisuusekvivalenttia/m³ laitoksissa, jotka polttavat kiinteää yhdyskuntajätettä yli kolme tonnia tunnissa, 0,5 ng toksisuusekvivalenttia/m³ laitoksissa, jotka polttavat sairaalajätettä yli tonnin tunnissa, ja

0,2 ng toksisuusekvivalenttia/m³ laitoksissa, jotka polttavat vaarallista jätettä yli tonnin tunnissa.

- (3) Valtiosta toiseen tapahtuvaa ilmansaasteiden kaukokulkeutumista koskevaan Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimukseen liittyvässä ja yhteisön allekirjoittamassa raskasmetalleja koskevassa pöytäkirjassa asetetaan oikeudellisesti sitova hiukkasten päästöjen raja-arvot jotka ovat 10 mg/m³ vaarallisen ja sairaalajätteen polton osalta, ja oikeudellisesti sitovat elohopeapäästöjen raja-arvot, jotka ovat 0,05 mg/m³ vaarallisen jätteen polton ja 0,08 mg/m³ yhdyskuntajätteen polton osalta.
- (4) Kansainvälisen syöväntutkimuskeskuksen ja Maailman terveysjärjestön mukaan eräät polysykliset aromaattiset hiilivedyt (PAH) ovat syöpää aiheuttavia. Jäsenvaltiot voivat näin ollen asettaa päästöjen raja-arvoja muiden epäpuhtauksien ohessa polysyklisille aromaattisille hiilivedyille.
- (5) Perustamissopimuksen 5 artiklassa määrättyjen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti on tarpeen toimia yhteisön tasolla. Jatkotoimenpiteet perustuvat ennalta varautumisen periaatteelle. Tässä direktiivissä asetetaan ainoastaan poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten vähimmäisvaatimukset.
- (6) Lisäksi perustamissopimuksen 174 artiklan mukaan yhteisön ympäristöpolitiikalla myötävaikutetaan ihmisten terveyden suojeluun.
- (7) Korkeatasoinen ympäristön ja ihmisten terveyden suojeleminen edellyttää siten, että yhteisön alueella oleville poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksille määritetään tiukat toimintaedellytykset, tekniset vaatimukset ja päästöjen raja-arvot sekä että niitä pidetään yllä. Asetetuilla raja-arvoilla olisi joko ehkäistävä tai rajoitettava niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista ympäristöhaittoja sekä niistä ihmisten terveydelle aiheutuvia vaaroja.
- (8) Komission tiedonannossa yhteisön jätehuoltostrategian tarkistamisesta määritellään ensisijaiseksi tavoitteeksi jätteiden syntymisen ehkäiseminen, jolloin toissijaisena tavoitteena on niiden uudelleenkäyttö ja viimeisenä vaihtoehtona on niiden turvallinen käsittely. Neuvosto toisti 24 päivänä helmikuuta 1997 yhteisön jätehuoltostrategiasta antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ vakaumuksensa, että jätteen syntymisen ehkäisemisen olisi sekä jätteen määrän vähentämistä että jätteen vaarallisia ominaisuuksia ajatellen oltava kaiken järkevän jättepolitiikan tärkein painopistealue.

⁽¹⁾ EYVL C 13, 17.1.1998, s. 6 ja

EYVL C 372, 2.12.1998, s. 11.

⁽²⁾ EYVL C 116, 28.4.1999, s. 40.

⁽³⁾ EYVL C 198, 14.7.1999, s. 37.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. huhtikuuta 1999 (EYVL C 219, 30.7.1999, s. 249), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 25. marraskuuta 1999 (EYVL C 25, 28.1.2000, s. 17) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 15. maaliskuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin päätös, tehty 16. marraskuuta 2000 ja neuvoston päätös, tehty 20. marraskuuta 2000.

⁽⁵⁾ EYVL C 138, 17.5.1993, s. 1 ja EYVL L 275, 10.10.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL C 76, 11.3.1997, s. 1.

- (9) Yhteisön jätehuoltostrategiasta 24 päivänä helmikuuta 1997 annetussa neuvoston päätöslauselmassa painotetaan myös jätteen käyttöä koskevien yhteisön kriteerien merkitystä sekä sitä, että polttolaitoksiin on sovellettava tarkoituksenmukaisia päästöstandardeja, jo käytössä olevia polttolaitoksia varten on suunniteltava seuranta-toimenpiteitä ja komission on tutkittava, onko yhteisön lainsäädäntöä muutettava energian hyödyntämiseen tähtäävän jätteenpolton osalta poltettaviksi tai rinnakkaispoltettaviksi tarkoitettujen jätteiden laajojen kuljetusten välttämiseksi yhteisössä.
- (10) On tarpeen säätää kaikille poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksille tiukat säännöt, jotta vältettäisiin jäsenvaltioiden väliset jätteiden siirrot laitoksiin, jotka toimivat väljempien ympäristöstandardien vuoksi pienemmin kustannuksin.
- (11) Komission tiedonannossa "Tulevaisuuden energia: uusiutuvat energialähteet — Yhteisön strategiaa ja toimintasuunnitelmaa koskeva valkoinen kirja" otetaan huomioon erityisesti biomassan käyttö energian tuottamisessa.
- (12) Neuvoston direktiivissä 96/61/EY⁽¹⁾ esitetään ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen ja vähentämiseen yhtenäistetty lähestymistapa, jossa laitoksen ympäristövaikutusten kaikki osatekijät otetaan huomioon yhtenäisesti. Mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yhdyskuntajätteen polttolaitokset, joiden kapasiteetti on yli 3 tonnia tunnissa, ja vaarallisen jätteen käsittely- ja hyödyntämislaitokset, joiden kapasiteetti on yli 10 tonnia päivässä.
- (13) Tässä direktiivissä asetettujen päästörajojen noudattamista olisi pidettävä välttämättömänä joskaan ei riittävänä edellytyksenä direktiivissä 96/61/EY asetettujen vaatimusten täytymiselle. Näiden vaatimusten noudattaminen voi edellyttää aiempaa tiukempia päästöjen raja-arvoja tässä direktiivissä tarkoitetuille epäpuhtauksille, päästöjen raja-arvoja muille aineille sekä muita keinoja ja asianmukaisia edellytyksiä.
- (14) Teollisuudella on kymmenen vuoden kokemus polttolaitosten epäpuhtauspäästöjen vähentämistekniikoiden soveltamisesta.
- (15) Yhdyskuntajätteen polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä ja vähentämisestä annetut neuvoston direktiivit 89/369/ETY⁽²⁾ ja 89/429/ETY⁽³⁾ ovat myötävaikuttaneet polttolaitoksista peräisin olevien ja ilmakehään joutuvien päästöjen vähentämiseen ja valvontaan. Nyt olisi hyväksyttävä tiukemmat säännöt ja mainitut direktiivit olisi siten kumottava.
- (16) Vaarallisten ja tavanomaisten jätteiden erottelu perustuu pääasiassa jätteiden ominaisuuksiin ennen polttoa tai rinnakkaispolttota eikä eroihin päästöissä. Vaarallisten ja tavanomaisten jätteiden polttamiseen tai rinnakkaispolttamiseen olisi sovellettava samoja päästöjen raja-arvoja, mutta jätteiden polton tai rinnakkaispolton tekniikoiden ja edellytysten sekä jätettä vastaanotettaessa käytettävien valvontatoimenpiteiden olisi oltava jatkossakin erilaisia.
- (17) Pannessaan täytäntöön tätä direktiiviä jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22 päivänä huhtikuuta 1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/30/EY⁽⁴⁾.
- (18) Sellaisen vaarallisen jätteen polton, jonka sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, on täytettävä tietyt toimintaa koskevat vaatimukset, jotta tuhoitaisiin mahdollisimman useita orgaanisia epäpuhtauksia kuten dioksiineja.
- (19) Klooria sisältävän jätteen poltossa syntyy savukaasujäämiä. Näistä polttojätteistä olisi huolehdittava niin, että niiden määrä ja haitallisuus minimoidaan.
- (20) Joitakin epäpuhtauksia koskevien päästöjen raja-arvoihin voi olla perusteita myöntää erityisiä poikkeuksia rajoitetuna aikana ja erityisedellytyksin.
- (21) Jotta voitaisiin antaa lupa määräaikaismittausten lukumäärän vähentämiseen, olisi laadittava arviointiperusteita tavanomaisten jätteiden tiettyä lajiteltua palavaa jätettä varten, joka ei sovellu kierrätykseen.
- (22) Yhden ainoan jätteenpolttota koskevan säädöksen antaminen lisää oikeudellista selkeyttä ja täytäntöönpanokelpoisuutta. Vaarallisen ja tavanomaisen jätteen poltosta ja rinnakkaispolttosta olisi annettava yksi ainoa direktiivi, jossa otetaan vaarallisten jätteiden polttamisesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/67/EY⁽⁵⁾ sisältö ja rakenne täysin huomioon. Tämän vuoksi myös direktiivi 94/67/EY olisi kumottava.
- (23) Jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY⁽⁶⁾ 4 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteet hyödynnetään tai käsitellään vaarantamatta ihmisten terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä. Tämän vuoksi saman direktiivin 9 ja 10 artiklassa säädetään, että kaikkien jätteitä käsittelevien laitosten ja yritysten on saatava siihen toimivaltailta viranomaiselta lupa, joka koskee muun muassa toteutettavia turvatoimia.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁽²⁾ EYVL L 163, 14.6.1989, s. 32, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽³⁾ EYVL L 203, 15.7.1989, s. 50, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽⁴⁾ EYVL L 163, 29.6.1999, s. 41.

⁽⁵⁾ EYVL L 365, 31.12.1994, s. 34.

⁽⁶⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 350/96/EY (EYVL L 135, 6.6.1996, s. 32).

- (24) Poltto- tai rinnakkaispolttoprosessissa syntyvän lämmön hyödyntämistä sekä poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksien toiminnasta syntyvien jäämien minimointia ja kierrätystä koskevilla vaatimuksilla edistetään osaltaan direktiivin 75/442/ETY 3 artiklan jätehierarkiaa koskevien tavoitteiden saavuttamista.
- (25) Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät kuulu poltto- ja rinnakkaispolttolaitokset, joissa käsitellään ainoastaan direktiivissä 90/667/ETY⁽¹⁾ säänneltäviä eläinjätettä. Komissio aikoo ehdottaa direktiivin 90/667/ETY vaatimusten muuttamista, jotta eläinjätteen poltolle ja rinnakkaispoltolle saataisiin korkeat ympäristöstandardit.
- (26) Poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten lupien on oltava myös kaikkien direktiiveissä 91/271/ETY⁽²⁾, 96/61/EY, 96/62/EY⁽³⁾, 76/464/ETY⁽⁴⁾ ja 1999/31/EY⁽⁵⁾ säädettyjen soveltuviin vaatimusten mukaisia.
- (27) Jätteiden rinnakkaispolton laitoksissa, joita ei ole pääasiallisesti tarkoitettu jätteiden polttoon, ei olisi sallittava aiheuttaa tällaisen rinnakkaispolton savukaasuista johtuvia epäpuhtauspäästöjä, jotka ylittävät jätteen polttoon tarkoitettujen polttolaitosten päästöille asetetut rajat, joten tällaista jätteiden rinnakkaispoltoa olisi asianmukaisesti rajoitettava.
- (28) Korkealuokkaiset mittaustekniikat ovat tarpeen päästöjen seuraamiseksi, jotta varmistetaan, että epäpuhtauksien raja-arvoja noudatetaan.
- (29) Poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten savukaasujen puhdistuksesta syntyvien jätevesien päästöjen raja-arvojen käyttöön ottaminen rajoittaa epäpuhtauksien siirtymistä ilmasta veteen.
- (30) Olisi annettava säännöksiä sellaisia tapauksia varten, joissa päästöjen raja-arvot ylitetään, sekä puhdistus- tai mittaustekniikoiden teknisesti väistämättömiä seisoja, häiriöitä ja vikoja varten.
- (31) Lupamenettelyjen avoimuuden varmistamiseksi koko yhteisössä olisi yleisellä oltava mahdollisuus saada käyttöönsä tietoja, jotta se voisi osallistua uusien lupahakemuksien ja niiden ajantasalle saattamista koskevaan päätöksentekoon. Yleisellä olisi oltava mahdollisuus

saada selvityksiä sellaisten laitosten toiminnasta ja seurannasta, joissa poltetaan jätettä yli kolme tonnia tunnissa, jotta se olisi tietoinen näiden laitosten mahdollisista ympäristövaikutuksista ja vaikutuksista ihmisten terveyteen.

- (32) Komission olisi esitettävä sekä Euroopan parlamentille että neuvostolle kertomus, joka perustuu tämän direktiivin täytäntöönpanosta saatuihin kokemuksiin, tieteellisestä tutkimuksesta saatuihin uusiin tietoihin, teknologian kehitykseen, päästöjen valvontatekniikassa tapahtuneeseen kehitykseen sekä jätehuollosta, laitosten toiminnasta saatuihin kokemuksiin ja ympäristövaatimusten kehitykseen, jotta komissio voisi tarvittaessa tehdä ehdotuksia tämän direktiivin asianomaisten säännösten muuttamisesta.
- (33) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarpeellisista toimenpiteistä on päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁶⁾ mukaisesti.
- (34) Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä tämän direktiivin rikkomisen seuraamuksia koskevat säännöt ja huolehdittava niiden täytäntöönpanosta. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhtaisia ja vakuuttavia,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet

Tämän direktiivin tavoitteena on ehkäistä tai rajoittaa niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista, jätteiden poltosta ja rinnakkaispoltoista aiheutuvia ympäristöhaittoja ja erityisesti ilmaan, maaperään sekä pinta- ja pohjavesiin joutuvien päästöjen aiheuttamaa pilaantumista ja tästä ihmisten terveydelle aiheutuvia vaaroja.

Tämä tavoite saavutetaan, kun asetetaan tiukat toimintaedellytykset ja tekniset vaatimukset vahvistamalla poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksille päästöjen raja-arvot yhteisössä sekä myös direktiivin 75/442/ETY vaatimuksia noudattamalla.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksiin.

⁽⁶⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 90/667/ETY, annettu 27 päivänä marraskuuta 1990, eläinlääkintäsäännöistä eläinjätteen hävittämisessä, käsittelyssä ja markkinoille saattamisessa sekä taudinaiheuttajien ehkäisemisestä eläin- ja kalaperäisissä rehuissa sekä direktiivin 90/425/ETY muuttamisesta (EYVL L 363, 27.12.1990, s. 51), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 91/271/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1991, yhdyskuntajätevesien käsittelystä (EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/15/EY (EYVL L 67, 7.3.1998, s. 29).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 96/62/EY, annettu 27 päivänä syyskuuta 1996, ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta (EYVL L 296, 21.11.1996, s. 55).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 76/464/ETY, annettu 4 päivänä toukokuuta 1976, tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta (EYVL L 129, 18.5.1976, s. 23), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista (EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1).

2. Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät kuitenkaan kuulu seuraavat laitokset:

a) Laitokset, joissa käsitellään ainoastaan seuraavia jätteitä:

- i) maa- ja metsätalouden kasviperäinen jäte;
- ii) elintarviketeollisuuden kasviperäinen jäte, jos syntyvä lämpö hyödynnetään;
- iii) ensiömassan tuotannon ja massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasviperäinen jäte, jos rinnakkaispoltto tapahtuu tuotantopaikalla ja syntyvä lämpö hyödynnetään;
- iv) puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi puunsuoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja ja johon kuuluu erityisesti tällainen puujäte, joka on peräisin rakennus- ja purkujätteestä;
- v) korkkijäte;
- vi) radioaktiivinen jäte;
- vii) direktiivissä 90/667/ETY säännelty eläinten ruhot, tämän kuitenkaan rajoittamatta mainitun direktiivin tulevaa muuttamista;
- viii) offshorelaitoksilla tapahtuvasta öljyn ja kaasun etsinnästä ja hyödyntämisestä syntyvä jäte, joka poltetaan näillä laitoksilla;

b) koelaitokset, joita käytetään tutkimukseen, kehitykseen ja testaukseen polttoprosessin kehittämiseksi ja joissa käsitellään jätettä alle 50 tonnia vuodessa.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'jätteellä' direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettua kiinteää tai nestemäistä jätettä,
- 2) 'vaarallisella jätteellä' vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan 4 kohdassa määriteltyä kiinteää tai nestemäistä jätettä.

Seuraaviin vaarallisiin jätteisiin ei sovelleta tämän direktiivin vaarallisia jätteitä koskevia erityisvaatimuksia:

- a) palavat nestemäiset jätteet mukaan lukien jäteöljyhuollostosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/439/ETY⁽²⁾ 1 artiklassa määritelty jäteöljyt edellyttäen, että ne täyttävät seuraavat vaati-

mukset:

- i) polykloorattujen aromaattisten hiilivetyjen, esimerkiksi polykloorattujen bifenyyliden (PCB) tai pentaklooratun fenolin (PCP), massapitoisuus ei ole suurempi kuin asiaankuuluvassa yhteisön lainsäädännössä on säädetty;
 - ii) kyseiset jätteet eivät ole vaarallisia sen johdosta, että ne sisältäisivät direktiivin 91/689/ETY liitteessä II lueteltuja muita aineita määrinä tai pitoisuuksina, jotka olisivat ristiriidassa direktiivin 75/442/ETY 4 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamisen kanssa; ja
 - iii) tehollinen lämpöarvo on vähintään 30 MJ kilogrammaa kohti;
- b) palavat nestemäiset jätteet, jotka eivät voi aiheuttaa niiden poltosta suoraan syntyvissä savukaasuissa muita kuin direktiivin 93/12/ETY⁽³⁾ 1 artiklan 1 kohdassa määritellystä kaasuöljystä syntyviä päästöjä tai suurempaa päästöpitoisuutta kuin tällä tavoin määritellyn kaasuöljyn poltosta aiheutuu,
- 3) 'sekalaisella yhdyskuntajätteellä' kotitalouksista sekä kaupasta, teollisuudesta ja laitoksista peräisin olevaa jätettä, joka luonteensa ja koostumuksensa vuoksi muistuttaa kotitalousjätettä mutta johon eivät kuitenkaan sisälly komission päätöksen 94/3/EY⁽⁴⁾ liitteessä olevassa luokassa 20 01 mainitut lähteellä erikseen kerättävät jakeet eivätkä muut kyseisessä liitteessä olevassa luokassa 20 02 mainitut jätteet,
- 4) 'polttolaitoksella' kiinteää tai liikkuvaa teknistä yksikköä ja laitteistoa, joka on tarkoitettu jätteiden lämpökäsittelyyn riippumatta siitä, hyödynnetäänkö poltosta syntyvä lämpö vai ei. Lämpökäsittelyllä tarkoitetaan myös jätteen polttoa hapettamalla sekä muuta lämpökäsittelyä, kuten pyrolyysiä, kaasutusta ja plasmakäsittelyä, jos käsittelystä syntyvät tuotteet tämän jälkeen poltetaan.

Tämä määritelmä kattaa laitosalueen ja koko polttolaitoksen, mukaan lukien kaikki polttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointitilat ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitetut laitteistot, jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilan, savukaasujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat palamisjätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, poistoputket sekä polton valvontaan ja poltto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitetut laitteet ja järjestelmät,

- 5) 'rinnakkaispolttolaitoksella' kiinteää tai liikkuvaa laitosta, jonka pääasiallisena tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita ja

— jossa käytetään jätettä vakinaisena tai lisäpolttoaineena, tai

— jossa jätettä lämpökäsitellään sen käsittelemiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/31/EY (EYVL L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽²⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 93/12/ETY, annettu 23 päivänä maaliskuuta 1993, tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuudesta (EYVL L 74, 27.3.1993, s. 81), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 99/32/EY (EYVL L 121, 11.5.1999, s. 13).

⁽⁴⁾ Komission päätös 94/3/EY, tehty 20 päivänä joulukuuta 1993, jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta (EYVL L 5, 7.1.1994, s. 15).

Jos rinnakkaispoltto tapahtuu niin, että laitoksen pääasiallinen tarkoitus ei ole tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita, vaan pikemminkin jätteiden lämpökäsittely, laitosta on pidettävä 4 kohdassa tarkoitettuna polttolaitoksena.

Tämä määritelmä kattaa laitosalueen ja koko laitoksen, mukaan lukien kaikki rinnakkaispoltto- ja jätteen vastaanotto- ja varastointitilat ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitetut laitteistot, jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilan, savukaasujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat palamisjätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, poistoputket sekä polton valvontaan ja poltto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitetut laitteet ja järjestelmät,

6) 'jo käytössä olevalla poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksella' poltto- tai rinnakkaispolttolaitosta

a) joka on toiminnassa ja jolla on ennen ... päivää joulukuuta 2002 voimassaolevan yhteisön lainsäädännön mukainen lupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002; tai

b) jolle on myönnetty lupa toimia poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksena tai joka on rekisteröity sellaiseksi ja jolla on voimassaolevan yhteisön lainsäädännön mukainen ennen 28 päivää joulukuuta 2002 myönnetty lupa edellyttäen, että laitos otetaan käyttöön viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2003, tai

c) jonka osalta on jätetty toimivaltaisen viranomaisen näkemyksen mukaan täydellinen lupahakemus ennen 28 päivää joulukuuta 2002 edellyttäen, että laitos otetaan käyttöön viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2004,

7) 'nimelliskapasiteetilla' polttolaitoksen uunien polttokapasiteettien summaa, jonka rakentaja on määrittänyt ja toiminnanharjoittaja vahvistanut ottaen asianmukaisella tavalla huomioon erityisesti jätteen lämpöarvon tunnissa poltetun jätteen määränä ilmaistuna,

8) 'päästöillä' aineiden, värinän, lämmön tai melun välitöntä tai välillistä pääsyä laitoksessa sijaitsevista piste- tai hajakuormituslähteistä ilmaan, veteen tai maaperään,

9) 'päästöjen raja-arvolla' tiettyjen erityisparametrien avulla ilmaistua päästön massaa, pitoisuutta ja/tai tasoa, joka ei saa ylittyä yhden tai useamman ajanjakson aikana,

10) 'dioksiineilla ja furaaneilla' kaikkia liitteessä I lueteltuja polykloorattuja dibentso-*p*-dioksiineja ja dibentsofuraaneja,

11) 'toiminnanharjoittajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai valvoo laitosta tai, jos asiasta on säädetty kansallisessa lainsäädännössä, jolle on annettu laitoksen teknistä toimintaa koskeva taloudellinen päätösvalta,

12) 'luvalla' toimivaltaisen viranomaisen tekemää kirjallista päätöstä (tai useita tällaisia päätöksiä), jolla myönnetään lupa käyttää laitosta tietyillä ehdoilla, joilla varmistetaan, että laitos täyttää kaikki tämän direktiivin vaatimukset.

Lupa voi koskea yhtä tai useampaa laitosta tai laitoksen osaa, jotka sijaitsevat samalla paikalla ja jotka ovat saman toiminnanharjoittajan käytössä,

13) 'polttojätteellä' direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdassa jätteeksi määriteltyä nestemäistä tai kiinteää ainesta (mukaan lukien pohjatuhka ja kuona, lento- ja kattilatuuhka, kaasun käsittelystä syntyvät kiinteät reaktiotuotteet, jäteveden käsittelystä syntyvä liete, käytetyt katalyytit ja käytetty aktiivihili), joka syntyy poltto- tai rinnakkaispolttoprosessista, savukaasun tai jäteveden käsittelystä taikka muista poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa tapahtuvista prosesseista.

4 artikla

Luvan hakeminen ja myöntäminen

1. Poltto- tai rinnakkaispolttolaitokset eivät saa toimia ilman toimintaan myönnettyä lupaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 75/442/ETY 11 artiklan tai direktiivin 91/689/ETY 3 artiklan soveltamista.

2. Direktiivin 96/61/EY soveltamista rajoittamatta on poltto- tai rinnakkaispolttolaitosta koskevan, toimivaltaiselle viranomaiselle toimitettavan lupahakemuksen sisällettävä selvitys toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että:

a) laitoksen suunnittelussa, varustelussa ja käytössä noudatetaan tämän direktiivin vaatimuksia, ottaen huomioon poltetun jätteen luokat;

b) poltto- ja rinnakkaispolttoprosessin aikana syntyvä lämpö hyödynnetään niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista, esimerkiksi yhdistetyn lämmön- ja energiantuotannon avulla tai prosessihöyryn tai kaukolämmön tuotannolla;

c) polttojätteen määrä ja haitallisuus minimoidaan ja se kierrätetään, silloin kuin tämä on asianmukaista;

d) polttojäte, jonka muodostumista ei voida ehkäistä tai vähentää tai jota ei voida kierrättää, käsitellään kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

3. Lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos hakemuksesta käy ilmi, että ilmaan johdettavien päästöjen mittaamiseen ehdotetut mittaustekniikat ovat liitteen III mukaiset ja veden osalta liitteessä III olevan 1 ja 2 kohdan mukaiset.

4. Toimivaltaisen viranomaisen poltto- tai rinnakkaispolttolaitokselle myöntämässä luvassa on sen lisäksi, että lupien on oltava direktiiveissä 91/271/ETY, 96/61/EY, 96/62/EY, 76/464/ETY ja 1999/31/EY säädettyjen soveltuvien vaatimusten mukaisia:

a) nimenomaisesti mainittava jäteluokat, joiden käsittely on sallittu. Luettelossa on mahdollisuuksien mukaan käytettävä ainakin Euroopan jäteluettelossa vahvistettuja jäteluokkia ja tarvittaessa esitettävä tiedot jätteen määrästä;

- b) ilmoitettava laitoksen jätteenpolton tai rinnakkaispolton kokonaiskapasiteetti;
- c) määritettävä näytteenotto- ja mittausten menetelyt, joiden avulla täytetään kunkin ilmaan ja veteen joutuva epäpuhtauden määräaikaismittauksia varten asetetut velvoitteet.
5. Toimivaltaisen viranomaisen vaarallista jätettä käyttävälle poltto- tai rinnakkaispolttolaitokselle myöntämässä luvassa on 4 kohdassa olevan lisäksi
- a) lueteltava ne eri luokkiin kuuluvan vaarallisen jätteen määrät, joiden käsittely on sallittu;
- b) esitettävä vaarallisen jätteen pienin ja suurin massavirta, sen pienimmät ja suurimmat lämpöarvot ja suurimmat sallitut pitoisuudet epäpuhtauksille kuten PCB, PCP, kloori, fluori, rikki ja raskasmetallit.
6. Jäsenvaltiot voivat laatia luettelon niistä luvassa mainittavista jäteluokista, joita voidaan rinnakkaispolttaa tiettyihin luokkiin kuuluvissa rinnakkaispolttolaitoksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen määräysten soveltamista.
7. Toimivaltaisen viranomaisen on määräajoin tarkastettava lupaehtoja ja saatettava ne tarvittaessa ajan tasalle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 96/61/EY soveltamista.
8. Jos tavanomaista jätettä polttavan poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittaja suunnittelee toiminnan muuttamista siten, että siihen kuuluisi vaarallisen jätteen poltto tai rinnakkaispoltto, tätä on pidettävä direktiivin 96/61/EY 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna merkittävänä muutoksena, ja näin ollen on sovellettava mainitun direktiivin 12 artiklan 2 kohtaa.
9. Jos polttolaitos tai rinnakkaispolttolaitos ei noudata lupaehtoja ja erityisesti ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen raja-arvoja, toimivaltaisen viranomaisen on ryhdyttävä toimiin näiden ehtojen noudattamisen varmistamiseksi.

5 artikla

Jätteen toimittaminen ja vastaanotto

1. Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on toteutettava kaikki jätteen toimittamiseen ja vastaanottoon liittyvät varotoimet, jotta ehkäistään ympäristölle aiheutuvat haitat ja erityisesti ilman, maaperän sekä pinta- ja pohjaviesien pilaantuminen sekä haju- ja meluhaitat ja ihmisten

terveydelle aiheutuvat välittömät vaarat, tai vähennetään niitä niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista. Näiden toimenpiteiden on täytettävä vähintään 3 ja 4 kohdassa esitetyt vaatimukset.

2. Toiminnanharjoittajan on määritettävä kunkin jäteluokan massa mahdollisuuksien mukaan Euroopan jäteluettelon mukaisesti ennen jätteen hyväksymistä poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen.

3. Ennen vaarallisen jätteen hyväksymistä poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen toiminnanharjoittajalla on oltava hallussaan jätteeseen liittyvät tiedot varmistaakseen muun muassa 4 artiklan 5 kohdassa määritellyjen lupaehtojen täyttymisen. Näihin tietoihin on sisällyttävä:

- a) kaikki hallinnolliset tiedot jäljempänä 4 kohdan a alakohdassa mainituissa asiakirjoissa esitetyistä tuotantoprosesseista;
- b) jätteen fysikaalinen ja jos mahdollista myös kemiallinen koostumus sekä muu tarvittava tieto sen arvioimiseksi, soveltuuko jäte poltettavaksi aiotussa prosessissa;
- c) jätteen vaaralliset ominaisuudet, aineet joiden kanssa sitä ei voi sekoittaa ja jätteen käsittelyssä noudatettavat varotoimet.
4. Ennen vaarallisen jätteen hyväksymistä poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen toiminnanharjoittajan on suoritettava vähintään seuraavat vastaanottotoimenpiteet:

- a) direktiivissä 91/689/ETY ja tarvittaessa Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 259/93⁽¹⁾ sekä vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetuissa säännöksissä edellytettyjen asiakirjojen tarkastaminen;
- b) silloin kun se on tarkoituksenmukaista, edustavien näytteiden ottaminen esimerkiksi tartuntavaarallisesta kliinisestä jätteestä, mikäli mahdollista ennen jäte-erän purkamista, jotta voidaan tarkastaa jätteen vastaavan 3 kohdassa edellytetyjä tietoja ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tarkistaa käsiteltäväksi tulevan jätteen laadun. Näytteitä on säilytettävä vähintään kuukauden ajan polton jälkeen.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää teollisuuslaitoksille ja yrityksille, jotka polttavat tai rinnakkaispolttavat ainoastaan omia jätteitään niiden syntymispaikalla, luvan poiketa 2, 3 ja 4 kohdan säännöksistä edellyttäen, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan.

6 artikla

Toimintaa koskevat vaatimukset

1. Polttolaitoksia käytettäessä on saavutettava sellainen polttotaso, että kuonassa ja pohjatuhkassa olevan orgaanisen hiilen kokonaismäärä on alle kolme prosenttia tai niiden polttohävikki alle 5 prosenttia aineen kuivapainosta. Tarvittaessa on käytettävä sopivia jätteen esikäsittelymenetelmiä.

⁽¹⁾ EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2408/98 (EYVL L 298, 7.11.1998, s. 19).

Polttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että prosessista syntyvän kaasun lämpötila nostetaan polttoilman viimeisen syötön jälkeen valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmissakin olosuhteissa kahdeksi sekunniksi 850 °C:een mitattuna uunin sisäseinän läheisyydestä tai muusta toimivaltaisen viranomaisen hyväksymästä palamiskammion edustavasta kohdasta. Jos vaarallisen jätteen sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, lämpötila on nostettava 1 100 °C:een vähintään kahdeksi sekunniksi.

Polttolaitoksen kukin linja on varustettava vähintään yhdellä lisäpolttimella. Tämän polttimen on kytkeydyttävä toimintaan automaattisesti, kun palamiskaasujen lämpötila laskee polttoilman viimeisen syötön jälkeen alle 850 tai 1 100 °C:n. Sitä on käytettävä myös laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimien aikana sen varmistamiseksi, että 850 tai 1 100 °C:n lämpötilaa pidetään yllä kaiken aikaa näiden toimien aikana ja niin kauan kuin palamiskammiossa on polttamatonta jätettä.

Käynnistyksen ja pysäytyksen aikana tai kun palamiskaasun lämpötila laskee alle 850 tai 1 100 °C:n, lisäpolttimeen ei saa syöttää polttoaineita, jotka voivat aiheuttaa suurempia päästöjä kuin mitä aiheutuu neuvoston direktiivin 75/716/ETY 1 artiklan 1 kohdassa määritellyn kaasuoöljyn poltosta taikka nestekaasun tai maakaasun poltosta.

2. Rinnakkaispolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että jätteen rinnakkaispoltosta syntyvän kaasun lämpötila nostetaan valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmissakin olosuhteissa kahdeksi sekunniksi 850 °C:een. Jos rinnakkaispoltetaan vaarallista jätettä, jonka sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, lämpötila on nostettava 1 100 °C:een.

3. Poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksissa on oltava käytössä automaattinen järjestelmä, joka estää jätteen syötön

a) käynnistyksen aikana, kunnes 850° tai 1 100 °C:n taikka 4 kohdan mukaisesti määritetty lämpötila on saavutettu;

b) aina, kun lämpötila alittaa 850 tai 1 100 °C:n taikka 4 kohdan mukaisesti määritetyn lämpötilan;

c) aina, kun tässä direktiivissä edellytetyt jatkuvat mittaukset osoittavat, että jokin päästörajoista ylittyy puhdistuslaitteiden häiriöiden tai vikojen vuoksi.

4. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan 1 kohdassa asetetuista vaatimuksista ja 3 kohdassa tarkoitetuista lämpötiloista poikkeavien sellaisten vaatimusten noudattamiseen, jotka määritetään tiettyjä jäteluokkia tai tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja varten myönnettävässä luvassa, edellyttäen, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan. Jäsenvaltiot voivat määrätä

tällaisia lupia koskevista säännöistä. Toimintaa koskevien vaatimusten muutos ei saa aiheuttaa polttojätteen määrän kasvua eikä polttojätettä, jonka sisältämien orgaanisten epäpuhtauksien määrä on suurempi verrattuna polttojätteeseen, jonka voidaan odottaa syntyvän 1 kohdassa säädettyjä ehtoja noudatettaessa.

Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan 2 kohdassa asetetuista vaatimuksista ja 3 kohdassa tarkoitetuista lämpötiloista poikkeavien sellaisten vaatimusten noudattamiselle, jotka määritetään tiettyjä jäteluokkia tai tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja varten myönnettävässä luvassa, edellyttäen, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan. Jäsenvaltiot voivat määrätä tällaisia lupia koskevista säännöistä. Tällaisen poikkeuksen ehtona on oltava, että noudatetaan vähintään liitteessä V olevia säännöksiä orgaanisen hiilen kokonaismäärän ja CO-päästöjen raja-arvoista.

Jos sellu- ja paperiteollisuuden nykyisissä kuorikattiloissa rinnakkaispoltetaan niiden omia jätteitä tuotantopaikalla, tällainen lupa edellyttää, että noudatetaan vähintään liitteessä V olevia säännöksiä orgaanisen hiilen kokonaismäärän päästöjen raja-arvoista.

Jäsenvaltion on ilmoitettava tämän kohdan säännösten mukaisesti määritetyistä toimintaa koskevista vaatimuksista ja tehtyjen tarkistusten tuloksista komissiolle osana niitä tietoja, jotka toimitetaan kertomusten toimittamista koskevien vaatimusten täyttämiseksi.

5. Poltto- ja rinnakkaispolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että ehkäistään ilmaan joutuvat päästöt, jotka aiheuttavat merkittävää ilman pilaantumista maanpinnan tasolla; erityisesti savukaasut on poistettava valvotusti sekä yhteisön ilmanlaatustandardien mukaisesti savupiipulla, jonka korkeus määritetään siten, että suojellaan ihmisten terveyttä ja ympäristöä.

6. Poltto- tai rinnakkaispolttoprosessin aikana syntyvä lämpö on hyödynnettävä niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista.

7. Tartuntavaarallinen kliininen jäte olisi syötettävä suoraan uuniin sekoittamatta sitä ensin muihin luokkiin kuuluviin jätteisiin ja käsittelemättä sitä suoraan.

8. Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen hoitajan on oltava luonnollinen henkilö, joka on pätevä hoitamaan laitosta.

7 artikla

Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot

1. Polttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että liitteessä V vahvistetut päästöjen raja-arvot eivät ylitä savukaasussa.

2. Rinnakkaispolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että liitteen II mukaisesti määritetyt tai siinä vahvistetut päästöjen raja-arvot eivät ylitä savukaasussa.

Jos rinnakkaispolttolaitoksessa yli 40 prosenttia tuloksena olevasta lämmön luovutuksesta on peräisin vaarallisesta jätteestä, sovelletaan liitteessä V vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

3. Päästöjen raja-arvojen noudattamisen tarkastamiseksi tehtävien mittausten tulokset on standardoitava 11 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

4. Käsittelemättömän sekalaisen yhdyskuntajätteen rinnakkaispolton osalta raja-arvot määrätään liitteen V mukaisesti eikä liitettä II sovelleta.

5. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa päästöjen raja-arvot polysyklisille aromaattisille hiilivedyille tai muille epäpuhtauksille, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen määräysten soveltamista.

8 artikla

Savukaasujen puhdistuksesta syntyvät jätevesipäästöt

1. Savukaasujen puhdistuksesta syntyvän jäteveden päästämiseen poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksesta on oltava toimivaltaisen viranomaisen myöntämä lupa.

2. Savukaasujen puhdistuksesta syntyvän jäteveden päästämistä vesistöön on rajoitettava niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista ja vähintään liitteessä IV vahvistettujen päästöjen raja-arvojen mukaisesti.

3. Savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi voidaan erillisen käsittelyn jälkeen päästää vesistöön, jos se luvassa erikseen sallitaan ja edellyttäen, että

a) yhteisön, kansallisten ja paikallisten asiaa koskevien säännösten vaatimukset täyttyvät päästöjen raja-arvojen osalta; ja

b) liitteessä IV tarkoitettujen epäpuhtauksien massapitoisuudet eivät ylitä siinä asetettuja päästöjen raja-arvoja.

4. Päästöjen raja-arvoja sovelletaan paikassa, jossa liitteessä IV tarkoitettuja epäpuhtauksia sisältävä savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi poistetaan poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksesta.

Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään laitoksessa yhdessä laitoksessa syntyvän muun jäteveden kanssa, toiminnanharjoittajan on tehtävä 11 artiklassa tarkoitettujen mittausten:

a) savukaasun puhdistusprosessista syntyvästä jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen;

b) yhdestä tai useammasta muusta jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen;

c) paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelyn jälkeen lopullisesti poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksesta.

Toiminnanharjoittajan on tehtävä tarvittavat ainetaselaskelmat määrittääkseen ne lopullisessa jätevesipäästössä olevat päästö-määrät, joiden voidaan katsoa johtuvan savukaasujen puhdistamisesta syntyvästä jätevedestä, jotta voidaan tarkistaa, noudatetaanko liitteessä IV asetettuja päästöjen raja-arvoja savukaasujen puhdistusprosessissa syntyvän jätevesivirran osalta.

Liitteessä IV esitettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi ei missään olosuhteissa saa suorittaa jäteveden laimennusta.

5. Jos liitteessä IV tarkoitettuja epäpuhtauksia sisältävä savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi käsitellään poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen ulkopuolella pelkästään tällaisen jäteveden käsittelyyn tarkoitettussa käsittelylaitoksessa, liitteessä IV olevia päästöjen raja-arvoja on sovellettava paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelylaitoksesta. Jos ulkopuolinen käsittelylaitos ei ole tarkoitettu ainoastaan polttamisesta syntyvän jäteveden käsittelyyn, toiminnanharjoittajan on suoritettava 4 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetty tarvittavat ainetaselaskelmat määrittääkseen ne lopullisessa jätevesipäästössä olevat päästö-määrät, joiden voidaan katsoa johtuvan savukaasujen puhdistamisesta syntyvästä jätevedestä, jotta voidaan tarkistaa, noudatetaanko liitteessä IV asetettuja päästöjen raja-arvoja savukaasujen puhdistusprosessissa syntyvän jätevesivirran osalta.

Liitteessä IV esitettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi ei missään olosuhteissa saa suorittaa jäteveden laimennusta.

6. Luvassa on

a) vahvistettava liitteessä IV tarkoitettujen epäpuhtauksien päästöjen raja-arvot 2 kohdan mukaisesti sekä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi;

b) määritettävä jäteveden osalta toiminnan valvontaan liittyvät parametrit vähintään pH:n, lämpötilan ja virtaaman osalta.

7. Poltto- ja rinnakkaispolttolaitokset ja niiden jätteiden varastointiin käyttämät alueet on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että maaperään, pintavesiin ja pohjavesiin joutuvat luvattomat ja ennalta arvaamattomat epäpuhtauspäästöt ehkäistään asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä annettujen säännösten mukaisesti. Varastokapasiteettia on oltava myös laitosalueen epäpuhtaille hulevesille taikka vuodoista tai palonsammutustoimista peräisin oleville epäpuhtaille vesille.

Varastokapasiteetin on oltava riittävä, jotta tällaiset vedet voidaan tarvittaessa tutkia ja käsitellä ennen niiden poistamista.

8. Jäsenvaltiot voivat asettaa päästöjen raja-arvot polysyklisille aromaattisille hiilivedyille tai muille epäpuhtauksille, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen määräysten soveltamista.

9 artikla

Polttojäte

Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnasta syntyvä polttojätteen määrä ja haitallisuus on minimoitava. Silloin, kun tämä on asianmukaista, polttojäte on kierrätettävä välittömästi itse laitoksessa tai sen ulkopuolella asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Kuivan pölymäisen polttojätteen, kuten kattilatuhkan sekä palamiskaasujen käsittelystä syntyvän kuivan polttojätteen, kuljetuksen ja välivarastoinnin on tapahduttava esimerkiksi suljetuissa säiliöissä siten, että estetään kyseisen jätteen joutuminen ympäristöön.

Ennen poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten polttojätteen käsittely- tai kierrätystapojen määrittämistä on tehtävä tarvittavat tutkimukset, jotta voidaan selvittää eri polttojätteiden fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja pilaamispotentiaali. Selvityksen on koskettava jätteen liukaisen jakeen ja raskasmetallien liukaisen jakeen kokonaismäärää.

10 artikla

Valvonta ja seuranta

1. On asennettava mittauslaitteistot ja käytettävä tekniikoita, joilla voidaan seurata poltto- ja rinnakkaispolttoprosessin kannalta merkityksellisiä parametrejä, olosuhteita ja massapitoisuuksia.

2. Mittausvaatimukset vahvistetaan toimivaltaisen viranomaisen myöntämässä luvassa tai siihen liittyvissä ehdoissa.

3. Ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen seurantaan käytettävän automaattisen laitteiston asianmukaista asennusta ja toimintaa on valvottava ja laitteistolle on tehtävä tarkastustesti kerran vuodessa. Kalibrointi on tehtävä rinnakkaismittauksilla viitemenetelmin vähintään kolmen vuoden välein.

4. Toimivaltainen viranomainen vahvistaa näytteenotto- tai mittauspaikkojen sijainnin.

5. Ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen määräaikaismittaukset on tehtävä liitteessä III olevan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

11 artikla

Mittausvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on joko lupaehdoin tai yleisin sitovin säännöin huolehdittava siitä, että ilmaa koskevia 2—12 ja 17 kohdan ja vettä koskevia 9 ja 14—17 kohdan säännöksiä noudatetaan.

2. Poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksessa on tehtävä liitteen III mukaisesti seuraavat ilmaan joutuvien epäpuhtauksien mittaukset:

a) jatkuvat mittaukset seuraavista aineista: NO_x , edellyttäen, että on vahvistettu päästöjen raja-arvot, CO, hiukkasten kokonaismäärä, orgaanisen hiilen kokonaismäärä, HCl, HF ja SO_2 ;

b) jatkuvat mittaukset seuraavista prosessin toimintaan liittyvistä parametreistä: lämpötila uunin sisäseinän läheisyydestä tai muusta toimivaltaisen viranomaisen hyväksymästä palamiskammion edustavasta kohdasta sekä savukaasun happipitoisuus, paine, lämpötila ja vesihöyrysisältö;

c) raskasmetallien, dioksiinien ja furaanien mittaukset vähintään kahdesti vuodessa; 12 ensimmäisen käyttökuukauden aikana tehdään kuitenkin mittaus vähintään joka kolmas kuukausi. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa mittauksen aikavälit siltä osin kuin ne ovat asettaneet päästöjen raja-arvot polysyklisille aromaattisille hiilivedyille tai muille epäpuhtauksille.

3. Savukaasujen viipymäaika, vähimmäislämpötila ja happipitoisuus on tarkistettava asianmukaisesti vähintään kerran poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen käyttöönoton aikana ja epädullisimmiksi ennakoituissa käyttöolosuhteissa.

4. HF:n jatkuvia mittauksia ei tarvitse tehdä, jos HCl:n käsittelyssä on vaiheita, joilla varmistetaan, ettei HCl:n päästöjen raja-arvo ylitä. Tällöin HF-päästöistä tehdään määräaikaismittaukset siten kuin 2 kohdan c alakohdassa on säädetty.

5. Vesihöyrysisällön jatkuvat mittaukset eivät ole tarpeen edellyttäen, että näytteeksi otettu savukaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia.

6. Toimivaltainen viranomainen voi myöntämässään luvassa sallia, että poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksissa tehdään HCl:sta, HF:sta ja SO_2 :sta jatkuvien mittauksien sijasta määräaikaismittaukset siten kuin 2 kohdan c alakohdassa on säädetty, jos toiminnanharjoittaja voi näyttää toteen, että kyseisten epäpuhtauksien päästöt eivät voi missään olosuhteissa ylittää asetettuja päästöjen raja-arvoja.

7. Toimivaltainen viranomainen voi myöntämässään luvassa sallia, että raskasmetallien määräaikaismittausten aikaväliä harvennetaan kahdesta kerrasta vuodessa yhteen kertaan kahdessa vuodessa sekä että dioksiinien ja furaanien määräaikaismittausten aikaväliä harvennetaan kahdesta kerrasta vuodessa yhteen kertaan vuodessa, jos rinnakkaispoltosta tai poltosta syntyvät päästöt ovat alle 50 prosenttia liitteen II tai liitteen V mukaisesti määritetyistä päästöjen raja-arvoista ja jos käytettävissä on 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittuja arviointiperusteita, jotka koskevat täytettäviä vaatimuksia. Näiden arviointiperusteiden on pohjauduttava vähintään toisen alakohdan a ja d alakohdan säännöksiin.

Aikavälin harventaminen voidaan sallia 1 päivään tammikuuta 2005 saakka, vaikka kyseisiä arviointiperusteita ei olisikaan käytettävissä edellyttäen, että

- a) rinnakkaispoltettava tai poltettava jäte muodostuu ainoastaan sellaisten tavanomaisten jätteiden tietyistä lajitelluista palavista jakeista, jotka eivät sovellu kierrätykseen ja joilla on tiettyjä ominaisuuksia, ja se määritellään tarkemmin d alakohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella;
- b) näiden jätteiden osalta on käytettävissä kansallisia laatukriteerejä, jotka on ilmoitettu komissiolle;
- c) näiden jätteiden rinnakkaispolto ja poltto on direktiivin 75/442/ETY 7 artiklassa tarkoitettujen asianmukaisten jätehuoltosuunnitelmien mukaista;
- d) toiminnanharjoittaja voi todistaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että päästöt alittavat kaikissa olosuhteissa huomattavasti liitteessä II tai liitteessä V raskasmetalleille, dioksiineille ja furaaneille vahvistetut päästöjen raja-arvot; tämän arvioinnin on perustuttava tietoihin kyseisten jätteiden laadusta ja mainittujen epäpuhtauksien päästöjen mittauksiin;
- e) laatukriteerit ja määräaikaismittausten uusi aikaväli on esitetty luvassa; ja
- f) tässä kohdassa tarkoitettua mittausten aikavälistä tehdyt päätökset täydennettyinä tiedoilla kyseessä olevien jätteiden määrästä ja laadusta toimitetaan vuosittain komissiolle.

8. Päästöjen raja-arvojen noudattamisen tarkistamiseksi tehtävien mittausten tulokset on standardoitava seuraavia olosuhteita vastaaviksi ja hapen osalta liitteessä VI tarkoitettun kaavan mukaisesti:

- a) polttolaitosten savukaasussa: lämpötila 273 K, paine 101,3 kPa, happipitoisuus 11 prosenttia, kuiva kaasu;
- b) direktiivissä 75/439/ETY määritellyn jäteöllyn polttamisen yhteydessä syntyvässä savukaasussa: lämpötila 273 K, paine 101,3 kPa, happipitoisuus 3 prosenttia, kuiva kaasu;
- c) jos jätteitä poltetaan tai rinnakkaispoltetaan hapetetussa ilmassa, mittaustulokset voidaan standardoida toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman happipitoisuuden mukaan, jossa on otettu huomioon kunkin yksittäistapauksen erityisolosuhteet,
- d) rinnakkaispolton osalta mittaustulokset on standardoitava liitteen II mukaisesti laskettavan kokonaishappipitoisuuden mukaan.

Jos epäpuhtauksien päästöjä on rajoitettu savukaasun puhdistuksella vaarallisia jätteitä käsittelevässä poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa, tehdään ensimmäisessä alakohdassa säädetty happipitoisuuden standardointi ainoastaan, jos happipitoisuus, joka on mitattu saman ajanjakson aikana kuin epäpuhtauspitoisuus, on suurempi kuin hapen standardipitoisuus.

9. Kaikki mittaustulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä tarkoituksenmukaisella tavalla, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkistaa päättämiensä menettelyjen mukaisesti, noudatetaanko sallittuja toimintaa koskevia vaatimuksia ja tässä direktiivissä asetettuja päästöjen raja-arvoja.

10. Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos

- a) — yksikään vuorokausikeskiarvo ei ylitä liitteessä V olevassa a kohdassa tai liitteessä II vahvistettuja päästöjen raja-arvoja,
- 97 prosenttia vuoden aikana mitatuista vuorokausikeskiarvoista ei ylitä liitteessä V olevan e kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa vahvistettua päästön raja-arvoa,
- b) yksikään puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä liitteessä V olevassa b kohdassa olevassa sarakkeessa A vahvistettuja päästöjen raja-arvoja, tai soveltuviissa tapauksissa 97 % vuoden aikana mitatuista puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä liitteessä V olevan b kohdan sarakkeessa B vahvistettuja päästöjen raja-arvoja;
- c) yksikään raskasmetalleja sekä dioksiineja ja furaaneja varten määritetyn näytteenottoajan keskiarvo ei ylitä liitteessä V olevassa c ja d kohdassa tai liitteessä II vahvistettuja päästöjen raja-arvoja;
- d) liitteessä V olevan e kohdan toisen luetelmakohdan tai liitteen II säännöksiä noudatetaan.

11. Puolen tunnin ja 10 minuutin keskiarvot määritetään varsinaisen toiminta-ajan kuluessa (lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysvaihetta, jos niiden aikana ei polteta jätettä) mitatuista arvoista, joista on vähennetty liitteessä III olevassa 3 kohdassa tarkoitettua luottamusvälin arvot. Vuorokausikeskiarvot lasketaan näistä vahvistetuista keskiarvoista.

Jotta vuorokausikeskiarvo olisi pätevä, vuorokaudessa saadaan hylätä enintään viisi puolen tunnin keskiarvoa jatkuviissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi. Vuodessa saadaan hylätä enintään kymmenen vuorokausikeskiarvoa jatkuviissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi.

12. Näytteenottoajan keskiarvot sekä HF:n, HCl:n ja SO₂:n määräaikaismittausten keskiarvot määritetään 10 artiklan 2 ja 4 kohdan sekä liitteen III vaatimusten mukaisesti.

13. Heti kun yhteisön alueella on käytettävissä sopivia mittaustekniikoita, komissio tekee 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päätöksen ajankohdasta, josta lähtien ilmaan joutuvien raskasmetalli-, dioksiini- ja furaanipäästöjen raja-arvoja koskevia jatkuvia mittauksia on tehtävä liitteen III mukaisesti.

14. Seuraavat mittaukset on tehtävä jäteveden poistopaikassa:

- a) edellä 8 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen parametrien jatkuvat mittaukset;
- b) suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärän päivittäiset mittaukset pistokokeina; vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat säätää 24 tunnin ajalta otettujen virtaukseen suhteutettujen edustavien näytteiden mittauksista;
- c) 24 tunnin ajan tapahtuvaa poistoa edustavan näytteen vähintään kuukausittaiset, virtaukseen suhteutetut mittaukset 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista epäpuhtauksista, joiden numerot liitteessä IV ovat 2—10;

d) vähintään puolen vuoden välein tapahtuvat dioksiinien ja furaanien mittaukset; 12 ensimmäisen käyttökuukauden aikana tehdään kuitenkin mittaus vähintään joka kolmas kuukausi. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa mittausten aikavälit siltä osin kuin ne ovat asettaneet päästöjen raja-arvot polyyksyklisille aromaattisille hiilivedyille tai muille epäpuhtauksille.

15. Käsitellyn jäteveden epäpuhtausmassan seuranta on toteutettava yhteisön lainsäädännön mukaisesti, ja siitä sekä mittausten aikaväleistä on määrättävä luvassa.

16. Veteen joutuvien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudattavan, jos:

- a) suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärän (epäpuhtaus 1) osalta 95 prosenttia ja 100 prosenttia mitatuista arvoista ei ylitä vastaavia liitteessä IV vahvistettuja päästöjen raja-arvoja;
- b) raskasmetallien (epäpuhtaudet 2–10) osalta enintään yksi mittaus vuodessa ylittää liitteessä IV vahvistetut päästöjen raja-arvot; vaihtoehtoisesti, jos jäsenvaltio säätää useammasta kuin 20 näytteestä vuodessa, enintään 5 prosenttia kyseisistä näytteistä ylittää liitteessä IV vahvistetut päästöjen raja-arvot;
- c) dioksiinien ja furaanien (epäpuhtaus 11) osalta kahdesti vuodessa tehtävät mittaukset eivät ylitä liitteessä IV vahvistettua päästöjen raja-arvoa.

17. Jos tehdyistä mittauksista käy ilmi, että tässä direktiivissä ilmalle tai vedelle asetetut päästöjen raja-arvot on ylitetty, toimivaltaisille viranomaisille on viipymättä ilmoitettava asiasta.

12 artikla

Tiedonsaanti ja yleisön osallistuminen

1. Uusien jätteenpolttolaitosten ja rinnakkaispolttolaitosten lupia koskevien hakemusten on oltava riittävän ajan yleisön saatavilla yhdessä tai useammassa julkisessa tilassa, kuten paikallisviranomaisten toimitilassa, jotta se voi esittää niistä huomautuksia ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee asiassa päätöksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston direktiivin 90/313/ETY⁽¹⁾ ja neuvoston direktiivin 96/61/EY säännösten soveltamista. Myös mainittu päätös, joka sisältää vähintään jäljennöksen luvasta ja sen mahdolliset myöhemmät muutokset, on annettava yleisön saataville.

2. Direktiivin 96/61/EY 15 artiklan 2 kohdan estämättä on yleisöllä oltava niiden poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten osalta, joiden nimelliskapasiteetti on kaksi tonnia tunnissa tai enemmän, oikeus tutustua toiminnanharjoittajan toimivaltaiselle viranomaiselle vuosittain esittämään kertomukseen, joka koskee laitoksen toimintaa ja seurantaa. Tässä kertomuksessa on selostettava ainakin prosessin kulku sekä ilmaan ja veteen joutuneet päästöt suhteutettuna tämän direktiivin mukaisiin päästörajoihin. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava luet-

telo niistä poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksista, joiden nimelliskapasiteetti on alle kaksi tonnia tunnissa, ja luettelo on annettava yleisön saataville.

13 artikla

Poikkeukselliset käyttöolosuhteet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on määrättävä luvassa puhdistus- tai mittausrakenteiden teknisesti väistämättömistä seisoikeista, häiriöistä tai vioista johtuva pisin sallittu aika, jona säänneltyjen aineiden pitoisuudet ilmaan joutuviin päästöissä ja puhdistetussa jätevedessä saavat ylittää säädetyt päästöjen raja-arvot.

2. Häiriön tapahtuessa toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintaa tai keskeytettävä se mahdollisimman nopeasti, kunnes tavanomainen toiminta voi jatkua.

3. Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa tai polttolinjalla ei saa missään olosuhteissa jatkaa jätteenpoltoa keskeytymättä yli neljä tuntia, jos päästöjen raja-arvot ylittyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamista; tällaisen toiminnan yhteenlasketun keston on lisäksi oltava alle 60 tuntia vuodessa. Tätä 60 tunnin kestoa sovelletaan koko laitoksen niihin linjoihin, jotka on yhdistetty samaan savukaasujen puhdistuslaitteeseen.

4. Ilmaan joutuvien polttolaitoksen päästöjen hiukkasten kokonaispitoisuus ei saa missään olosuhteissa ylittää arvoa 150 mg/m³ puolen tunnin keskiarvona ilmaistuna; myöskään ilmaan joutuvien CO-päästöjen ja orgaanisen hiilen päästöjen raja-arvot eivät saa ylittyä. Kaikkien muiden 6 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten on täyttyttävä.

14 artikla

Uudelleentarkastelua koskeva säännös

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä kertomuksen, joka perustuu kokemuksiin tämän direktiivin täytäntöönpanosta erityisesti uusien laitosten osalta sekä päästöjenvalvontateknikassa ja jätehuollossa tapahtuneeseen kehitykseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 96/61/EY säännösten soveltamista. Lisäksi kertomuksen on perustuttava teknologian tason kehitykseen, laitosten toiminnasta saatuihin kokemuksiin ja ympäristövaatimusten kehitykseen. Kertomukseen sisältyy erityinen osasto liitteessä II olevan II.1.1 kohdan soveltamisesta ja erityisesti siitä, onko olemassa olevien sementtitiilien osalta taloudellisesti ja teknisesti mahdollista noudattaa niitä raja-arvoja, jotka on asetettu liitteessä II sen II.1.1 kohtaan koskevassa alaviitteessä tarkoitettujen uusien sementtitiilien NO_x-päästöille. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä ehdotuksia tämän direktiivin asiaan liittyvien säännösten tarkistamiseksi. Ennen kertomuksen antamista komissio ehdottaa kuitenkin tarvittaessa muutosta liitteessä II olevaan II.3 kohtaan, jos jätevirtoja ohjataan suuremmassa määrin muuntyyppisiin kuin liitteessä II olevissa II.1 ja II.2 kohdassa tarkoitettuihin rinnakkaispolttolaitoksiin.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 90/313/ETY, annettu 7 päivänä kesäkuuta 1990, ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta (EYVL L 158, 23.6.1990, s. 56), direktiivi sellaisenaan kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

15 artikla

Kertomukset

Tämän direktiivin täytäntöönpanosta annettavat kertomukset on laadittava neuvoston direktiivin 91/692/ETY 5 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Ensimmäinen kertomus koskee vähintään ensimmäistä 28 päivän joulukuuta 2002 jälkeistä täyttä kolmen vuoden jaksoa ja sen on oltava direktiivin 94/67/EY 17 artiklassa ja direktiivin 96/61/EY 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen jaksojen mukainen. Komissio laatii tätä varten asianmukaisen kyselylomakkeen sopivana ajankohdalla.

16 artikla

Direktiivin mukauttaminen tulevaisuudessa

Komissio muuttaa 17 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen 10, 11 ja 13 artiklaa sekä liitteitä I ja III niiden mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen tai uusiin tutkimustuloksiin, jotka koskevat päästöjen vähentämisestä terveydelle aiheutuvia hyötyjä.

17 artikla

Sääntelykomitea

1. Komissiota avustaa sääntelykomitea.
 2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa, ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
- Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.
3. Komitea laatii työjärjestyksensä.

18 artikla

Kumoaminen

Kumotaan seuraavat säännökset 28 päivästä joulukuuta 2005 alkaen:

- a) direktiivin 75/439/ETY 8 artiklan 1 kohta ja liite;
- b) direktiivi 89/369/ETY;
- c) direktiivi 89/429/ETY;
- d) direktiivi 94/67/EY.

19 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamukset, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen. Näin säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2002 sekä niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista mahdollisimman pian.

20 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan jo käytössä oleviin laitoksiin 28 päivästä joulukuuta 2005 lukien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin liitteissä annettujen erityisten siirtymäsäännösten soveltamista.
2. Uusien laitosten osalta eli niiden laitosten osalta, jotka eivät ole 3 artiklan 6 kohdassa olevan, jo käytössä olevia poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksia koskevan määritelmän tai tämän artiklan 3 kohdan mukaisia, tätä direktiiviä sovelletaan 28 päivästä joulukuuta 2002 lukien 18 artiklassa mainittujen direktiivien sijasta.
3. Kiinteitä tai liikkuvia laitoksia, joiden tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita, ja jotka ovat toiminnassa, joilla on tarvittaessa yhteisön tällä hetkellä voimassa olevan lainsäädännön mukainen lupa ja jotka aloittavat jätteen rinnakkaispolton viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2004, on pidettävä jo käytössä olevina rinnakkaispolttolaitoksina.

21 artikla

Voimaansaattaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2002. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

22 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

23 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2000.

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja

N. FONTAINE

H. VÉDRINE

LIITE I

Dibentso-p-dioksiinien ja dibentsofuraanien ekvivalenttikertoimet

Dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuksien (toksisuusekvivalentin) määrittämiseksi seuraavien dibentso-p-dioksiinien ja furaanien massapitoisuudet kerrotaan seuraavilla ekvivalenttikertoimilla ennen yhteenlaskua:

		Toksisuusekvivalentti- kerroin
2,3,7,8	— Tetraklooridibentsodioksiini (TCDD)	1
1,2,3,7,8	— Pentaklooridibentsodioksiini (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	— Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Heptaklooridibentsodioksiini (HpCDD)	0,01
	— Oktaklooridibentsodioksiini (OCDD)	0,001
2,3,7,8	— Tetraklooridibentsofuraani (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	— Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	— Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	— Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	— Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	— Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
	— Oktaklooridibentsofuraani (OCDF)	0,001

LIITE II

ILMAAN JOUTUVIEN PÄÄSTÖJEN RAJA-ARVOJEN MÄÄRITTÄMINEN JÄTTEEN RINNAKKAISPOLTOLLE

Seuraavaa kaavaa (sekoitussääntö) on sovellettava siinä tapauksessa, että tämän liitteen taulukoissa ei ole esitetty erityistä kokonaispäästöjen raja-arvoa C.

Jätteiden kullekin rinnakkaispoltossa syntyvän savukaasun sisältämälle epäpuhtaudelle sekä hiilimonoksidille määritetään raja-arvo seuraavasti:

$$\frac{V_{\text{jäte}} \times C_{\text{jäte}} + V_{\text{prosessi}} \times C_{\text{prosessi}}}{V_{\text{jäte}} + V_{\text{prosessi}}} = C$$

$V_{\text{jäte}}$: pelkästään jätteenpoltosta syntyvän savukaasun volyymi, joka määritetään sen jätteen perusteella, jonka luvassa määritetty lämpöarvo on pienin tässä direktiivissä vahvistettujen olosuhteiden mukaisesti standardoituna.

Jos vaarallisten jätteiden polttamisen seurauksena syntyvä lämmönluovutus on alle 10 prosenttia laitoksen lämmön kokonaisluovutuksesta, $V_{\text{jäte}}$ on laskettava (käsitteellisestä) määrästä jätettä, joka poltettuna vastaisi 10 prosentin lämmön luovutusta lämmön kokonaisluovutuksen ollessa määrätty.

$C_{\text{jäte}}$: jätteenpolttoon tarkoitetuille laitoksille liitteessä V vahvistetut päästöjen raja-arvot asiaankuuluvien epäpuhtauksien ja hiilimonoksidin osalta.

V_{prosessi} : laitosprosessista, mukaan lukien laitoksessa tavanomaisesti käytettyjen sallittujen polttoaineiden (lukuun ottamatta jätteitä) polttaminen, syntyvän savukaasun volyymi, joka määritetään niiden happisäältöjen perusteella, joiden mukaan päästöt on standardoitava yhteisön tai kansallisen säännösten mukaisesti. Jos säännökset puuttuvat näiden laitosten osalta, käytetään sellaisen savukaasun todellista happisäältöä, jota ei ole laimennettu lisäämällä siihen prosessin kannalta tarpeetonta ilmaa. Muiden olosuhteiden mukaisesti tapahtuvasta standardoinnista säädetään tässä direktiivissä.

C_{prosessi} : tämän liitteen taulukoissa tietyille teollisuusaloille asetetut päästöjen raja-arvot, tai jos tällainen taulukko tai tällaiset raja-arvot puuttuvat, sellaisten laitosten savukaasussa esiintyvien asianomaisten epäpuhtauksien ja hiilimonoksidin päästöjen raja-arvot, jotka ovat kyseisiä laitoksia koskevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisia, kun niissä poltetaan tavanomaisesti sallittuja polttoaineita (lukuun ottamatta jätteitä). Jos tällaisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ei ole, käytetään luvassa asetettuja päästöjen raja-arvoja. Jos tällaisia luvassa asetettuja päästöjen raja-arvoja ei ole, käytetään todellisia massapitoisuuksia.

C: tämän liitteen taulukoissa tietyille teollisuusaloille ja tietyille epäpuhtauksille asetetut kokonaispäästöjen raja-arvot ja happipitoisuus tai jos tällainen taulukko tai tällaiset raja-arvot puuttuvat, CO:n ja asianomaisten epäpuhtauksien kokonaispäästöjen raja-arvot, joilla korvataan tämän direktiivin erityisliitteissä asetetut päästöjen raja-arvot. Kokonaishappipitoisuus, jolla korvataan standardisoinnin perustana oleva happipitoisuus, määritetään edellä tarkoitetun pitoisuuden pohjalta, jossa otetaan huomioon osavolyymit.

Jäsenvaltiot voivat antaa tässä liitteessä säädettyjä poikkeuksia koskevia säännöksiä.

II.1 Jätteen rinnakkaispolttoon käytettäviä sementtiuuneja koskevat erityissäännökset

Vuorokausikeskiarvot (jatkuvien mittauksien osalta). Näytteenottoajat ja muut mittausvaatimukset 7 artiklan mukaan. Kaikki arvot mg/m^3 :na (dioksiinit ja furaanit ng/m^3 :na). Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

Päästöjen raja-arvojen noudattamisen tarkistamiseksi tehtävien mittausten tulokset standardisoidaan seuraavia olosuhteita vastaaviksi: lämpötila 273 K, paine 101,3 kPa, happipitoisuus 10 %, kuiva kaasu.

II.1.1 C — kokonaispäästöjen raja-arvot

Epäpuhtaus	C
Hiukkasten kokonaismäärä	30
HCl	10
HF	1
NO _x jo käytössä olevien laitosten osalta	800
NO _x uusien laitosten osalta	500 ⁽¹⁾

Epäpuhtaus	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksiinit ja furaanit	0,1

(¹) NO_x-päästöille asetettujen raja-arvojen soveltamisen osalta uusina laitoksina ei pidetä sementtitiinejä, jotka ovat toiminnassa, joilla on yhteisön tällä hetkellä voimassa olevan lainsäädännön mukainen lupa ja jotka aloittavat jätteen rinnakkaispolton 20 artiklan 3 kohdassa mainitun päivämäärän jälkeen.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 1 päivään tammikuuta 2008 saakka NO_x-päästöjä koskevia poikkeuksia alle kolme tonnia jätettä tunnissa polttavien, jo käytössä olevien märkämenetelmällä toimivien sementtitiinien tai sementtitiinien osalta edellyttäen, että luvassa asetetaan NO_x-kokonaispäästöjen raja-arvoksi enintään 1 200 mg/m³.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 1 päivään tammikuuta 2008 saakka hiukkaspäästöjä koskevia poikkeuksia alle kolme tonnia jätettä tunnissa polttavien sementtitiinien osalta edellyttäen, että luvassa asetetaan kokonaispäästöjen raja-arvoksi enintään 50 mg/m³.

II.1.2 C — SO₂:n ja orgaanisen hiilen kokonaispäästöjen raja-arvot

Epäpuhtaus	C
SO ₂	50
TOC	10

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia näistä päästöjen raja-arvoista tapauksissa, joissa orgaaninen hiili ja SO₂ eivät synny jätteenpoltosta.

II.1.3 CO-päästöjen raja-arvot

Toimivaltainen viranomainen voi asettaa CO-päästöjen raja-arvot.

II.2 Jätteen rinnakkaispoltoon käytettäviä polttolaitoksia koskevat erityissäännökset

II.2.1. Vuorokausikeskiarvot

Jos suurten polttolaitosten osalta asetetaan tiukempia päästöjen raja-arvoja yhteisön tulevan lainsäädännön mukaisesti, viimeksi mainitulla korvataan kyseisten laitosten ja epäpuhtauksien osalta seuraavissa taulukoissa esitetyt päästöjen raja-arvot (C_{prosessi}) sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 88/609/ETY säännösten soveltamista. Tässä tapauksessa seuraavia taulukoita on mukautettava näihin tiukempiin päästöjen raja-arvoihin viipymättä 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

C_{prosessi}:

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta mg/Nm³:na (O₂-pitoisuus 6 %):

Epäpuhtaus	<50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	> 300 MWth
SO ₂				
Kiinteät polttoaineet yleensä		850	850—200 (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin)	200
Kotimaiset polttoaineet		tai rikinpoistoaste ≥90 %	tai rikinpoistoaste ≥92 %	tai rikinpoistoaste ≥95 %
NO _x		400	300	200
Hiukkaset	50	50	30	30

Tammikuun 1 päivään 2007 saakka NO_x-päästöjen raja-arvoa ei sovelleta laitoksiin, joissa rinnakkaispoltetaan ainoastaan vaarallisia jätteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaan liittyvää yhteisön lainsäädäntöä.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 1 päivään tammikuuta 2008 saakka NO_x- ja SO₂-päästöjä koskevia poikkeuksia leijukerrosteknologiaa ja kiinteitä polttoaineita käyttävien jo käytössä olevien 100—300 MW_{th}:n rinnakkaispolttolaitosten osalta edellyttäen, että luvassa asetetaan C_{prosessi}-arvoksi enintään 350 mg/Nm³ NO_x-päästöjen osalta ja enintään 850—400 mg/Nm³ (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MW_{th}:iin) SO₂-päästöjen osalta.

C_{prosessi} biomassan osalta mg/Nm³:na (O₂-pitoisuus 6 %):

'Biomassalla' tarkoitetaan tuotteita, jotka muodostuvat kokonaan tai osittain maa- tai metsätaloudesta peräisin olevasta kasviaineksesta, jota voidaan käyttää sen energiasisällön hyödyntämiseen sekä 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan i—v alakohdassa lueteltuja jätteitä.

Epäpuhtaus	< 50 MW _{th}	50—100 MW _{th}	100—300 MW _{th}	> 300 MW _{th}
SO ₂		200	200	200
NO _x		350	300	300
Hiukkaset	50	50	30	30

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 1 päivään tammikuuta 2008 saakka NO_x-päästöjä koskevia poikkeuksia leijukerrosteknologiaa käyttävien ja biomassaa polttoaineena käyttävien jo käytössä olevien 100 —300 MW_{th}:n rinnakkaispolttolaitosten osalta edellyttäen, että luvassa asetetaan C_{prosessi}-arvoksi enintään 350 mg/Nm³.

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta mg/Nm³:na (O₂-pitoisuus 3 %):

Epäpuhtaus	< 50 MW _{th}	50—100 MW _{th}	100—300 MW _{th}	> 300 MW _{th}
SO ₂		850	850—200 (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MW _{th} :iin)	200
NO _x		400	300	200
Hiukkaset	50	50	30	30

II.2.2. C — kokonaispäästöjen raja-arvot

C mg/Nm³:na (O₂-pitoisuus 6 %). Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:

Epäpuhtaus	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

C ng/Nm³:na (O₂-pitoisuus 6 %). Vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:

Epäpuhtaus	C
Dioksiinit ja furaanit	0,1

II.3. Kohtien II.1 tai II.2 alaan kuulumattomia, jätteen rinnakkaispolttoon käytettäviä teollisuusaloja koskevat erityissäännökset

II.3.1 C — kokonaispäästöjen raja-arvot:

C ng/Nm³:na. Vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:

Epäpuhtaus	C
Dioksiinit ja furaanit	0,1

C mg/Nm³:na. Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:

Epäpuhtaus	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

LIITE III

Mittaustekniikat

- Ilman ja veden epäpuhtauksien pitoisuuksien määrittämiseksi suoritettavien mittausten on oltava edustavia.
- Kaikkien epäpuhtauksien, myös dioksiinien ja furaanien, näytteenotto ja analyysi sekä automaattisten mittausjärjestelmien kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset on suoritettava CEN-standardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.
- Yksittäisten mitattujen tulosten 95 prosentin luottamusvälin arvot eivät saa ylittää seuraavia prosenttiosuuksia päivittäisistä päästöjen raja-arvoista:

Hiilimonoksidi:	10 %
Rikkidioksidi:	20 %
Typpidioksidi:	20 %
Hiukkasten kokonaismäärä:	30 %
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä:	30 %
Kloorivety:	40 %
Fluorivety:	40 %.

LIITE IV

Savukaasujen puhdistuksesta syntyvään jäteveteen sovellettavat päästöjen raja-arvot

Epäpuhtaudet	Päästöjen raja-arvot massapitoisuuksina suodattamattomien näytteiden osalta	
	95 % 30 mg/l	100 % 45 mg/l
1. Direktiivissä 91/271/ETY määritelty suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärä		
2. Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg)	0,03 mg/l	
3. Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd)	0,05 mg/l	
4. Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl)	0,05 mg/l	
5. Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As)	0,15 mg/l	
6. Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb)	0,2 mg/l	
7. Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr)	0,5 mg/l	
8. Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu)	0,5 mg/l	
9. Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni)	0,5 mg/l	
10. Sinkki ja sen yhdisteet puhtaana sinkkinä (Zn)	1,5 mg/l	
11. Dioksiinit ja furaanit liitteen I mukaisesti määritettyjen yksittäisten dioksiinien ja furaanien summana	0,3 mg/l	

Toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 päivään tammikuuta 2008 saakka sallia jo käytössä olevalle jätteenpolttolaitoksille suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärää koskevia poikkeuksia edellyttäen, että luvan mukaisesti 80 prosenttia mitatuista arvoista ei ole suurempi kuin 30 mg/l ja että mikään niistä ei ole suurempi kuin 45 mg/l.

LIITE V

ILMAAN JOUTUVIEN PÄÄSTÖJEN RAJA-ARVOT

a) Vuorokausikeskiarvot:

Hiukkasten kokonaismäärä	10 mg/m ³
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä	10 mg/m ³
Kloorivety (HCl)	10 mg/m ³
Fluorivety (HF)	1 mg/m ³
Rikkidioksidi (SO ₂)	50 mg/m ³
Typpimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina sellaisten jo käytössä olevien polttolaitosten, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, ja uusien polttolaitosten osalta	200 mg/m ³ (*)
Typpimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina sellaisten jo käytössä olevien polttolaitosten osalta, joiden nimelliskapasiteetti enintään 6 tonnia/tunti	400 mg/m ³ (*)

(*) Tammikuun 1 päivään 2007 saakka tätä NO_x-päästöjen raja-arvoa ei sovelleta laitoksiin, joissa poltetaan ainoastaan vaarallisia jätteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaan liittyvää yhteisön lainsäädäntöä.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia NO_x-päästöjä koskevia poikkeuksia sellaisten jo käytössä olevien polttolaitosten osalta,

- joiden nimelliskapasiteetti on enintään 6 tonnia tunnissa, edellyttäen että luvassa asetetaan vuorokausikeskiarvojen ylärajaksi 500 mg/m³, 1 päivään tammikuuta 2008 saakka,
- joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia tunnissa ja enintään 16 tonnia tunnissa edellyttäen, että luvassa asetetaan vuorokausikeskiarvojen ylärajaksi 400 mg/m³, 1 päivään tammikuuta 2010 saakka,
- joiden nimelliskapasiteetti on yli 16 tonnia mutta alle 25 tonnia tunnissa ja jotka eivät aiheuta päästöjä veteen, edellyttäen, että luvassa asetetaan vuorokausikeskiarvojen ylärajaksi 400 mg/m³, 1 päivään tammikuuta 2008 saakka.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 1 päivään tammikuuta 2008 saakka hiukkaspäästöjä koskevia poikkeuksia jo käytössä olevien polttolaitosten osalta edellyttäen, että luvassa asetetaan vuorokausikeskiarvojen ylärajaksi 20 mg/m³.

b) Puolen tunnin keskiarvot:

	(100 %) A	(97 %) B
Hiukkasten kokonaismäärä	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Kloorivety (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Fluorivety (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Rikkidioksidi (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Typpimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina sellaisten jo käytössä olevien polttolaitosten, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, ja uusien polttolaitosten osalta	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

(*) Tammikuun 1 päivään 2007 saakka tätä NO_x-päästöjen raja-arvoa ei sovelleta laitoksiin, joissa poltetaan ainoastaan vaarallisia jätteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaan liittyvää yhteisön lainsäädäntöä.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 1 päivään tammikuuta 2010 saakka NO_x-päästöjä koskevia poikkeuksia sellaisten jo käytössä olevien polttolaitosten osalta, joiden nimelliskapasiteetti on 6–16 tonnia tunnissa edellyttäen, että puolen tunnin keskiarvo ei ole suurempi kuin 600 mg/m³ sarakkeen A osalta tai suurempi kuin 400 mg/m³ sarakkeen B osalta.

c) **Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:**

Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd)	yhteensä 0,05 mg/m ³	yhteensä 0,1 mg/m ³ (*)
Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl)		
Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg)	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³ (*)
Antimoni ja sen yhdisteet puhtaana antimonina (Sb)	yhteensä 0,5 mg/m ³	yhteensä 1 mg/m ³ (*)
Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As)		
Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb)		
Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr)		
Koboltti ja sen yhdisteet puhtaana koboltina (Co)		
Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu)		
Mangaani ja sen yhdisteet puhtaana mangaanina (Mn)		
Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni)		
Vanadiini ja sen yhdisteet puhtaana vanadiinina (V)		

(*) Tammikuun 1 päivään 2007 saakka keskiarvot jo käytössä oleville laitoksille, joille on myönnetty toimintalupa ennen 31 päivää joulukuuta 1996 ja joissa poltetaan ainoastaan vaarallisia jätteitä.

Nämä keskiarvot koskevat sekä kyseisten raskasmetallien että niiden yhdisteiden kaasumaisia ja höyrymäisiä päästöjä.

d) **Keskiarvot on mitattava vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin pituisen näytteenottojakson aikana. Päästöraja viittaa dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuteen, joka määritetään toksisuusekvivalentteina liitteen I mukaisesti**

Dioksiinit ja furaanit	0,1 ng/m ³
------------------------	-----------------------

e) **Seuraavat hiilimonoksidipitoisuuksien (CO) raja-arvot eivät saa ylittyä (lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysvaihetta) palamiskaasuissa:**

- 50 milligrammaa/m³ palamiskaasua vuorokausikeskiarvona,
- 150 milligrammaa/m³ palamiskaasua vähintään 95 prosentissa kaikista 10 minuutin keskiarvoina määritetyistä mittauksista tai 100 mg/m³ palamiskaasua kaikissa puolen tunnin keskiarvoina määritetyissä mittauksissa minkä tahansa 24 tunnin jakson aikana.

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia leijukerrostekniikkaa käyttäville polttolaitoksille edellyttäen, että luvassa sallittava hiilimonoksidin (CO) päästöjen raja-arvo on enintään 100 mg/m³ tuntikeskiarvona.

f) **Jäsenvaltiot voivat antaa tässä liitteessä säädettyjä poikkeuksia koskevia sääntöjä.**

LIITE VI

Kaava, jolla lasketaan päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = laskettu päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen

E_M = mitattu päästöpitoisuus

O_S = standardin mukainen happipitoisuus

O_M = mitattu happipitoisuus.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSIION PÄÄTÖS,

tehty 27 päivänä joulukuuta 2000,

kvintotseenin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja tätä tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 4136)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/816/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/68/EY ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3600/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2266/2000 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 3 a kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, että komissio toteuttaa työohjelman sellaisten kasvinsuojelutuotteissa käytettävien tehoaineiden tutkimiseksi, jotka olivat markkinoilla jo 15 päivänä heinäkuuta 1993. Yksityiskohtaiset säännöt tämän työohjelman täytäntöönpanosta vahvistetaan asetuksessa (ETY) N:o 3600/92.

- (2) Komission asetuksessa (EY) N:o 933/94 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2230/95 ⁽⁶⁾, nimetään ne tehoaineet, jotka olisi arvioitava asetuksen (ETY) N:o 3600/92 nojalla, ja nimetään kunkin tehoaineen arvioinnin esittelijänä toimiva jäsenvaltio sekä yksilöidään kunkin tehoaineen valmistajat, jotka ovat jättäneet asetuksen (ETY) N:o 3600/92 4 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen määräaikaan mennessä.

- (3) Kvintotseeni on yksi asetuksessa (EY) N:o 933/94 nimeytyistä 90 tehoaineesta.

- (4) Kreikka, joka on nimetty esitteleväksi jäsenvaltioksi, toimitti asetuksen (ETY) N:o 3600/92 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti 1 päivänä joulukuuta 1997 komissiolle arviointikertomuksen tiedoista, jotka se oli saanut ilmoittajilta kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

- (5) Esittelevän jäsenvaltion toimittaman kertomuksen saatuaan jäsenvaltiot ja komissio aloittivat neuvottelut jäsenvaltioiden asiantuntijoiden sekä pääilmoittajan (Uniroyal Chemicals) kanssa asetuksen (ETY) N:o 3600/92 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

- (6) Jäsenvaltiot ja komissio tarkastelivat Kreikan laatimaa arviointikertomusta uudelleen pysyvässä kasvinsuojelukomiteassa. Uudelleentarkastelu saatiin päätökseen 13 päivänä heinäkuuta 2000 kvintotseenia koskevana komission tarkastelukertomuksena asetuksen (EY) N:o 3600/92 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 276, 28.10.2000, s. 41.

⁽³⁾ EYVL L 366, 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EYVL L 259, 13.10.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ EYVL L 107, 28.4.1994, s. 8.

⁽⁶⁾ EYVL L 225, 22.9.1995, s. 1.

- (7) Toimitettujen tietojen perusteella tehtyt arvioinnit eivät ole osoittaneet, että kvintotseenia sisältävien kasvinsuojeluaineiden voitaisiin odottaa yleisesti täyttävän ehdotetuissa käyttöyhteyksissä direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan vaatimukset kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta. Tämä koskee erityisesti kvintotseenille altistuvien toimijoiden ja kuluttajien turvallisuutta sekä kyseisen tehoaineen säilymistä luonnossa ja sen mahdollisia vaikutuksia muissa kuin niissä organismeissa, joihin sen on tarkoitus vaikuttaa.
- (8) Pääilmoittaja ilmoitti komissiolle ja esittelevälle jäsenvaltiolle, ettei se enää halua osallistua tätä tehoainetta koskevaan työohjelmaan, eikä lisätietoja sen vuoksi toimitettaisi.
- (9) Tästä syystä kyseistä tehoainetta ei voida sisällyttää direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.
- (10) Jäsenvaltioiden kvintotseenia sisältävien kasvinsuojeluaineiden olemassa olevien varastojen hävittämiselle, säilyttämiselle, markkinoille saattamiselle ja käytölle direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti myöntämä lisäaika olisi rajattava enintään 18 kuukauteen niin, että olemassa olevia varastoja voitaisiin käyttää enää ainoastaan yhtenä kasvukautena.
- (11) Tällä päätöksellä ei rajoiteta komission kyseisen tehoaineen osalta mahdollisesti myöhemmin neuvoston direktiivin 79/117/ETY⁽¹⁾ mukaisesti toteuttamia toimia.
- (12) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvät kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kvintotseenia ei sisällytetä direktiivin 91/414/ETY liitteessä I olevaan tehoaineiden luetteloon.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

1. kvintotseenia sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat peruutetaan kuuden kuukauden kuluessa tämän päätöksen hyväksymispäivästä;
2. tämän päätöksen hyväksymispäivästä alkaen kvintotseenia sisältäville kasvinsuojeluaineille ei myönnetä lupia eikä lupia uusita direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetyin poikkeuksen mukaisesti.

3 artikla

Jäsenvaltion direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti myöntämän lisäajan on oltava mahdollisimman lyhyt, ja sen on päättyttävä viimeistään 18 kuukauden kuluttua tämän päätöksen hyväksymispäivästä.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikalle jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 33, 8.2.1979, s. 36.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 27 päivänä joulukuuta 2000,
permetriinin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I, ja tätä
tehoainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 4140)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/817/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/68/EY ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3600/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2266/2000 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 3 a kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, että komissio toteuttaa työohjelman sellaisten kasvinsuojelutuotteissa käytettävien tehoaineiden tutkimiseksi, jotka olivat markkinoilla jo 15 päivänä heinäkuuta 1993. Yksityiskohtaiset säännöt tämän työohjelman täytäntöönpanosta vahvistetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 3600/92.
- (2) Komission asetuksessa (EY) N:o 933/94 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2230/95 ⁽⁶⁾, nimetään ne kasvinsuojeluaineiden tehoaineet, jotka olisi arvioitava asetuksen (ETY) N:o 3600/92 nojalla, ja nimetään kunkin tehoaineen arvioinnin esittelijänä toimiva jäsenvaltio sekä yksilöidään kunkin tehoaineen valmistajat, jotka ovat jättäneet asetuksen (ETY) N:o 3600/92 4 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen määräaikaan mennessä.
- (3) Permetriini on yksi asetuksessa (EY) N:o 933/94 nime tyistä 90 tehoaineesta.
- (4) Irlanti, joka on nimetty esitteleväksi jäsenvaltioksi, toimitti asetuksen (ETY) N:o 3600/92 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti 10 päivänä kesäkuuta

1998 komissiolle arviointikertomuksen tiedoista, jotka se oli saanut ilmoittajalta kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

- (5) Jäsenvaltiot ja komissio tarkastelivat Irlannin valmistelmaa arviointikertomusta uudelleen pysyvässä kasvinsuojelukomiteassa. Tarkastelu saatiin päätökseen 13 päivänä heinäkuuta 2000 permetriiniä koskevassa komission tarkastelukertomuksena asetuksen (ETY) N:o 3600/92 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
- (6) Arvioinneista käy ilmi, että toimitetut tiedot eivät osoita kyseistä tehoainetta sisältävien kasvinsuojeluaineiden täyttävän ehdotetuissa käyttöedellytyksissä direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan ja 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan vaatimuksia.
- (7) Kaikki ilmoittajat ovat ilmoittaneet komissiolle ja esittelevälle jäsenvaltiolle, etteivät ne enää halua osallistua tätä tehoainetta koskevaan työohjelmaan. Lisätietoja, jotka osoittaisivat permetriinin täyttävän direktiivin 91/414/ETY vaatimukset kokonaisuudessaan, ei näin ollen toimiteta.
- (8) Tämän vuoksi kyseistä tehoainetta ei voida sisällyttää direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.
- (9) Toimitetut tekniset todisteet osoittavat, että samalla kun tutkimukset jatkuvat tehokkaiden vaihtoehtojen löytämiseksi, permetriinin rajoitettu käyttö metsätaloudessa voitaisiin edelleen sallia edellyttäen, että toteutetaan asianmukaisia riskinhallintatoimenpiteitä.
- (10) Jäsenvaltioiden permetriiniä sisältävien kasvinsuojeluaineiden olemassa olevien varastojen hävittämiselle, säilyttämiselle, markkinoille saattamiselle ja käytölle direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti myöntämä lisäaika olisi rajattava enintään 18 kuukauteen niin, että olemassa olevia varastoja voitaisiin käyttää enää ainoastaan yhtenä kasvukautena.
- (11) Tällä päätöksellä ei rajoiteta komission kyseisen tehoaineen osalta mahdollisesti myöhemmin neuvoston direktiivin 79/117/ETY ⁽⁷⁾ mukaisesti toteuttamia toimia.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 276, 28.10.2000, s. 41.

⁽³⁾ EYVL L 366, 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EYVL L 259, 13.10.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ EYVL L 107, 28.4.1994, s. 8.

⁽⁶⁾ EYVL L 225, 22.9.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 33, 8.2.1979, s. 36.

- (12) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

säädetyin poikkeuksen mukaisesti 2 alakohdassa mainittuja käyttötarkoituksia lukuun ottamatta.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

3 artikla

1 artikla

Permetriiniä ei sisällytetä direktiivin 91/414/ETY liitteessä I olevaan tehoaineiden luetteloon.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- 1) permetriiniä sisältävien kasvinsuojeluaineiden kaikkia käyttötarkoituksia koskevat luvat peruutetaan kuuden kuukauden kuluessa tämän päätöksen hyväksymispäivästä 2 alakohdassa mainittuja käyttötarkoituksia lukuun ottamatta;
- 2) luvat permetriiniä sisältävien kasvinsuojeluaineiden käytölle metsätaimiviljelyssä peruutetaan 25 päivään heinäkuuta 2003 mennessä;
- 3) tämän päätöksen hyväksymispäivästä alkaen permetriiniä sisältäville kasvinsuojeluaineille ei myönnetä lupia eikä lupia uusita direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa

Jäsenvaltion direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti myöntämän lisäajan on oltava mahdollisimman lyhyt, ja sen on päättyttävä viimeistään 18 kuukauden kuluttua tämän päätöksen hyväksymispäivästä. Edellä 2 artiklan 2 kohdassa mainituissa käyttötarkoituksissa määräaika päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 19 päivänä joulukuuta 2000,
Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia koskevan polku-
myynnin vastaisen menettelyn yhteydessä tarjotun sitoumuksen hyväksymisestä

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 3905)

(2000/818/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000⁽²⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 8 ja 9 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo seuraavaa:

A MENETTELY

- (1) Komissio otti asetuksella (EY) N:o 1472/2000⁽³⁾ käyttöön väliaikaiset polkumyynnitullit Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa yhteisöön.
- (2) Väliaikaisten polkumyynnitöidenpöytäkirjojen käyttöönoton jälkeen komissio jatkoi polkumyynnitöiden, vahinkoa ja yhteisön etua koskevaa tutkimusta. Tutkimuksen lopulliset päätelmät esitetään lopullisten polkumyynnitullien käyttöönotosta Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2852/2000⁽⁴⁾.
- (3) Tutkimuksessa vahvistettiin Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevaa vahingollisella polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia koskevat alustavat päätelmät.

B SITOUMUS

- (4) Väliaikaisten polkumyynnitöidenpöytäkirjojen käyttöönoton jälkeen yksi tutkimukseen osallistunut intialainen vientiä harjoittava tuottaja tarjosi sitoumusta. Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja on sitoumuksensa mukaan tarjoutunut myymään tavaraa etuyhteydettömille asiakkailleen yhteisössä vähimmäishintaan.
- (5) Komissio katsoo, että intialaisen Reliance Industries Limited -yrityksen tarjoama sitoumus voidaan hyväksyä, koska se korjaa polkumyynnistä aiheutuvan vahingon. Yritys on lisäksi sitoutunut toimittamaan komissiolle säännöllisesti yksityiskohtaisia tietoja, minkä ansiosta

sitoumusta voidaan valvoa tehokkaasti, ja komissio katsoo yrityksen myynnin rakenteen perusteella, että sitoumuksen kiertämisen vaara on vähäinen.

- (6) Kun sitoumuksen mukainen vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva pyyntö esitetään asianomaiselle tulliviranomaiselle, tullivapautuksen edellytyksenä olisi oltava sitoumuksen tosiasiallisen noudattamisen ja tehokkaan valvomisen varmistamiseksi sellaisen kauppalaskun esittäminen, jossa on neuvoston asetuksen (EY) N:o 2852/2000 liitteessä luetellut tiedot, joita tulli tarvitsee varmistuakseen siitä, että tavaralahetykset vastaavat riittävän tarkasti kaupallisia asiakirjoja. Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä tai jos se ei vastaa tullille esitettyä tuotetta, olisi sovellettava asianmukaista polkumyynnitullia.
- (7) Jos sitoumusta epäillään rikottavan, sitä rikotaan tai se peruutetaan, polkumyynnitulli voidaan ottaa käyttöön perusasetuksen 8 artiklan 9 ja 10 kohdan mukaisesti,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään Reliance Industries Limited -yrityksen, Mumbai, Intia, Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia koskevan polkumyynnitöidenpöytäkirjojen yhteydessä tarjoama sitoumus (Taric-lisäkoodi A212).

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 166, 6.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 17.